

Αγαπητοί μου,
Επειδή πολλοί αδελφοί μας, κυρίως κατά την Ιερά Εξομολόγηση, μας ρωτούν πως πρέπει να προσεύχονται, αποφασίσαμε να εκδώσουμε ένα μικρό προσευχητάριο με τις καθημερινές προσευχές της οποίες η Αγία μας Εκκλησία έχει για την κοινή αλλά και την προσωπική μας προσευχή στο σπίτι.

Αυτές είναι: **η πρωινή σύντομη προσευχή** με την οποία μπορούμε να επικαλούμαστε την Χάρη και την Ευλογία του Θεού καθώς αρχίζουμε την ημέρα μας.
Δεν είναι βέβαια ο όρθρος που διαβάζεται στους Ιερούς Ναούς κάθε πρωί, αλλά μία σύντομη πρωινή προσευχή η οποία μπορεί από όλους μας να λέγεται, αλλά και εύκολα απομνημονεύετε και ταιριάζει στους γοργούς ρυθμούς τις εποχής μας καθώς πρέπει να σηκωθούμε και να ετοιμαστούμε για την πρωινή μας εργασία.

Η **ώρα του φαγητού**, είτε **μεσημέρι**, είτε **βράδυ**, είναι μία ακόμη ευκαιρία να ευχαριστήσουμε τον Θεό για όλα όσα μας προσφέρει, αλλα να Τον παρακαλέσουμε να ευλογεί και τα αγαθά μας ώστε να καλύπτουν τις υλικές μας ανάγκες και να μας παραπέμπουν στη πνευματική τροφή από τη οποία έχουμε ανάγκη,διότι σύμφωνα με τα λόγια του Σωτήρα μας, ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με τον άρτο (ο άνθρωπος, δηλαδή, δεν έχει ανάγκη μόνο τα υλικά αγαθά για να ζήσει).

Η επόμενη προσευχή είναι το **Μικρό Απόδειπνο με τους Χαιρετισμούς της Παναγία μας**, το οποίο διαβάζεται το βράδυ. Το βράδυ και λίγο πριν κοιμηθούμε, αφού έχουμε τελειώσει την ημέρα μας έχουμε τον χρόνο και την δυνατότητα η προσευχή μας να είναι πιο εκτενής. Η ψυχή ηρεμεί, οι εργασίες της ημέρας έχουν τελειώσει. Η βραδινή ώρα είναι πιο κατάλληλη για να συγκεντρωθούμε και να επικοινωνήσουμε με το Θεό-Πατέρα μας.

Κατά την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής αντικαθιστούμε το Μικρό με το **Μεγάλο Απόδειπνο**. Η Τεσσαρακοστή είναι περιόδο πιο έντονου πνευματικού αγώνα και για το λόγο αυτό οι Ιερές Ακολουθίες είναι πιο μακροσκελής. Το Μεγάλο Απόδειπνο είναι από της κατ'εξοχήν Ακολουθίες που μας εντάσσουν στο κλίμα της κατανυκτικώτατης αυτής περιόδου της Αγίας μας Εκκλησίας.

Σε περίπτωση που για κάποιο λόγο δεν έχουμε την δυνατότητα να προσευχηθούμε εκτενώς, αν και όταν εντρυφήσουμε στην προσευχή και τα λόγια μας γίνουν οικεία, δεν μας χρειάζεται πάνω από είκοσι λεπτά για το απόδειπνο και τους Χαιρετισμούς, μπορούμε να διαβάσουμε μόνο τους Χαιρετισμούς της Θεοτόκου, για να μην κοιμηθούμε χωρίς προσευχή. Ακόμη

έχουμε παρατηρήσει ότι πολλοί αδελφοί μας, μετά από καιρό, μαθαίνουν τους Χαιρετισμούς ΄΄από στήθους ΄΄ και δεν χρειάζονται το Προσευχητάριο, και έχουν την δυνατότητα να τους λένε οποιαδήποτε ώρα της ημέρας.

Κατά την διάρκεια της ημέρας, προτείνουμε, ακολουθώντας τις προτροπές των αγίων Πατέρων μας, να έχουμε στο νου μας, την καρδιακή προσευχή, το γνωστό σε όλους μας: **΄΄΄Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με ΄΄.** Πρόκειται για μία προσευχή την οποία μπορούμε να λέμε είτε μεγαλοφώνως είτε με το νου μας σε όλες τις ώρες της ημέρας. Είτε πηγαίνουμε στη δουλειά μας, είτε είμαστε στο λεωφορείο, είτε εργαζόμαστε, είτε κάνουμε δουλειές, αυτή η προσευχή μας βοηθάει να κρατάμε το νου μας στο Θεό. Εκεί που θα σκεφτόμαστε μάταια πράγματα, εκεί που με το νου μας θα σχολιάζουμε αυτούς και αυτά που βλέπουμε, εκεί που θα σκεπτόμαστε διάφορες βιοτικές μέριμνες και θα αγχωνόμαστε, μπορούμε να επικαλούμαστε το όνομα του Κυρίου μας, ο οποίος είναι η λύση σε όλα τα προβλήματα της ζωή σας μας, είτε προσωπικά, είτε οικονομικά, είτε προβλήματα στη δουλειά ή της οικογένειας μας, για όλα η λύση είναι ο ΧΡΙΣΤΟΣ.

Κατά την διάρκεια της Εβδομάδας, Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή προτείνουμε στους αδελφούς μας, και περιλαμβάνουμε στο προσευχητάριο μας, να βρίσκουμε λίγο χρόνο για να προσευχόμαστε την **Δευτέρα με την Ιερά Παράκληση των Αρχαγγέλων, την Τετάρτη με τον Ικετήριο κανόνα στον Ιησού Χριστό και την Παρασκευή με την Παράκληση της Παναγίας μας.**

Οι αρχάγγελοι είναι οι Πολιούχοι και προστάτες της ενορίας μας. Είναι ζωντανή η παρουσία του Ταξιάρχου μας στην διάρκεια της ζωής μας. Είναι ο φίλος, ο αδελφός,ο συνοδοιπόρος μας στον καθημερινό μας αγώνα. Έτσι την Δευτέρα που η Εκκλησία την έχει αφιερώσεις τους Αρχαγγέλους προτείνουμε να βρίσκομαι λίγο χρόνο για να τιμούμε τους προστάτες και συνοδοιπόρους μας στον πνευματικό μας αγώνα.

Την Τετάρτη, ημέρα νηστείας και πιο άμεσης σχέσης μας με το Θεό, ημέρα κατά την οποία Σταυρώθηκε ο χριστός μας για την δική μας ζωή και σωτηρία, μπορούμε να αφιερώσουμε λίγο περισσότερη ώρα στη προσευχή με την ανάγνωση του Μικρού Παρακλητικού Κανόνα προς την Παναγία μας.

Ο **Μικρός Παρακλητικός Κανόνας** είναι από τις πιο αγαπημένες προσευχές του λαού μας. Ο πιστός απευθύνετε προς την μητέρα του Χριστού και κοινή Μητέρα όλων μας, μέσα από την Παράκληση η οποία κλείνει μέσα στα υπέροχα τροπάρια της τον πόνο, την θλίψη, τα αιτήματα που θέλουμε να καταθέσουμε στα πόδια της και να ζητήσουμε την μεσιτεία της για να ξεπεράσουμε όλα αυτά που μας θλίβουν στη ζωή μας.

Την Παρασκευή προτείνουμε τον Ικετήριο Κανόνα στον Ιησού Χριστό. Πρόκειται για ένα υπέροχο κανόνα ο οποίος μιλάει κατευθείαν στην καρδιά του πιστού. Μας δίνει την αίσθηση της άμεσης και ζωντανής παρουσίας του Ιησού Χριστού στη ζωή μας. Η σχέση μας με το Χριστό είναι καθαρά προσωπική. Είναι μία πρόσωπο με πρόσωπο σχέση με το Θεό μας και ο Νικητήριος Κανόνας τονώνει και υπογραμμίζει ακριβώς αυτή την άμεση συζήτηση και αγάπη που υπάρχει μεταξύ του πιστού και του μόνο

αληθινού Θεού, του Κυρίου μας Ιησού χριστού, ο οποίος από άπειρη αγάπη και μόνο ενανθρώπισε και θυσιάστηκε για την δική μας σωτηρία.

Ακόμη Στο Προσευχητάριο περιλαμβάνεται **η Ακολουθία της θείας Μεταλήψεως.** Όταν θέλουμε να κοινωνήσουμε πρέπει να προετοιμαζόμαστε όσο το δυνατόν καλύτερα και να έχουμε συναίσθηση του τι ακριβώς κάνουμε και ποιας μεγάλης δωρεάς αξιωνόμαστε. Η Αγία μας Εκκλησία έχει καθιερώσει την Ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως, μέσα στη οποία με προσευχές και ύμνους πληροφορείτε η καρδιά του πιστού, την Μεγάλη Δωρεά της οποίας αξιώνετε, να ενωθεί με το Σώμα και το Αίμα του ίδιου του Χριστού και να γίνει κατά Χάρη Θεός. Μέσα από αυτή την ακολουθία συναντούμε το Χριστό και τον βλέπουμε να κομματιάζετε και να προσφέρετε θυσία για την δική μας αιώνια ζωή και σωτηρία. Ενωνόμαστε και πάλι με το Θεό από τον οποίο έχουμε απομακρυνθεί εξ' αιτίας της αμαρτίας και γινόμαστε κατά Χάρη, αυτό που είναι ο Χριστός κατά φύση, Υιοί Θεού, Κοινωνοί Θείας Φύσεως!

Την περίοδο της Διακαινισίμου Εβδομάδας η πρωινή προσευχή καθως και το Απόδειπνο αντικαθίστατνται από μία σύτντομη Ακολουθία, η οποία και περιλαμβάνεται στο Προσευχητάριο μας . Ο κανόνας αναστέλλεται, οι μετάνοιες παύουν να γίνονται τιμόντας και με τον τρόπο αυτό την κορωνίδα των εορτών, την ανάσταση του Κυρίου και Θεού μας Ιησού Χριστού.

Κατά την Περόδο του Δεκαπενταυγούστου εναλλάσεται **η Μικρή και η Μεγάλη Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο**. Συμπεριλάβαμε και την Μεγάλη Ιερά Παράκληση ώστε ο κάθε πιστός να μπορεί να συμψάλλει την ευλογημένη αυτή περίοδο τα θαυμάσια της Υπερευλογημένης Κυρίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας και να γεμίζει η καρδιά του από την γλυκήτητα της δικής της παραμυθίας .

Ακόμη την περίδο της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος υπάρχει η ευλογημένη συνήθεια να ψάλλονται χορωδιακά τα ´´ **Επιτάφια´´** , τα **Εγκώμια** που αναφέρονται στη θεόσωμη ταφή του Κυρίου μας . τα συμπεριλάβαμε και αυτά μαζί με **τα Εγκώμια της εορτής της Κοιμήσεως της Υπερευλογημένης Δέσποινας** μας τα οποία συνηθίζουμε και παλι χορωδιακά να ψάλλουμε κατά τον Μεγάλο Εσπερινό της στον Ουρανό Μεταστάσεως της της την $14^{η}$ Αυγούστου. (Έχουμε συμπεριλάβει όλα τα εγκώμια, αλλά έχουμε σημειώσει με αστερίσκο τα εγκώμια τα οποία συνήθως ψάλλονται)

Στο προσευχητάριο περιλαμβάνονται και τέσσερεις ευχές. Η πρώτη είναι η **ευχή της Βασκανίας** έτσι ώστε να χρησιμοποιούμε την ευχή αυτή όποτε δεν αισθανόμαστε καλά και όχι διάφορες άλλες ύποπτες πρακτικές με λάδι, κάρβουνο, αλάτι κ.τ.λ. Καθώς και **τρείς ευχές ´´ εις πάσαν ασθένεια´´** τις οποίες μπορούμε να διαβάζουμε όταν είμαστε αδιάθετοι και κατόπιν να αλειφόμαστε με το λαδάκι από την καντήλα που πρέπει να καίει καθημερινά μπροστά στα εικονίσματα στο σπίτι μας.

Στο τέλος του προσευχηταρίου υπάρχει ένας **πίνακας όπου αναφέρονται οι νηστείες** της οποίες έχει καθιερώσει η

Εκκλησία.Είναι ένας πίνακας όπου αναλυτικά αναφέρονται οι ημε΄ρες και η μορφή της νηστείας την οποία πρέπει να τηρήσουμε, ανάλογα με την περίοδο ή την εορτή την οποία διανύουμε ή εορτάζουμε.

Η προσπάθεια μας έχει αποκλειστικό σκοπό να καλύψει ποιμαντικές ανάγκες όλων αυτών που καθημερινά συναντούμε και οι οποίοι προσπαθούν να βάλουν μια σειρά στη ζωή τους και αγωνίζονται να συναντήσουν και να ενωθούν με τον Κύριο μας. Εάν η προσπάθεια μας σας βοηθήσει, σας παρακαλούμε να εύχεστε και για εμάς, να μας δώσει ο Θεός μετάνοια και να μας αξιώσει της επουρανίου Βασιλείας

Προσευχή πρωινή

Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών, ελέησον ημάς. Αμήν.

Δόξα Σοι, ο Θεός ημών, δόξα Σοι.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν, και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος, και σώσον, Αγαθέ, τας ψυχάς ημών.

(Το Τρισάγιον)

Αγιος ο Θεός, Αγιος Ισχυρός, Αγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. (Τρις).

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών, Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν, Αγιε επίσκεψαι και ίασαι τας ασθαινείας ημών, ένεκεν του ονόματός Σου. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά Σου, ελθέτω η Βασιλεία Σου, γεννηθήτω το θέλημά Σου ως εν ουρανώ

και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερον, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

(Μετά τα παρόντα τριαδικά)

Εξεγερθέντες του ύπνου προσπίπτομέν Σοι, Αγαθέ, και τον Αγγέλων τον ύμνον βοώμεν Σοι, Δυνατέ. Αγιος, Αγιος, Αγιος ει ο Θεός, δια της Θεοτόκου ελέησον ημάς.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Της κλίνης και του ύπνου εξεγείρας με, Κύριε, τον νουν μου φώτισον, και την καρδίαν και τα χείλη μου άνοιξον, εις το υμνείν Σε, Αγία Τριάς. Αγιος, Αγιος, Αγιος ει ο Θεός, δια της Θεοτόκου ελέησον ημάς.

Και νυν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αθρόον ο Κριτής επελεύσεται, και εκάστου αι πράξεις γυμνωθήσονται. Αλλά φόβω κράξομεν εν τω μέσω της νυκτός. Αγιος, Αγιος, Αγιος ει ο Θεός, δια της Θεοτόκου ελέησον ημάς.

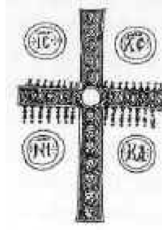
Κύριε, ελέησον ιβ' (12).

(Ευχαριστήριες ευχές)

Εκ του ύπνου εξανιστάμενος, ευχαριστώ Σοι, Αγία Τριάς, ότι δια την πολλήν Σου αγαθότητα και μακροθυμίαν, ουκ ωργίσθης εμοί τω ραθύμω και αμαρτωλώ, ουδέ συναπώλεσάς με ταις ανομίαις μου, αλλ' εφιλανθρωπεύσω συνήθως και προς απόγνωσιν κείμενον ήγειράς με, εις το ορθρίσαι και δοξολογήσαι το κράτος Σου. Και νυν φώτισόν μου τα όμματα της διανοίας, άνοιξόν μου το στόμα, του μελετάν τα λόγιά Σου, και συνιέναι ταις εντολαίς Σου, και ποιείν το θέλημά Σου, και ψάλλειν Σοι εν εξομολογήσει καρδίας, και ανυμνείν το πανάγιον όνομά Σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Δόξα Σοι, Βασιλεύ, Θεέ Παντοκράτορ, ότι τη θεία Σου και φιλανρώπω προνοία ηξίωσάς με τον αμαρτωλόν και ανάξιον εξ ύπνου αναστήναι και τυχείν της εισόδου του αγίου Σου οίκου. Δέξαι Κύριε, και την φωνήν της δεήσεώς μου, ως των Αγίων και νοερών Σου δυνάμεων, και ευδόκησον εν καρδία καθαρά και πνεύματι ταπεινώσεως, προσενεχθήναι Σοι την εκ των ρυπαρών χειλέων μου αίνεσιν. Όπως καγώ κοινωνός γένωμαι των φρονίμων παρθένων, εν φαιδρά λαμπηδόνι της ψυχής μου, και δοξάζω Σε, τον εν Πατρί και Πνεύματι δοξαζόμενον Θεόν Λόγον. Αμήν.

Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών, ελέησον ημάς. Αμήν.

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
χωρίς Ιερέα

Εις τώ όνομα τού Πατρός, τού Υιού καί τού αγίου Πνεύματος. Αμήν.

Ψαλμός 142

Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου

καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου

δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών

ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος

καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδία μου

εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων

διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι

ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό

πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον

ακουστόν ποίησόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου

εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον

δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου

καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σού ειμι εγώ

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τώ Κυρίω,
καί επικαλείσθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, β'. Πάντα τά έθνη εκύκλωσάν με,
καί τώ ονόματι Κυρίου ήμυνάμην αυτούς,

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη,
καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ήχος δ'. Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ.
Τη Θεοτόκω εκτενώς νύν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί καί ταπεινοί, καί προσπέσωμεν εν μετανοία, κράζοντες εκ βάθους ψυχής, Δέσποινα, βοήθησον εφ' ημίν σπλαγχνισθείσα, σπεύσον, πολλύμεθα υπό πλήθους πταισμάτων, μή αποστρέψης σούς δούλους κενούς, σέ γάρ καί μόνην ελπίδα κεκτήμεθα.
Δόξα... Καί νύν...

Ου σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι ειμή γάρ σύ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ημάς ερρύσατο εκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν έως νύν ελευθέρους; Ουκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ σού, σούς γάρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ψαλμός 50

Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου

επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με

ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μού εστιν διά παντός

σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε

ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου

ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι

ραντιείς με υσσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι

ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα

απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον

καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου

μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού

απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με

διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν

ρύσαί με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου

κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου

ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις

θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει

αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ

τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ήχος πλ. δ' Ωδή α' Ο Ειρμός

Υγράν διοδεύσας ωσεί ξηράν, καί τήν αιγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ο Ισραηλίτης ανεβόα, Τώ Λυτρωτή καί Θεώ ημών άσωμεν.

Πολλοίς συνεχόμενος πειρασμοίς, πρός σέ καταφεύγω, σωτηρίαν επιζητών, Ώ Μήτερ τού Λόγου καί Παρθένε, τών δυσχερών καί δεινών με διάσωσον.

Παθών με ταράττουσι προσβολαί, πολλής αθυμίας, εμπιπλώσαί μου τήν ψυχήν, ειρήνευσον, Κόρη, τή γαλήνη, τή τού Υιού καί Θεού σου, Πανάμωμε.

Δόξα...

Σωτήρα τεκούσάν σε καί Θεόν, δυσωπώ, Παρθένε, λυτρωθήναί με τών δεινών, σοί γάρ νύν προσφεύγων ανατείνω, καί τήν ψυχήν καί τήν διάνοιαν.

Καί νύν...

Νοσούντα τό σώμα καί τήν ψυχήν, επισκοπής θείας, καί προνοίας τής παρά σού, αξίωσον, μόνη Θεομήτορ, ώς αγαθή αγαθού τε λοχεύτρια.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Ουρανίας αψίδος, οροφουργέ Κύριε, καί τής Εκκλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, εν τή αγάπη τή σή, τών εφετών η ακρότης, τών πιστών τό στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Προστασίαν καί σκέπην, ζωής εμής τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρός τόν λιμένα σου, τών αγαθών η αιτία, τών πιστών τό στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ικετεύω, Παρθένε, τόν ψυχικόν τάραχον, καί τής αθυμίας τήν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σύ γάρ, Θεόνυμφε, τόν αρχηγόν τής γαλήνης, τόν Χριστόν εκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δόξα...

Ευεργέτην τεκούσα, τόν τών καλών αίτιον, τής ευεργεσίας τόν πλούτον, πάσιν ανάβλυσον, πάντα γάρ δύνασαι, ώς δυνατόν εν Ισχύϊ, τόν Χριστόν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Καί νύν....

Χαλεπαίς αρρωστίαις, καί νοσεροίς πάθεσιν, εξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον, τών Ιαμάτων γάρ, ανελλιπή σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τόν αδαπάνητον.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Κάθισμα Ήχος β'

Τά άνω ζητών

Πρεσβεία θερμή, καί τείχος απροσμάχητον, ελέους πηγή, τού κόσμου καταφύγιον, εκτενώς βοώμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καί εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, η μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδή δ'

Εισακήκοα, Κύριε, τής οικονομίας σου τό μυστήριον, κατενόησα τά έργα σου, καί εδόξασά σου τήν θεότητα.

Τών παθών μου τόν τάραχον, η τόν κυβερνήτην τεκούσα Κύριον, καί τόν κλύδωνα κατεύνασον, τών εμών πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ευσπλαγχνίας τήν άβυσσον, επικαλουμένω τής σής παράσχου μοι, η τόν εύσπλαγχνον κυήσασα, καί Σωτήρα πάντων, τών υμνούντων σε.
Δόξα...
Απολαύοντες, Πάναγνε, τών σών δωρημάτων ευχαριστήριον, αναμέλπομεν εφύμνιον, οι γινώσκοντές σε Θεομήτορα.
Καί νύν...
Οι ελπίδα καί στήριγμα, καί τής σωτηρίας τείχος ακράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, εκλυτρούμεθα.

Ωδή ε'
Φώτισον ημάς, τοίς προστάγμασί σου, Κύριε, καί τώ βραχίονί σου τώ υψηλώ, τήν σήν ειρήνην, παράσχου ημίν, φιλάνθρωπε.

Εμπλησον, Αγνή, ευφροσύνης τήν καρδίαν μου, τήν σήν ακήρατον διδούσα χαράν, τής ευφροσύνης, η γεννήσασα τόν αίτιον.

Λύτρωσαι ημάς, εκ κινδύνων, Θεοτόκε Αγνή, η αιωνίαν τεκούσα λύτρωσιν, καί τήν ειρήνην, τήν πάντα νούν υπερέχουσαν.
Δόξα...
Λύσον τήν αχλύν, τών πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τώ φωτισμώ τής σής λαμπρότητος, η φώς τεκούσα, τό θείον καί προαιώνιον.
Καί νύν...
Ίασαι Αγνή, τών παθών μου τήν ασθένειαν, επισκοπής σου αξιώσασα, καί τήν υγείαν, τή πρεσβεία σου παράσχου μοι.

Ωδή ς'
Την δέησιν εκχεώ πρός Κύριον, καί αυτώ απαγγελώ μου τάς θλίψεις, ότι κακών η ψυχή μου επλήσθη, καί η ζωή μου τώ Άδη προσήγγισε, καί δέομαι ώς Ιωνάς, Εκ φθοράς, ο Θεός με ανάγαγε.

Θανάτου καί τής φθοράς ώς έσωσεν, εαυτόν εκδεδωκώς τώ θανάτω, τήν τή φθορά καί θανάτω μου φύσιν, κατασχεθείσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τόν Κύριόν σου καί Υιόν, τής εχθρών κακουργίας με ρύσασθαι.

Προστάτιν σε τής ζωής επίσταμαι, καί φρουράν ασφαλεστάτην, Παρθένε, τών πειρασμών διαλύουσαν όχλον, καί επηρείας δαιμόνων ελαύνουσαν, καί δέομαι διαπαντός, εκ φθοράς τών παθών μου ρυσθήναί με.
Δόξα...
Ως τείχος καταφυγής κεκτήμεθα, καί ψυχών σε παντελή σωτηρίαν, καί πλατυσμόν εν ταίς θλίψεσι, Κόρη, καί τώ φωτί σου αεί αγαλλόμεθα. Ώ Δέσποινα, καί νύν ημάς, τών παθών καί κινδύνων διάσωσον.
Καί νύν...

Εν κλίνη νύν ασθενών κατάκειμαι, καί ουκ έστιν ίασις τή σαρκί μου, αλλ' η Θεόν καί Σωτήρα τού κόσμου, καί τόν λυτήρα τών νόσων κυήσασα, σού δέομαι τής αγαθής, εκ φθοράς νοσημάτων ανάστησον.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Άχραντε, η διά λόγου τόν Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων τών ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ώς έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Κοντάκιον Ήχος β'
Προστασία τών Χριστιανών ακαταίσχυντε, μεσιτεία πρός τόν Ποιητήν αμετάθετε, Μή παρίδης αμαρτωλών δεήσεων φωνάς, αλλά πρόφθασον, ώς αγαθή, εις τήν βοήθειαν ημών, τών πιστώς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εις πρεσβείαν, καί σπεύσον εις ικεσίαν, η προστατεύουσα αεί, Θεοτόκε, τών τιμώντων σε.

Α' Αντίφωνον
Ήχος δ'
Εκ νεότητός μου, πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον, Σωτήρ μου. (δίς)

Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ώς χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι. (δίς)
Δόξα...
Αγίω Πνεύματι, πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται, λαμπρύνεται τή Τριαδική μονάδι, ιεροκρυφίως.
Καί νύν...
Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα άπασαν τήν κτίσιν, πρός ζωογονίαν.

Προκείμενον
Μνησθήσομαι τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά.

Στίχ. Άκουσον, θύγατερ, καί ίδε, καί κλίνον τό ούς σου, καί επιλάθου τού λαού σου, καί τού οίκου τού πατρός σου, καί επιθυμήσει ο Βασιλεύς τού κάλλους σου.

Τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά μνησθήσομαι.

Εκ τού κατά Λουκάν αγίου Ευαγγελίου, τό Ανάγνωσμα.

Αναστάσα δέ Μαριάμ εν ταίς ημέραις ταύταις επορεύθη εις τήν ορεινήν μετά σπουδής, εις πόλιν Ιούδα, καί εισήλθεν εις τόν οίκον Ζαχαρίου, καί ησπάσατο τήν Ελισάβετ, καί εγένετο ως ήκουσεν η Ελισάβετ τόν ασπασμόν τής Μαρίας, εσκίρτησε τό βρέφος εν τή κοιλία αυτής, καί επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ, καί ανεφώνησε φωνή μεγάλη, καί είπεν, Ευλογημένη σύ εν γυναιξί, καί ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, καί πόθεν μοι τούτο, ίνα έλθη η μήτηρ τού Κυρίου μου πρός με; ιδού γαρ, ως εγένετο η φωνή τού ασπασμού σου εις τά ώτά μου, εσκίρτησεν εν αγαλλιάσει τό

βρέφος εν τή κοιλία μου, καί μακαρία η πιστεύσασα, ότι έσται τελείωσις τοίς λελαλημένοις αυτή παρά Κυρίου. Καί είπε Μαριάμ, Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε το πνεύμα μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρι μου, ότι επέβλεψεν επί τήν ταπείνωσιν τής δούλης αυτού. ιδού γάρ, από τού νύν μακαριούσί με πάσαι αι γενεαί. ότι εποίησέ μοι μεγάλεία ο δυνατός, καί άγιον τό τό όνομα αυτού. Έμεινε δέ Μαριάμ σύν αυτή ωσεί μήνας τρείς, καί υπέστρεψεν εις τόν οίκον αυτής.

Δόξα... Ήχος β'
Πάτερ, Λόγε, Πνεύμα, Τριάς η εν Μονάδι, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.
Καί νύν...
Ταίς τής Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Στίχ. Ελέησόν με, ο Θεός, κατά τό μέγα έλεός σου, καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου.

Ήχος πλ. β'
Όλην αποθέμενοι
Μή καταπιστεύσης με, ανθρωπίνη προστασία, Παναγία δέσποινα, αλλά δέξαι δέησιν, τού ικέτου σου, θλίψις γάρ έχει με, φέρειν ου δύναμαι, τών δαιμόνων τά τοξεύματα, σκέπην ου κέκτημαι, ουδέ πού προσφύγω ο άθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καί παραμυθίαν ουκ έχω πλήν σου, Δέσποινα τού κόσμου, ελπίς καί προστασία τών πιστών, μή μου παρίδης τήν δέησιν, τό συμφέρον ποίησον.

Έτερα Θεοτοκία
Ουδείς προστρέχων επί σοί, κατησχυμένος από σού εκπορεύεται, αγνή Παρθένε Θεοτόκε, αλλ' αιτείται τήν χάριν, καί λαμβάνει τό δώρημα, πρός τό συμφέρον τής αιτήσεως.

Μεταβολή τών θλιβομένων, απαλλαγή τών ασθενούντων υπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σώζε πόλιν καί λαόν, τών πολεμουμένων η ειρήνη, τών χειμαζομένων η γαλήνη, η μόνη προστασία τών πιστών.

Ωδή ζ'
Οι εκ τής ιουδαίας, καταντήσαντες Παίδες εν Βαβυλώνι ποτέ, τή πίστει τής Τριάδος, τήν φλόγα τής καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, Ο τών Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.

Τήν ημών σωτηρίαν, ώς ηθέλησας Σώτερ, οικονομήσασθαι, εν μήτρα τής Παρθένου, κατώ κησας τώ κόσμω, ήν προστάτιν ανέδειξας, Ο τών Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.

Θελητήν τού ελέους, όν εγέννησας, Μήτερ αγνή δυσώπησον, ρυσθήναι τών πταισμάτων, ψυχής τε μολυσμάτων, τούς εν πίστει κραυγάζοντας, Ο τών Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.
Δόξα...

Θησαυρόν σωτηρίας, καί πηγήν αφθαρσίας, τήν σέ κυήσασαν, καί πύργον ασφαλείας, καί θύραν μετανοίας, τοίς κραυγάζουσιν έδειξας, Ο τών Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.
Καί νύν...
Σωμάτων μαλακίας, καί ψυχών αρρωστίας, Θεογεννήτρια, τών πόθω προσιόντων, τή σκέπη σου τή θεία, θεραπεύειν αξίωσον, η τόν Σωτήρα Χριστόν, ημίν αποτεκούσα.

Ωδή η'
Τόν Βασιλέα τών ουρανών, όν υμνούσι στρατιαί τών Αγγέλων, υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Τούς βοηθείας τής παρά σού δεομένους, μή παρίδης Παρθένε, υμνούντας, καί υπερυψούντάς σε, Κόρη, εις αιώνας.

Τών Ιαμάτων τό δαψιλές, επιχέεις τοίς πιστώς υμνούσί σε Παρθένε, καί υπερυψούσι τόν άφραστόν σου τόκον.
Δόξα...
Τάς ασθενείας μου τής ψυχής ιατρεύεις, καί σαρκός τάς οδύνας, Παρθένε, ίνα σέ δοξάζω τήν Κεχαριτωμένην.
Καί νύν...
Τών πειρασμών σύ τάς προσβολάς εκδιώκεις, καί παθών τάς εφόδους Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'
Κυρίως Θεοτόκον, σέ ομολογούμεν, οι διά σού σεσωσμένοι, Παρθένε αγνή, σύν Ασωμάτων χορείαις, σέ μεγαλύνοντες.

Ροήν μου τών δακρύων, μή αποποιήσης, η τόν παντός εκ προσώπου πάν δάκρυον, αφηρηκότα Παρθένε, Χριστόν κυήσασα.

Χαράς μου τήν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, η τής χαράς δεξαμένη τό πλήρωμα, τής αμαρτίας τήν λύπην, εξαφανίσασα.

Λιμήν καί προστασία, τών σοί προσφευγόντων, γενού Παρθένε, καί τείχος ακράδαντον, καταφυγή τε καί σκέπη, καί αγαλλίαμα.
Δόξα...
Φωτός σου ταίς ακτίσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τό ζοφερόν τής αγνοίας διώκουσα, τούς ευσεβώς Θεοτόκον, σέ καταγγέλλοντας.
Καί νύν...
Κακώσεως εν τόπω, τώ τής ασθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, εξ αρρωστίας εις ρώσιν, μετασκευάζουσα.

Μεγαλυνάρια
Άξιόν εστιν ώς αληθώς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αειμακάριστον καί παναμώμητον, καί Μητέρα τού Θεού ημών.

Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τήν υψηλοτέραν τών ουρανών, καί καθαρωτέραν λαμπηδόνων ηλιακών, τήν λυτρωσαμένην ημάς εκ τής κατάρας, τήν Δέσποιναν τού κόσμου, ύμνοις τιμήσωμεν.

Από τών πολλών μου αμαρτιών, ασθενεί τό σώμα, ασθενεί μου καί η ψυχή, πρός σέ καταφεύγω τήν Κεχαριτωμένην, ελπίς απηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καί μήτηρ τού Λυτρωτού, δέξαι παρακλήσεις, αναξίων σών ικετών, ίνα μεσιτεύσης πρός τόν εκ σού τεχθέντα. Ώ Δέσποινα, τού κόσμου γενού μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τήν ωδήν, νύν τή πανυμνήτω, Θεοτόκω χαρμονικώς, μετά τού Προδρόμου, καί πάντων τών Αγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τού οικτειρήσαι ημάς.

Άλαλα τά χείλη τών ασεβών, τών μή προσκυνούντων, τήν εικόνα σου τήν σεπτήν, τήν ιστορηθείσαν, υπό τού αποστόλου, Λουκά ιερωτάτου, τήν Οδηγήτριαν.

Πάσαι τών Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες, μετά τής Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις τό σωθήναι ημάς.

Τρισάγιον
Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. (γ')
Δόξα... Καί νύν...
Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών.
Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,
ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.
Δόξα... Καί νύν...
Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς αφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού. Αμήν.

Ήχος πλ. β'
Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ώς Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελέησον ημάς.
Δόξα...
Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποίθαμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον καί νύν, ώς εύσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς εκ τών εχθρών ημών, σύ γάρ εί Θεός ημών, καί ημείς λαός σου, πάντες έργα χειρών σου, καί τό όνομά σου επικεκλήμεθα.
Καί νύν...

Τής ευσπλαγχνίας τήν πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε, ελπίζοντες εις σέ, μή αστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διά σού τών περιστάσεων, σύ γάρ εί η σωτηρία τού γένους τών χριστιανών.

Δέησις

Υπερελεήμων Θεέ, γενηθήτω τό θέλημά σου, οποίο θα έρχονταν πάντες εις γνώσις τής αληθείας, σώσον καί βοήθησον τούς δούλους σου...

Ήχος β'

Ότε εκ τού ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Αγαθή, τών καταφευγόντων εν πίστει τή κραταιά σου χειρί, άλλην γάρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί πρός Θεόν, εν κινδύνοις καί θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατακαμπτόμενοι υπό πταισμάτων πολλών, Μήτερ τού Θεού τού Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν, Ρύσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.

Όμοιον

Πάντων θλιβομένων η χαρά, καί αδικουμένων προστάτις, καί πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καί βακτηρία τυφλών, ασθενούντων επίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καί αντίληψις, καί ορφανών βοηθός, Μήτερ τού Θεού τού Υψίστου, σύ υπάρχεις, Άχραντε, σπεύσον, δυσωπούμεν, ρύσασθαι τούς δούλους σου.

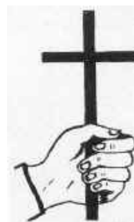
Ήχος πλ. δ'

Δέσποινα, πρόσδεξαι τάς δεήσεις τών δούλων σου, καί λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης καί θλίψεως.

Ήχος β'

Τήν πάσαν ελπίδα μου εις σέ ανατίθημι, Μήτερ τού Θεού, φύλαξόν με υπό τήν σκέπην σου.

Δι' ευχών τών Αγίων Πατέρων ημ

ΜΙΚΡΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ

Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το πνεύμα της αληθείας, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς απο πάσης κηλίδος και σώσον Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος ελέησον ημάς. (τρείς φορές).

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία τριάς, ελέησον ημάς.Κύριε ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρισον τας ανομίας ημίν. Άγιε, επίσκεψε και ίασαι τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματος σου.

Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών, ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα Σου, ελθέτω η βασιλεία Σου, γεννηθήτω το θέλημα Σου ως εν ουρανό και επι της γής.Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν αλλα ρύσαι ημάς απο του πονηρού.

Ότι σού εστιν η βασιλεία και η δύναμης και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον. (δώδεκα φορές).

Δεύτε προσκυνήσομεν και προσπέσωμεν τω Βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσομεν και προσπέσωμεν Χριστό τω Βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσομεν και προσπέσωμεν Αυτώ Χρισώ τω Βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός Ν΄

Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα έλεος σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον το ανόμημά μου.Επι πλείον πλύνον με απο της ανομίας μου και απο της αμαρτίας μου καθάρισον με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω, και η αμαρτία μου ενώπιον μου εστί δια παντός. Σοί μόνω ήμαρτον, και το πονηρόν ενώπιον σου εποίησα, όπως άν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαι σε. Ιδού γαρ εν ανομίαις συνελήφθην, και εν αμαρτίαις εκίσσησε με η μήτηρ μου. Ιδού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου εδήλωσας μοι. Παντιείς με υσσώπω και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με, και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακοθτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον το πρώσοπον σου απο των αμαρτιών μου, και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί, ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις

εγκάτοις μου. Μή απορρίψης με απο του προσόπου Σου, και το πνεύμα Σου το Άγιον μή αντανέλης απ' εμού.Απόδος μοι την αγαλλίασιν του Σωτηρίου σου, και πνεύματι ηγεμονικώ στήριξον με. Διδάξω ανόμους τας οδούς σου και ασεβείς επι σέ επιστρέψουσι.Ρύσαι με εξ αιμάτων, ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου, αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιωσύνην σου.Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσιν Σου.

Ότι, ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα άν, ολοκαυτόματα ούκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεό πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινώμένην, ο Θεός, ο'υκ εξουδενώσει. Αγάθηνον, Κύριε, εν τη ευδοκία σου την Σιών, και οικοσομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιωσύνης, αναφοράν και ολοκαυτόματα. Τότε ανοίσουσιν επι το θυσιαστήριον σου μόσχους.

Ψαλμός ΞΘ΄

Ο Θεός, εις την βοήθειαν μου πρόσχες. Κύριε, εις το βοηθείσαι μοι σπεύσον. Αισχυνθήτοσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου. Αποστραφήτοσαν εις τα οπίσο και καταισχυνθήτωσαν οι βουλώμενοι μοι κακά. Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι οι λέγοντες μοι. Εύγε εύγε. Αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν σπι σοί πάντες οι ζητούντες, ο Θεό, και λεγέτωσαν δια παντός. Μεγαλυνθήτο ο Κύριος, οι αγαπόντες το σωτήριον Σου. Σγώ σε πτωχός ειμί και πένης, ο Θεός, βοήθησον μοι.Βοηθός μου και ρύστης μου ει Σύ, Κύριε, μή χρονίσης.

Ψαλμός ΡΜΒ΄

Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτησαι την δέησιν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσον μου εν τη δικαιωσύνη σου. Και μή εισέλθης εις κρίσιν μετα του δούλου Σου, οτι ού δικαιωθήσεται ενώπιον Σου παν ζών. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου, εταπείνωσεν εις γήν την ζωήν μου. Εκάθισέ με εν σκοτεινοίς, ως νεκρούς αιώνος , και ηκηηδίασεν επ' εμέ το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδία μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων , εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις Σου , εν ποιήμασι των χειρών Σου εμελέτων. Διεπέτασα προς Σέ τας χείρας μου, η ψυχή μου ως γή άνυδρος Σοι. Ταχύ εισάκουσον μου, Κύριε, εξέλιπε το πνεύμα μου. Μή αποστρέψης το πρόσωπόν Σου απ' εμού, και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον. Ακουστόν ποίησον μοι το πρωί το έλεος Σου, ότι επι Σοί ήλπισα. Γνώρισον μοι, Κύριε, οδόν εν η πορεύσομαι, οτι προς Σέ ήρα την ψυχήν μου. Εξελού με εκ των εχθρών μου, Κύριε, προς Σέ κατέφυγον, δίδαξον με του ποιείν το Θέλημα σου, οτι σύ ει ο Θεός μου. Το πνεύμα Σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία, ένεκεν του ονόματος Σου, Κύριε ζήσεις

με.Εν τη δικαιωσήνη Σου, εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου, και απολείς πάντας τους εχθρούς μου, οτι εγώ δούλος Σου ειμί.

Δοξολογία

Δόξα εν υψίστοις Θεό, και επι γής ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. Υμνούμεν Σε, ευλογούμεν Σε, προσκυυνούμεν Σε, δοξολογούμεν Σε, ευχαριστούμεν Σοι, για την μεγάλην Σου δόξαν. Κύριε Βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και Άγιον Πνεύμα. Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός , ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου.Πρόσδεξαι την δέησην ημών, ο καθήμενος εν δεξιά του Πατρός, και ελέησον ημάς. Ότι Σύ ει μόνος Άγιος , Συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν. Καθ' εκάστην εσπέραν ευλογήσω Σε και αινέσω το όνομα σου εις τον αιώνα, και εις τον αιώνα του αιώνος.

Κύριε, καταφυγή εγεννήθης ημίν εν γενεά και γενεά.Εγώ είπα, Κύριε ελέησον με, ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτον Σοι. Κύριε, προς σέ κατέφυγον, δίδαξον με του ποιείν το θέλημά σου, οτι Συ ει ο Θεός μου. Ότι παρά σοί πηγή ζωής, εν τω φωτί Σου οψόμεθα φώς.Παράτεινον το έλεος Σου τοις γινώσκουσι Σε. Καταξίωσον, Κύριε, εν τη νυκτί ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.Ευλογητός ει Κύριε, ο Θεός των Πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον το όνομα Σου εις τους αιώνας. Αμήν.Γένειτο, Κύριε,το έλεος Σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επι Σέ. Ευλογητός εί, Κύριε ο Θεός των πατέρων ημών και αινετόν και δεδοξασμένον το όνομα Σου εις τους αιώνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, το έλεος Σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επι Σέ. Ευλογητός ει, Δέσποτα, συνέτισον με τα δικαιώματα σου, Ευλογητός ει, Άγιε φώτισον με τοις δικαιώμασι Σου. Κύριε το έλεος σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών Σου μή παρίδης. Σοι πρέπει αίνος, Σοι πρέπει ύμνος, Σοι δόξα πρέπει, τω Πατρί και το Υιώ και το Αγίο Πνεύματι, νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Το Σύμβολο της Πίστεως

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητην ουρανού και γής, ορατών τε πάντων και αοράτων. Και εις ένα Κύριον Ιησο.υν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φώς εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθηνού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και εναnθρωπησαντα. Σταυρωθέντα τε υπερ ημών επι Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα

κατα τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός, Και πάλιν ερχόμενον μετα δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, ού της βασιλείας ούκ έσται τέλος. Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν δια των προφητών. Εις μίαν, αγίαν, καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Άξιον εστίν, ως αληθώς, μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αειμακάριστον και παναμώμητον και Μητέρα του Θεού ημών.Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτος των Σεραφείμ, την αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον,σέ μεγαλύνομεν.

(Στο σημείο αυτό διαβάζονται οι Χαιρετισμοί της Θεοτόκου ή η Ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως, εάν πρόκειται να Κοινωνήσουμε την επόμενη ημέρα)

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος ελέησον ημάς. (τρείς φορές).

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε ιλάσθητι ταις αμαρτίας ημών, Δέσποτα συγχώρισον τας ανομίας ημίν, Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματος Σου.

Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών, ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα Σου, ελθέτω η βασιλεία Σου, γεννηθήτω το θέλημα Σου ως εν ουρανό και επι της γής.Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν αλλα ρύσαι ημάς απο του πονηρού.

Ότι σού εστιν η βασιλεία και η δύναμης και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ειτα το τροπάριον του Αγίου της ημέρας ή τα παρόντα Τροπάρια.

Ο Θεός των πατέρων ημών, ο ποιών αεί μεθ' ημών κατα την σήν επιείκιαν, μή αποστήσης το έλεος σου αφ' ημών, αλλά ταις αυτών ικεσίαις, εν ειρήνη κυβέρνησον την ζωήν ημών.

Των εν όλο τω κόσμω Μαρτύρων Σου, ως πορφύραν και βύσσον τα αίματα η Εκκλησία σου στολισαμένη, δι' αυτών βοά σοι, Χριστέ ο Θεός, τω λαώ σου τους οικτιρμούς σου κατάπεμψον, ειρήνην τη πολιτεία σου δώρησαι και ταις ψυχές ημών το μέγα έλεος.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι.

Μετα των Αγίων ανάπαυσον, Χριστέ τας ψυχάς των δούλων Σου, ένθα ούκ έστι πόνος, ού λύπη, ού στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος.

Και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Τη πρεσβεία, Κύριε, πάντων των Αγίων και της Θεοτόκου, την Σήν ειρήνην δός ημίν και ελέησον ημάς, ως μόνος οικτίρμων.

Κύριε ελέησον.(σαράντα φορές)

Ο εν παντί καιρώ και πάσι ώρα, εν ουρανό και επι γής προσκυνούμενος και δοξαζόμενος, Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυεύσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν δια της επαγγελίας των μελλόντων αγαθων. Αυτός Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύυτη τας εντεύξεις, και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς Σου. Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρον, και ρύσαι ημάς απο πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς Αγίοις Σου Αγγέλοις, ινα τη παρεμβολή Αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι, καταντήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως καιεις την επίγνωσιν της απροσίτου Σου δόξης, ότι ευλογητός Εί, εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντος Θεοτόκον, Σε μεγαλύνομεν.

Ευχή εις τήν Υπεραγία Θεοτόκον

Ἀσπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κυήσει ενώσασα και την απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανίοις συνάψασα, η των απηλπισμένων μόνη ελπίς και των πολεμουμένων βοήθεια, η έτοιμη αντίληψις των εις σέ προστρεχόντων και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μή βδελήξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγή, τον αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα και τη των ηδονών του βίου ραθυμία γνώμην δούλον γενόμενον. Αλλ' ώς του

φιλανθρώπου Θεού μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθιτι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων μου προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν και ημών Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρρησία χρωμένη, δυσώπησον, ινα ανοίξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγχνα της Αυτού αγαθότητος, και παριδών μου τα αναρίθμητα πταίσματα επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με. Και παρέσο μοι αεί, ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μέν τω παρόντι θίω θερμή προστάτης και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και πρός σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου, την αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δέ τη φοβερά ημέρα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως και της απορρήτου δόξης του σού Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. Ης και τύχοιμι, Δέσποινα μου, Υπεραγία Θεοτόκε, δια της σής μεσιτείας και αντιλήψεως. Χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού. Ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ευχή εις τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν

Και δός ημίν Δέσποτα, πρός ύπνον απιούσιν, ανάπαυσιν σώματος και ψύχής, και διαφύλαξον ημάς απο του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και απο πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας. Παύσον τας ορμάς των παθών, σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού, τα καθ' ημών δολίως κινούμενα, τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον, και πάν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμησον. Και δώρισαι ημίν ο Θεός, γρήγορον νούν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον. Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής, εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σών κριμάτων εν εαυτοίς απαράθραυστον έχοντας. Παννύχιον ημίν την σήν δοξολογία χάρισαι εις το υμνείν και ευλογείν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεό ημών και αίτησαι, ινα σώση δια σού τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το Άγιον, Τριάς Αγία δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σέ ανατίθημι, Μήτερ του Θεού, φύλαξον με υπο την σκέπην σου.

Επι σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσης, Αγγέλων το σύστημα, και ανθρώπων το γένος, ηγιασμένε ναέ, και Παράδεισε

λογικέ, παρθενικόν καύχημα, εξ' ής Θεός εσαρκώθη, και παιδίον γέγονεν , ο προ αιώνων υπάρχων Θεός ημών. Την γάρ σήν μήτραν, θρόνον εποίησε, και την σήν γαστέρα, πλατυτέραν ουρανών απειργάσατο. Επι σοί χαίρει Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσης, δόξα σοι.

Ευχή στον Άγγελο φύλακα της του ανθρώπου ζωής

Άγιε άγγελε, ο εφεστώς της αθλίας μου ψυχής, και ταλαιπόρου μου ζωής, μή εγκαταλίπης με τον αμαρτώλόν, μηδέ αποστής απ' εμού δια την ακρασίαν μου, μή δώης χώραν τω πονηρό δαιμόνι, κατακυριεύσαι μου τη καταδυναστεία του θνητού τούτου σώματος, κράτησον της αθλίας και παρειμένης χειρός μου, και οδήγησον με εις οδόν σωτηρίας. Ναί, άγιε Άγγελε του Θεού, ο φύλαξ και σκεπατής της αθλίας μου ψυχής και του σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, όσα σοι έθλιψα πάσας τας ημέρας της ζωής μου, και ει τι ήμαρτον την σήμερον ημέραν, σκέπασον με εν τη παρούση νυκτί, και διαφύλαξον με απο πάσης επηρείας του αντικειμένου, ινα μή εν τίνι αμαρτήματι παροργίσω τον Θεόν, και πρέσβευε υπέρ εμού προς τον Κύριον, του επιστηρίξαι με εν τω φόβω αυτού, και άξιον αναδείξη με δούλον της Αυτού αγαθότητος. Αμήν.

Τη υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια, ως λυτρωθείσα των δεινών ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η πόλις σου Θεοτόκε.Αλλ' ως έχουσα το κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον, ινα κράζω σοι, Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Δέησις

Ευξόμεθα υπέρ ειρήνης του κόσμου. Κύριε, ελέησον.

Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων Χριστιανών.

Υπέρ του αρχιεπισκόπου ημών (...) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

Υπέρ του ευσεβούς ημών έθνους και πάσης αρχής και εξουσίας εν αυτώ.

Υπέρ ευοδώσεως και ενισχύσεως του φιλοχρίστου ημών στρατού.

Υπέρ των απολειφθέντων πατέρων και αδελφών ημών.

Υπέρ των διακονούντων και διακονησάντων ημίν.

Υπέρ των μισούντων και αγαπώντων ημάς.

Υπέρ των ελεούντων και διακονισάντων ημιν.

Υπερ των εντειλαμένων ημίν τοις ανάξίοις, εύχεσθαι υπέρ αυτών.

Υπέρ αναρρύσεως των αιχμαλώτων.

Υπερ των εν αέρι ταξιδευόντων και των εν θαλάσση καλώς πλεόντων.

Υπέρ των εν ασθενείαις κατακειμένων.

Ευξόμεθα και υπέρ ευφορίας των καρπών της γής.

Και υπέρ πάσης ψυχής χριστιανών ορθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τους ευσεβείς βασιλείς.

Τους ορθοδόξους αρχιερείς.

Τους κτίτορας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, τους γονείς ημών και διδασκάλους και πάντας τους προαπελθόντας πατέρας και αδελφούς ημών, τους ενθάδε ευσεβώς κειμένους και τους απανταχού ορθοδόξους.

Είπομεν και υπέρ εαυτών, το Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον.

Την ωραιότητα της παρθενίας σου, και το υπέρλαμπρον το της αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς, εβόα σοι Θεοτόκε. Ποίον σοι εγκώμιον προσαγάγω επάξιον; Τί δε ονομάσω σε; Απορώ και εξίσταμαι. Διό ως προσετάγην βοώ σοι. Χαίρε η κάχαριτωμένη.

Δι' ευχών των αγίων πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Πάτερ ημών, ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα Σου, ελθέτω η βασιλεία Σου, γεννηθήτω το θέλημα Σου ως εν ουρανό και επι της γής.Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον,

και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν αλλα ρύσαι ημάς απο του πονηρού.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον.

Χριστέ ο Θεός, ευλόγησον την βρώσιν και την πόσιν των δούλων σου, οτι άγιος ει πάντοτε, νυν και αει και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Ευχαριστούμεν σοι, Χριστέ ο Θεός ημών, οτι και τη παρούσα ημέρα ενέπλησας ημάς των επιγείων σου αγαθών. Μη υστερήσης ημάς και της επουρανίου σου βασιλείας, αλλ' ως εν μέσω των Μαθητών σου παρεγένου, Σωτήρ, την ειρήνην διδούς αυτοίς, ελθέ και μεθ' ημών και σώσον ημάς.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον.

Διαφύλαξαι Κύριος ο Θεός πάντας ημάς τη αυτού χάριτι και φιλανθρωπία, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Δι' ευχών των αγίων πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

Φάγονται πένητες και εμπλησθήσονται και αινέσουσι Κύριον οι εκζητούντες αυτόν, ζήσονται αι καρδίαι αυτών εις αιώνα αιώνος. Αμήν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον.

Χριστέ ο Θεός, ευλόγησον την βρώσιν και την πόσιν των δούλων σου, οτι άγιος ει πάντοτε, νυν και αει και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

Εύφρανας ημάς, Κύριε, εν τοις ποιήμασι σου και εν τοις έργοις των χειρών σου ηγαλλιασθάμεθα. Εσημειώθη εφ' ημάς το φώς του προσώπου σου, Κύριε. Έδωκας ευφροσύνην εις τας καρδίας ημών. Απο καρπού σίτου, οίνου και ελαίου ενεπλήσθημεν, οτι σύ, Κύριε, κατά μόνας επ' ελπίδι κατώκησας ημάς. Αμήν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον.

Ευλογητός ο Θεός, ο ελεών και τρέφων ημάς εκ των αυτού πλουσίων δωρεών τη αυτού χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνωω. Αμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι, άγιε, δόξα σοι, βασιλεύ, οτι έδωκας ημίν βρώματα εις ευφροσύνην, πλήρωσον ημάς και Πνεύματος αγίου, ίνα ευρεθώμεν ενώπιών σου ευάρεστοι και μη κατασχυνθώμεν, όταν αποδώσης εκάστω κατα τα έργα αυτού.

Δι' ευχών των αγίων πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

"Οι Χαιρετισμοί της Παναγίας"

(Επισυνάπτονται συνήθως στο Μικρό Απόδειπνο).

Το προσταχθέν μυστικώς λαβών έν γνώσει, εν τή σκηνή του Ιωσήφ σπουδή επέστη,ο ασώματος λέγων τή Απειρογάμω.Ο κλίνας τή καταβάσει τους ουρανούς, χωρείται αναλλοιώτως όλος εν σοι·ον καί βλέπων εν μήτρα σου,λαβόντα δούλου μορφήν,εξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τή Θεοτόκω το Χαίρε· (εκ γ') καί συν τή ασωμάτω φωνή, σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε, εξίστατο καί ίστατο, κραυγάζων

πρός αυτήν τοιαύτα·

χαίρε δι ης η χαρά εκλάμψει

χαίρε δι' ης η αρά εκλείψει

χαίρε του πεσόντος Αδάμ η ανάκλησις

χαίρε των δακρύων της Εύας η λύτρωσις

χαίρε ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς

χαίρε βάθος δυσθεώρητον καί Αγγέλων οφθαλμοίς

χαίρε ότι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα

χαίρε ότι βαστάζεις τόν βαστάζοντα πάντα

χαίρε γαστήρ ενθέου σαρκώσεως

χαίρε δι' ης νεουργήται η κτίσις

χαίρε δι' ής βρεφουργείται ο Κτίστης

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Βλέπουσα η Αγία, εαυτήν εν αγνεία, φησί τω Γραβριήλ θαρσαλέως· το παράδοξόν σου της φωνής, δυσπαράδεκτόν μου τή ψυχή φαίνεται· ασπόρου γαρ συλλήψεως, τήν κύησιν πώς λέγεις κράζειν· Αλληλούϊα.

Γνώσιν άγνωστον γνώναι, η Παρθένος ζητούσα, εβόησε πρός τόν λειτουργούντα· εκ λαγόνων αγνών, Υιόν πώς εστι τεχθήναι δυνατόν; λέξον μοι· πρός ην εκείνος έφησεν εν φόβω, πλην κραυγάζων ούτω·

χαίρε βουλής απορρήτου μύστις

χαίρε σιγής δεομένων πίστις

χαίρε των θαυμάτων Χριστού το προοίμιον

χαίρε των δογμάτων αυτού το κεφάλαιον

χαίρε κλίμαξ επουράνιε δι' ής κατέβει κατέβη ο Θεός

χαίρε γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης πρός ουρανόν

χαίρε το των Αγγέλων πολυθρύλητον θαύμα

χαίρε το των δαιμόνων πολυθρήνητων τραύμα

χαίρε το φώς μηδένα διδάξασα

χαίρε σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν

χαίρε πιστών καταυγάζουσα φρένας

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Δύναμις του Υψίστου, επεσκίασε τότε, πρός σύλληψιν τή Απειρογάμω· καί τήν εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν υπέδειξεν ηδύν άπασι, τοις θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, εν τω ψάλλειν ούτως· Αλληλούϊα.

Έχουσα θεοδόχον η Παρθένος τήν μήτραν, ανέδραμε πρός τήν Ελισάβετ, το δε βρέφος εκείνης ευθύς, επιγνόν τόν ταύτης

ασπασμόν, έχαιρε! Καί άλμασιν ως άσμασιν, εβόα πρός τήν Θεοτόκον.·

χαίρε βλαστού αμαράντου κτήμα

χαίρε γεωργόν γεωργούσα Φιλάνθρωπον

χαίρε φυτουργόν της ζωής ημών φύουσα

χαίρε άρουρα βλαστάνουσα ευφορίαν οιοκτιρμών

χαίρε τράπεζα βαστάζουσα ευθηνίαν ιλασμών

χαίρε ότι λειμώνα της τρυφής αναθάλλεις

χαίρε ότι λιμένα των ψυχών ετοιμάζεις

χαίρε δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα

χαίρε παντός του κόσμου εξίλασμα

χαίρε Θεού πρός θνητούς ευδοκία

χαίρε θνητών προς Θεόν παρρησία

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Ζάλην ένδοθεν έχων, λογισμών αμφιβόλων, ο σώφρων Ιωσήφ εταράχθη, πρός τήν άγαμόν σε θεωρών, καί κλεψίγαμον υπονοών άμεμπτε· μαθών σε σου τήν σύλληψιν εκ Πνεύματος Αγίου έφη· Αλληλούϊα.

Ήκουσαν οι Ποιμένες, των Αγγέλων υμνούντων, τήν ένσαρκον Χριστού παρουσίαν· καί δραμόντες ως πρός ποιμένα, θεωρούσι τούτον ως αμνός άμωμον, εν τη γαστρί Μαρίας βοσκηθέντα, ην υμνούντες είπον·

χαίρε αμνού καί Ποιμένος Μήτηρ

χαίρε αυλή λογικών προβάτων

χαίρε αοράτων εχθρών αμυντήριον

χαίρε Παραδείσου θυρών ανοικτήριον

χαίρε ότι τα ουράνια συναγάλλεται τή γη

χαίρε ότι τα επίγεια συγχορεύει ουρανοίς

χαίρε των Αποστόλων το ασίγητον στόμα

χαίρε των Αθλοφόρων το ανίκητον θάρσος

χαίρε στερρόν της πίστεως έρισμα

χαίρε λαμπρόν της χάριτος γνώρισμα

χαίρε δι ης εγυμνώθη ο Ἀδης

χαίρε δι ης ενεδύθημεν δόξαν

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Θεοδρόμον αστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τή τούτου ηκολούθησαν αίγλη· καί ως λύχνον κρατούντες αυτόν, δι' αυτού ηρεύνων κραταιόν άνακτα· καί φθάσαντες τόν άφθαστον, εχάρησαν αυτώ βοώντες· Αλληλούϊα.

Ἰδον παίδες Χαλδαίων, εν χερσί της παρθένου,]τόν πλάσαντα χειρί τους ανθρώπους· καί δεσπότην νοούντες αυτόν, ει καί δούλου έλαβε μορφήν, έσπευσαν τοις δώροις θεραπεύσαι, καί βοήσαι τή ευλογημένη·

χαίρε αστέρος αδύτου μήτηρ

χαίρε αυγή μυστικής ημέρας

χαίρε της απάτης τήν κάμινον σβέσασα

χαίρε της Τριάδος τους μύστας φωτίζουσα

χαίρε τύρρανον απάνθρωπον εκβαλούσα της αρχής

χαίρε Κύριον Φιλάνθρωπον επιδείξασα Χριστόν

χαίρε η της βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας

χαίρε η του βορβόρου ρυομένη των έργων

χαίρε πυρός προσκύνησιν παύσασα

χαίρε φλογός παθών απαλλάττουσα

χαίρε πιστών οδηγέ σωφροσύνης

χαίρε πασών γενεών ευφροσύνη

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι, γεγονότες οι Μάγοι, υπέστρεψαν εις τήν Βαβυλώνα· εκτελέσαντές σου τόν χρησμός, καί κυρήξαντές σε τόν Χριστόν άπασιν,αφέντες τόν Ηρώδην ως ληρώδη, μή ειδότα ψάλλειν· Αλληλούϊα.

Λάμψας εν τή Αιγύπτω, φωτισμόν αληθείας, εδίωξας του ψεύδους το σκότος· τα γαρ είδωλα ταύτης Σωτήρ, μή ενέγκαντά σου τήν ισχύν πέπτωκεν, οι τούτων δε ρυσθέντες, εβόων πρός τήν Θεοτόκον

χαίρε άνόρθωσις των ανθρώπων

χαίρε κατάπτωσις των δαιμόνων

χαίρε της απάτης τήν πλάνην πατήσασα

χαίρε των ειδώλων τόν δόλον ελέγξασα

χαίρε θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τόν νοητόν

χαίρε πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας τήν ζώην

χαίρε σκέπη του κόσμου πλατυρέρα νεφέλης

χαίρε τροφή του Μάννα διάδοχε

χαίρε τρυφής αγίας διάκονε

χαίρε η γή της επαγγελίας

χαίρε εξ ης ρέει μέλι καί γάλα

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεώνος, του παρόντος αιώνος, μεθίστασθαι του απατεώνος, επεδόθης ως βρέφος αυτώ, αλλ' εγνώσθης τούτω καί Θεός τέλειος· διόπερ εξεπλάγη σου τήν άρρητον σοφίαν κράζων· Αλληλούϊα.

Νέαν έδειξε κτίσιν, εμφανίσας ο Κτίστις, ημίν τοις υπ' αυτού γενομένοις· εξ απόρου βλαστήσας γαστρός, καί φυλάξας ταύτη ώσπερ ην άφθορον, ίνα το θαύμα βλέποντες, υμνήσωμεν αυτήν βοώντες· χαίρε το άνθος της αφθαρσίας

χαίρε το στέφος της εγκρατείας

χαίρε αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα

χαίρε των αγγέλων τόν βίον εμφαίνουσα

χαίρε κυοφορούσα οδηγόν πλανωμένοις

χαίρε απογεννώσα λυτρωτήν αιχμαλώτοις

χαίρε Κτιστού δικαίου δυσώπησις

χαίρε πολλών πταιόντων συγχώρησις

χαίρε στολή των γυμνών παρρησίας

χαίρε στοργή πάντα πόθον νικώσα

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Ξένον τόκον ιδόντες, ξενωθώμεν του κόσμου, τόν νουν εις ουρανόν μεταθέντες· διά τούτο γαρ ο υψηλός Θεός, επί γης εφάνη ταπεινός άνθρωπος, βουλόμενος ελκύσαι πρός το ύψος, τους αυτώ βοώντας· Αλληλούϊα.

Όλος ην εν τοις κάτω, καί των άνω ουδόλως, απήν ο απερίραπτος Λόγος· συγκατάβασις γαρ θεϊκή, ου μετάβασις δε τοπική γέγονε, καί τόκος εκ Παρθένου θεολήπτου, ακουούσης ταύτα·

χαίρε Θεού αχωρήτου χώρα

χαίρε σεπτού μυστηρίου θύρα χαίρε των απίστων αμφίβολον άκουσμα

χαίρε των πιστών αναμφίβολον καύχημα

χαίρε όχημα πανάγιον του επί των Χερουβίμ

χαίρε οίκημα πανάριστον του επί των Σεραφίμ

χαίρε η ταναντία εις ταυτό αγαγούσα

χαίρε η παρθενίαν καί λοχείαν ζευγνύσα

χαίρε δι ης ελύθη παράβασις

χαίρε δι ης ηνοίχθη Παράδεισος

χαίρε η κλεις της Χριστού Βασιλείας

χαίρε ελπίς αγαθών αιωνίων

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Πάσα φύσις Αγγέλων, κατεπλάγη το μέγα, της σης εναθρωπίσεως έργον· τόν απρόσιτον γάρ ως Θεόν, εθεώρει πάσι προσιτόν άνθρωπον, ημίν μεν συδιάγοντα, ακούοντα δε παρά πάντων ούτως· Αλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγους, ως ιχθύας αφώνους, ορώμεν επί σοι Θεοτόκε· απορούσι γαρ λέγειν το πώς καί Παρθένος μένεις καί τεκείν ίσχυσας·ημείς δε το μυστήριον θαυμάζοντες, πιστώς βοώμεν·

χαίρε σοφίας Θεού δοχείον

χαίρε προνοίας αυτού ταμείον

χαίρε φιλοσόφους ασόφους δεικνύουσα

χαίρε τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα

χαίρε ότι εμωράνθησαν οι δεινοί συζητηταί

χαίρε ότι εμαράνθησαν οι των μύθων ποιηταί

χαίρε των Αθηναίων τας πλοκάς διασπώσα

χαίρε των αλιέων τας σαγήνας πληρούσα

χαίρε βυθού αγνοίας εξέλκουσα

χαίρε πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα

χαίρε ολκάς των θελόντων σωθήναι

χάιρε λιμήν των του βίου πλωτήρων

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Σώσαι θέλων τόν κόσμον, ο των όλων κοσμήτωρ, πρός τούτον αυτεπάγγελτος ήλθε· καί ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι ημάς εφάνη καθ' ημάς άνθρωπος· ομοίω γάρ το όμοιον καλέσας, ως Θεός ακούει· Αλληλούϊα.

Τείχος ει των Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καί πάντων των εις σε προστρεχόντων· ο γαρ του ουρανού καί της γης, κατεσκεύασέ σου, καί πάντας σοι προσφωνείν διδάξας·

χαίρε η στήλη της παρθενίας

χαίρε η πύλη της σωτηρίας

χαίρε αρχηγέ νοητής αναπλάσεως

χαίρε χορηγέ θεΪκής αγαθότητος

χαίρε συ γάρ ανεγέννησας τους συλληφθέντας αισχρώς

χαίρε συ γαρ ενουθετησας τους συληθέντας τόν νούν

χαίρε η τόν σπορέα της αγνείας τεκούσα

χαίρε παστάς ασπόρου νυμφεύσεως

χαίρε πιστούς Κυρίω αρμόζουσα

χαίρε καλή κουροτρόφε παρθένων

χαίρε ψυχών νυμφοστόλε αγίων

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Ύμνος άπας ηττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τω πλήθει των πολλών οικτιρμών σου· ισαρίθμους γαρ τή ψάμμω ωδάς, αν προσφέρωμέν σοι Βασιλεύ άγιε, ουδέν τελούμεν άξιον, ών δέδωκας ημίν, τοις σοι βοώσιν Αλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοις εν σκότει φανείσαν, ορώμεν τήν αγίαν Παρθένον το γάρ άϋλον άπτουσα φως, οδηγεί πρός γνώσιν θεϊκήν άπαντας, αυγή τόν νουν φωτίζουσα, κραυγή δε τιμωμένη ταύτα·

χαίρε ακτίς νοητού ηλίου

χαίρε βολίς του αδύτου φέγγους

χαίρε αστραπή τας ψυχάς καταλάμπουσα χαίρε ως βροντή τους εχθρούς καταπλήττουσα

χαίρε ότι τόν πολύφωτον ανατέλλεις φωτισμόν

χαίρε ότι το πολύρρυτον αναβλύζεις ποταμόν

χαίρε της κολυμβύθρας ζωγραφούσα τόν ρύπον

χαίρε λουτήρ εκπλύνων συνείδησιν

χαίρε κρατήρ κιρνών αγαλλίασιν

χαίρε οσμή της Χριστού ευωδίας χαίρε ζωή μυστικής ευωχίας

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Χάριν δούναι θελήσας, οφλημάτων αρχαίας, ο πάντων χρεωλύτης ανθρώπων, επεδήμησε δι εαυτού, πρός τους αποδήμους της αυτού χάριτος· καί σχίσας το χειρόγραφον, ακούει παρά πάντων ούτως· Αλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τόν τόκον, ανυμνούμεν σε πάντες, ως έμψυχον ναόν Θεοτόκε· εν τή ση γαρ οικήσας γαστρί, ο συνέχων πάντα τή χειρί Κύριος ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξεν βοάν σοι πάντας·

χαίρε σκηνή του Θεού καί Λόγου

χαίρε αγία αγίων μείζων

χαίρε κιβωτέ χρυσωθείσα τω Πνεύματι

χαίρε θησαυρέ της ζωής αδαπάνητε

χαίρε τίμιον διάδημα βασιλέων ευσεβών

χαίρε καύχημα σεβάσμιον ιερέων ευλαβών

χαίρε της Εκκλησίας ο ασάλευτος πύργος

χαίρε της βασιλείας το απόρθητον τείχος

χαίρε δι ης εγείρονται τρόπαια

χαίρε δι ης εχθροί καταπίπτουσι

χαίρε χρωτός του εμού θεραπεία

χαίρε ψυχής της εμής σωτηρία

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Ώ πανύμνητε Μήτερ, η τεκούσα τόν πάντων Αγίων αγιώτατον Λόγον (εκ γ')δεξαμένη τήν νυν προσφοράν, από πάσης ρύσαι συμφοράς άπαντας· καί της μελλούσης κολάσεως, τους συμβοώντας· Αλληλούϊα.

Κοντάκιον
Ήχος πλ. δ'. Τή υπερμάχω.

Τή υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια Ως λυτρωθείσα των δεινών ευχαριστήρια Αναγράφω σοι η πόλις σου Θεοτόκε. Αλλ' ως έχουσα το κράτος απροσμάχητον Εκ παντίων μέ κινδύνων ελευθέρωσον Ίνα κράζω σοι·

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

ΚΑΝΟΝΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ

ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

Ο Ιερέας: «Ευλογητός ο Θεός...» (Εάν δεν υπάρχει Ιερέας: Δι' ευχών τψν αγίςν Πατέρων ημών..)

Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου,ενώτισαι την δέησιν μου εν τη αληθεία σου,εισάκουσον μου εν τη δικαιοσύνη σου,και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά του δούλου σου,ότι ού δικαιωθήσεται ενώπιον σου πας ζών. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου,εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου,εκαθισέ με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος,και ηκηδίασεν επ΄ εμέ το πνεύμα μου,εν εμοί εταράχθη η καρδία μου.Εμνήσθην ημερών αρχαίων,εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου,εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτων.Διεπέτασα προς σε τας χείρας μου,η ψυχή μου ως γη άνυδρος σοι.Ταχύ εισάκουσον με ,Κύριε,εξέλιπε το πνεύμα μου,μη αποστρέψης το πρόσωπον σου από εμού,και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον.Ακουστόν ποίησόν μοι το πρωί το έλεος σου,ότι επί σοι ήλπισα,γνώρισόν μοι,Κύριε,οδόν,εν ή πορεύσομαι,ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου,εξελού με εκ των εχθρών μου,Κύριε,προς σε κατέφυγον.Δίδαξόν με του ποιείν το θέλημα σου,ότι σύ εί ο Θεός μου,το πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γη ευθεία.'Ενεκεν του ονοματός σου,Κύριε,ζήσεις με,εν τη δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου,και εν τω ελέει σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου,και απολείς πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου,ότι εγώ δούλο σού ειμί.

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν,ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.(4 φορές)

(Τη Θεοτόκω εκτενώς)

Των Ασωμάτων λειτουργών Αρχιστράτηγε,ο κατ΄ενώπιον Θεού παριστάμενος,και ταις εκείθεν λάμψεσι λαμπόμενος,φαίδρυνον,αγίασον τους πιστώς σε υμνούντας,πάσης απολύτρωσαι του εχθρού τυραννίδος,και ειρηναίαν αίτησαι ζωήν,τοις Βασιλεύσι και πάσι τοις πέρασι.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι...

Των ουρανίων Στρατιών Αρχιστράτηγε,δυσωπούμεν σε αεί ημείς οι ανάξιοι,ίνα ταις σαις δεήσεσι τειχίσης ημάς,σκέπη των πτερύγων της αύλου σου δόξης,φρουρών ημάς προσπίπτοντας εκτενώς και βοώντας,εκ των κινδύνων λύτρωσαι ημάς,ως Ταξιάρχης των άνω Δυνάμεων.

Και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.Αμήν.

Ου σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε,τάς δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι,ει μη γάρ συ προϊστασο πρεσβεύουσα,τις ημάς ερρύσατο εκ τοσούτων κινδύνων,τις δε διεφύλαξεν έως νυν ελευθέρους.Ούκ αποστώμεν Δέσποινα εκ σου.Σους γάρ δούλους σώζεις αεί εκ παντοίων δεινών.

Ελεησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεος σου,και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον το ανόμημά μου.Επί πλείον πλύνον με από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω,και η αμαρτία μου ενώπιον μου εστί διά παντός. Σοί μόνω ήμαρτον,και το πονηρόν ενώπιον σου εποίησα,όπως αν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου,και νικήσης εν τω κρίνεσθαί σε.Ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέ με η μήτηρ μου.Ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας,τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου εδήλωσας μοι. Ραντιείς με υσσώπω,και καθαρισθήσομαι,πλυνείς με,και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς μοι αγγαλίασιν και ευφροσύνην,αγγαλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον το πρόσωπό σου από των αμαρτιών μου,και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί,ο Θεός,και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου σου,και το Πνεύμα σου το άγιον μη αντανέλης απ΄εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου σου,και πνεύματι ηγεμονικώ στηριξόν με. Διδάξω ανόμους τάς οδούς σου,και ασεβείς επι σε επιστρέψουσι. Ρύσαι με εξ αιμάτων,ο Θεός,ο Θεός της σωτηρίας μου,αγγαλιάσεται η γλώσσα μου τη δικαιοσύνην σου. Κύριε,τα χείλη μου ανοίξης,και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσίν σου. Ότι,εί ηθέλησας θυσίαν,έδωκας αν,ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ πνεύμα συντετριμμένον,καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ούκ εξουδενώσει. Αγάθυνον,Κύριε,εν τη ευδοκία σου την Σιών,και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριον σου μόσχους.

Αρχάγγελοι του Θεού,πρεσβεύσατε υπέρ ημών. (Πολλοίςσυνεχόμενοις...)

Δυάς Αρχαγγέλων η φωταυγής,Μιχαήλ παμμάκαρ,και πανθαύμαστε Γαβριήλ,παθών μου σκεδάσατε τον ζόφον,ταις φωταυγέσιν υμών παρακλήσεσιν.

Αρχάγγελε του Θεού,πρέσβευε υπέρ ημών.

Ιστάμενος έμπροσθεν τριλαμπούς,θεότητος αίγλης και θεούμενος μετοχή,φωτός του αρρήτου Ταξιάρχα,της των παθών με σκοτώσεως λύτρωσαι.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Κακίας και βλάβης των δυσμενών,Μιχαήλ ο άρχων,των Αγγέλων με εξελού,και πάσαν πικρίαν της ψυχής μου,εις γλυκασμόν ευμενώς μεταποίησον.

Και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.αμήν.

Σκηνή αγιάσματος του Θεού,αγίασον Κόρη,την ψυχήν μου την εναγή,και λύτρωσαι ταύτην της απάτης,του καθ΄εκάστην εχθρού πολεμούντος με.

Αρχάγγελοι του Θεού,πρεσβεύσατε υπέρ ημών. (Προστασίαν και σκέπην...)

Χριστονύμων προστάται,και βοηθοί έτοιμοι,θείε Μιχαήλ φωτοφόρε,και Γαβριήλ ομού,μη διαλίπητε,ημών αεί προστατεύειν,και λυτρούσθε πάντοτε,πάσης κακώσεως.

Αρχάγγελε του Θεού,πρέσβευε υπέρ ημών.

Απορήσας εκ πάντων οδυνηρώς κράζω σοι,πρόφθασον καμοί Ταξιάρχα,τω εκζητούντι νύν,την σήν αντίληψιν και την ταχείαν σου σκέπην,ως πολλοίς προέφθασας και πάλαι έσωσας.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ικεσίαν μου ταύτην,την πενιχράν πρόσδεξαι,ήν από καρδίας εν πόθω και κατανύξει προσάγω σοι,θείε Αρχάγγελε,και προς τον Κτίστην μου ταύτην αναφέρων αίτησαι πταισμάτων άφεσιν.

Και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.Αμήν.

Αειπάρθενε Κόρη,η τον Θεόν τέξασα,τον την αμαρτίαν του κόσμου,ελέει άραντα,τον νούν μου κάθαρον,αμαρτωλών νοημάτων,μετανοίας φέγγει με,καταλαμπρύνουσα._

Διάσωσον από κινδύνων τους δούλους σου,Μιχαήλ Νόε,ότι πάντες εν πειρασμοίς Ναώ σου προστρέχομεν ως τάχιστον βοηθόν των εν πόνοις.

Επίβλεψον εν ευμενεία Πανύμνητε Θεοτόκε,επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν,και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Μνημονεύει ο Ιερέας και σε κάθε αίτηση απαντούμε: Κύριε Ελέησον (τρείς φορές)

Πρεσβεία θερμή,και τείχος απροσμάχητον,ελέους πηγή,του κόσμου καταφύγιον,εκτενώς βοώμεν σοι Θεοτόκε Δέσποινα,πρόφθασον,και εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς,η μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Αρχάγγελοι του Θεού πρεσβεύσατε υπέρ ημών.(Των παθών μου...)
Γαβριήλ ο πανθαύμαστος,και ο Μιχαήλ ο μέγας Αρχάγγελος,την Τριάδα δυσωπήσατε,δούναι φωτισμόν ημίν σωτήριον.

Αρχάγγελε του Θεού,πρέσβευε υπέρ ημών.
Επι σοι τας ελπίδας μου,όλας ανεθέμην,Θεού Αρχάγγελε,την ψυχήν μου παραμύθησον,και σαρκός τους πόνους καταπράυνον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.
Καταφύγιον άπαντες,και ωχυρωμένον πύργον,πυρίμορφε,το ναό σου Αρχάγγελε,κεκτημένοι νυν ημείς προσφεύγομεν.

Και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.Αμήν.
Λέων ώσπερ ο δόλιος,εφορμά Παρθένε διασπαράξαι με,αλλά τούτου κατασύντριψον,την μανίαν δέομαι και σώσον με.

Αρχάγγελοι του Θεού,πρεσβεύσατε υπέρ ημών. (Εμπλησον Αγνή...)
Νόσων χαλεπών,ασινείς ημάς τηρήσατε,τους πλουτούντας υμάς θείους αρωγούς,Μιχαήλ και Γαβριήλ θείοι Αρχάγγελοι.

Αρχάγγελε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών.
Μέτρω των κακών υπερέβην πάντα άνθρωπον,διό οδόντων δράκοντος φοβερού,καταπιείν με ζητούντος,Αρχάγγελε σώσε με.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.
Ολον μου τον νούν,αστραπαίς ταίς εκ προσώπου σου,καταλαμπρύνας κάθαρον Μιχαήλ,ινά τρανώς καθορώ το κάλλος το άρρητον.

Και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.Αμήν.
Μόνη η Θεόν,μετά σώματος κυήσασα,Θεοτόκε Αειπάρθενε Αγνή,των του σώματος παθών με απολύτρωσαι.

Αρχάγγελοι του Θεού,πρεσβεύσατε υπέρ ημών. (Θανάτου και της φθοράς...)
Αγγέλων,οι θεαυγείς πρωτοστάται,Μιχαήλ και Γαβριήλ φωτοφόροι,δαιμονικών προσβολών ολεθρίων,τας διανοίας ημών απαλλάξατε,και οδηγήσατε ημάς,προς λιμένα του θείου θελήματος.

Αρχάγγελε του Θεού,πρέσβευε υπέρ ημών.
Εισάκουσον,Μιχαήλ Αρχάγγελε,της φωνής των εν τω θείω ναώ σου,και πρό της σής θειοτάτης εικόνος,γονυπετούντων

θερμαίς παρακλήσεσι,και δός των ευχών επιτυχείν,και χαρά απελθείν εις τα ίδια.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγιω Πνεύματι.

Συνέκδημον εν εξόδω ψυχής μου,προς πορείαν την ουράνιον έχειν,σε δυσωπώ,Μιχαήλ Ταξιάρχα,και της ζωής μου ενταύθα συλλήπτορα,προς πάσαν παράταξιν εχθρών,και φρουράν μου και σκέπην και φύλακα.

Και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων Αμήν.

.Ως Μήτηρ,του των απάντων Δεσπότου,και του κόσμου θερμοτάτη προστάτις,Θεοχαρίτωτε Κόρη Παρθένε,την ρυπωθείσαν ψυχήν μου τοις πάθεσιν,απόπλυνον τοις οικτιρμοίς,της πολλοίς ευσπλαχνίας σου δέομαι.

Διάσωσον από κινδύνους τους δούλους σου Ταξιάρχα,ότι πάντες προς τον Θεόν μεσίτην θερμότατον,κεκτήμεθα Αρχάγγελε του Κυρίου.

Επίβλεψον εν ευμενεία,πανύμνητε Θεοτόκε,επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν,και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Ο Ιερέας μνημονεύει.

Προστασία των Χριστιανών ακαταίσχυντε,μεσιτεία προς τον Ποιητήν αμετάθετε,μη παρίδης αμαρτωλών δεήσεων φωνάς,αλλά πρόφθασον,ως αγαθή,εις την βοήθειαν ημών,των πιστώς κραυγαζόντως σοι.Τάχυνον εις πρεσβείαν,και σπεύσον εις ικεσίαν,η προστατεύουσα αεί,Θεοτόκε,των τιμώντων σε.

Ο ποιών τους Αγγέλους Αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς Αυτού πυρός φλόγα. (τρείς φορές)

Κατόπιν διαβάζεται το Ευαγγέλιο,και στο τέλος Δόξα Σοι Κύριε,δόξα Σοι.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ταίς των Αρχαγγέλων,πρεσβείαις Ελεήμον,εξάλειψον τα πλήθη,των εμών εγκλημάτων.

Και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.Αμήν.

Ταίς της Θεοτόκου,πρεσβείαις Ελεήμον,εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Ελέησον με ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον το ανόμημά μου.

. Ζεύγος υπερκόσμιον,των ιερών Αρχαγγέλων,λειτουργοί ασώματοι,της θείας λαμπρότητος του Παντάνακτος,Μιχαήλ ένδοξε,Γαβριήλ παμμάκαρ,ως προστάται ημών μέγιστοι,πάσαν επήρειαν,καθ΄ημών εχθρού του αλάστορος,συντρίψατε δεόμεθα,και δεινών ημάς απαλλάξατε,πταισμάτων αιτούντες την άφεσιν παρά Θεού,και πειρασμών απολύτρωσιν,και ειρήνην πάντοτε.

Ο Ιερέας μνημονεύει.Στο τέλος, Κύριε ελέησον, (12 φορές.)

Αρχάγγελοι του Θεού,πρεσβεύσατε υπέρ ημών. (Την ημών σωτηρίαν...)
Ζήν ημάς εναρέτως,εν τοις θείοις εντάλμασιν ενισχύσατε,εν φόβω και αγάπη και πάση ευσεβεία,Αρχιστράτηγοι ένδοξοι,ίνα της άνω ζωής,οφθώμεν κληρονόμοι.

Αρχάγγελε του Θεού,πρέσβευε υπέρ ημών.
Τη δυνάμει σου πάσης,λοιμικής ασθενείας και πυρετού χαλεπού,τους σε προσκαλουμένους,απάλλαξον εν τάχει,Μιχαήλ Αρχιστράτηγε και οφθαλμίας δεινής και πάσης αρρωστίας.

Δόξα Πατρι και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.
Σωτηρίαν παράσχου,τοις μακρόθεν απάσιν επιφοιτήσασι,συνάμα τοις πλησίον Ναώ Σου τω αγίω Μιχαήλ Αρχιστράτηγε,των ορατών τε αυτών εχθρών και αοράτων.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.Αμήν.
Σωτηρίαν τεκούσα,την ζωήν των απάντων κυοφορήσασα,Χριστόν τον Ζωοδότην,τοις πάλαι νεκρωθήσι,Θεοτόκε Πανάμωμε,ζωωσόν μου τον νούν,πάθεσι νεκρωθέντα.

Αρχάγγελοι του Θεού,πρεσβεύσατε υπέρ ημών. (Τους βοηθείας...)
Γαλήνην αίτει και ψυχικήν σωτηρίαν,δυάς ένδοξε των θείων Αρχαγγέλων,τοις καταφοιτώσιν,υμών τώ θείω οίκω.

Αρχάγγελε του Θεού,πρέσβευε υπέρ ημών.
Εν Χώναις πάλαι,τον σόν διέσωσας οίκον,Αρχιστράτηγε τη σή επιστασία,ούτω καμέ σώσον,της του εχθρού μανίας.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.
Γαλήνην άνωθεν,τοις ικέταις σου δίδου,Μιχαήλ ο Άρχων των Αγγέλων,περιφερομένοις τοις κύμασι του βίου.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.Αμήν
Αγγέλων δόξα,και των βροτών σωτηρία,Αειπάρθενε Μήτερ του Θεού Λόγου,εκ της αλογίας,παθών απάλλαξόν με.

Αρχάγγελοι του Θεού,πρεσβεύσατε υπέρ ημών. (Κυρίως Θεοτόκον...)
Μετά των Ασωμάτων,τάξεων απαύστως,εκδυσωπείτε Τριάδα την άκτιστον,υπέρ υμών Αρχιστράτηγοι θεοδόξαστοι.

Αρχάγγελε του Θεού,πρέσβευε υπέρ ημών.
Ο ρύστης και φρουρός μου και παραμυθία,της τελευταίας πνοής μου Αρχάγγελε,μη απ΄εμού χωρισθείης,και τότε δέομαι.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Συν πάσαις ουρανίων,ταίς χοροστασίαις,υπέρ ημών τον Θεόν καθικέτευε,ο αρχηγός των Αγγέλων και υπερεύχεσε.

Και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.Αμήν.

Υμνούμεν σου την δόξαν,Κεχαριτωμένη,ήν στρατιαί των Αγγέλων εξίστανται,ότι Θεού ανεδείχθης Μήτηρ απείρανδρος.

Το,Άξιον εστί,το λέει ο Ιερέας.

Την τιμιωτέραν των Χερουβίμ,και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ,την αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν,την όντως Θεοτόκον,σε μεγαλύνομεν.

Χάριν εξαιτείτε παρά Θεού,και πταισμάτων λύσιν,και κινδύνων
απαλλαγήν,τοις εν ευλαβεία,υμών τω θείω οίκω,απαύστως προσιούσι,θείοι
Αρχάγγελοι.

Ω της θεωρίας σου της φρικτής,και της καλλονής σου,της πυρίνης και θεαυγούς,κατέχεις το σκήπτρον Μιχαήλ τη χειρί σου,και μέλπεις τη Τριάδι,ύμνον τρισάγιον.

Πρώτος ως υπάρχων της στρατιάς,της επουρανίου Αρχιστράτηγε Μιχαήλ,πάρεσο,προστάτα,πάντων ημών εν μέσω,των πίστει τε και πόθω,
ανευφημούντων σε.

Εχων σε προστάτην και βοηθόν,φύλακα και ρύστην,της ψυχής μου της ταπεινής,Μιχαήλ πρωτάρχα,και μέγα Ταξιάρχα,εν ώρα του κινδύνου συ μοι
βοήθησον.

Δεύτε ευφημήσωμεν οι πιστοί,τους δυό φωστήρας τους μεγάλους και φωταυγείς,Μιχαήλ τον μέγαν και Γαβριήλ τον θείον,τους δύο Ταξιάρχας του Παντοκράτορος.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί,Πρόδρομε Κυρίου Αποστόλων η δωδεκάς,οι άγιοι πάντες μετά της Θεοτόκου,ποιήσατε πρεσβείαν εις το σωθήναι ημάς.

Άγιος,ο Θεός,Άγιος Ισχυρός,Άγιος,Αθάνατος,ελέησον ημάς. (3 φορές)

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι και νύν και αεί και είς τους αιώνας των αιώνων.Αμήν.

Παναγία Τριάς,ελέησον ημάς,Κύριε,ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
Δέσποτα,συγχώρησον τάς ανομίας ημίν,Άγιε επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών,ένεκεν του ονόματος σου.

Κύριε,ελέησον.Κύριε,ελέησον.Κύριε,ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.Αμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς,αγιασθήτω το όνομά σου,ελθέτω η βασιλεία σου,γενηθήτω το θέλημα σου,ώς εν ουρανώ,και επί της γής. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον,και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών,ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών,και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν,αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

(Ο Ιερέας) Ότι σού εστίν η βασιλεία,και η δύναμις,και η δόξα,του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος,νύν και αεί και είς τους αιώνας των αιώνων.Αμήν.

Των ουρανίων Στρατιών Αρχιστράτηγοι,δυσωπούμεν υμάς ημείς οι ανάξιοι,ίνα ταις σαις δεήσεσι τειχίσητε ημάς,σκέπη των πτερύγων της αύλου υμών δόξης,φρούρούντες ημάς προσπίπτοντάς εκτενώς και βοώντας,εκ των κινδύνων λυτρώσασθε ημάς,ως Ταξιάρχαι των άνω Δυνάμεων.

Ο Ιερέας μνημονεύει.(Σε κάθε αίτηση Κύριε,ελέησον,3 φορές,το αγιορείτικο).

(Πάντων προστατεύεις...)
Πάντας τους την θείαν και σεπτήν,σου ασπαζομένους εικόνα,Μιχαήλ μέγιστε,πάσης απολύτρωσαι οργής και θλίψεως,και θανάτου απάλλαξον,πικρού,αιφνιδίου,και δεινής κακώσεως,σοφέ Ταξίαρχε,όπως προστασίαις σου θείαις,πάντοτε σωζόμενοι πόθω το σεπτόν σου όνομα γεραίρωμεν.

Την πάσαν ελπίδα μου είς σε ανατίθημι,Μήτερ του Θεού,φύλαξον ημάς υπό την σκέπην σου.

Δι'εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν.....

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

Μέλλων προσελθείν τοίς αχράντοις Μυστηρίοις, μετά την αφ' εσπέρας ειθισμένην Ακολουθίαν του Αποδείπνου, εώς τέλους του «Πιστεύω εις ένα Θεόν...», λέγε μετά κατανύξεως τον παρόντα Κανόνα, ού η ακροστιχίς κατά αλφάβητον.

ΚΑΝΩΝ

Ωδή α'. Ήχος β'. Δεύτε λαοί

Άρτος ζωής αιωνιζούσης γενέσθω μοι το Σώμα σου τό άγιον, εύσπλαχνε Κύριε, και το τίμιον Αίμα και νόσων πολυτρόπων αλεξητήριον.

Βεβηλωθείς έργοις ατόποις ο δείλαιος, του σού αχράντου Σώματος και θείου Αίματος ανάξιος υπάρχω, Χριστέ, της μετουσίας, ής με αξίωσον.

Θεοτόκιον

Γή αγαθή, ευλογημένη θεόνυμφε, τον στάχυν η βλαστήσασα τον αγεώργητον, και σωτήριον κόσμω, αξίωσον με τούτον τρώγοντα σώζεσθαι.

Ωδή γ'. Εν πέτρα με της πίστεως

Δακρύων μοι παράσχου, Χριστέ, ρανίδας, τον ρύπον της καρδίας μου καθαιρούσας, ως άν ευσυνειδότως, κεκαθαρμένος, πίστει προσέρχωμαι, και φόβω, Δέσποτα, εν τη μεταλήψει των θείων Δώρων σου.

Εις άφεσιν γενέσθω μοι των πταισμάτων το άχραντόν σου Σώμα και θείον Αίμα, εις Πνεύματος Αγίου τε κοινωνίαν, και εις αιώνιον ζωήν, φιλάνθρωπε, και παθών και θλίψεων αλλοτρίωσιν.

Θεοτόκιον

Ζωής του άρτου τράπεζα, Παναγία, του άνωθεν δι' έλεον καταβάντος, και κόσμω καινοτέραν ζωήν διδόντος, καμέ αξίωσον νύν τον ανάξιον, μετά φόβου γεύσασθαι τούτου και ζήσεσθαι.

Ωδή δ'. Ελήλυθας εκ Παρθένου

Ηθέλησας, δι' ημάς σαρκωθείς, πολυέλεε, τυθήναι ως πρόβατον διά βροτών αμαρτήματα. Οθεν ικετεύω σε και τα εμά εξαλείψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον της ψυχής μου τα τραύματα, Κύριε, και όλον αγίασον και καταξίωσον, Δέσποτα, όπως κοινωνήσω σου του μυστικού θείου Δείπνου ο ταλαίπωρος.

Θεοτόκιον

Ιλέωσαι και εμοί τον εκ σπλάχνων σου, Δέσποινα, και τήρει με άρρυπον τον σον ικέτην και άμεμπτον, όπως εισδεχόμενος τον νοητόν μαργαρίτην αγιάζομαι.

Ωδή ε.' Ο του φωτός χορηγός

Καθώς προέφης, Χριστέ, γενέσθω δη τω ευτελεί δούλω σου. Και εν εμοί μείνον ως υπέσχου. Ιδού γαρ το Σώμα τρώγω σου το θείον και πίνω το Αίμα σου.

Λόγε Θεού και Θεέ, ο άνθραξ γένοιτο του σου Σώματος εις φωτισμόν τω εσκοτισμένω εμοί και καθαρισμόν της βεβηλωθείσης ψυχής μου το Αίμα σου.

Θεοτοκίον

Μαρία, Μήτηρ Θεού, της ευωδίας το σεπτόν σκήνωμα, ταις σαις ευχαίς σκεύος εκλογής με απέργασαι, όπως των Αγιασμάτων μετέχω του τόκου σου.

Ωδή ς.' Εν αβύσσω πταισμάτων

Νουν ψυχήν και καρδίαν αγίασον, Σώτερ, και το σώμα μου, και καταξίωσον ακατακρίτως, Δέσποτα, τοις φρικτοίς μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Ξενωθείην παθών και της χάριτος σχοίην τε προσθήκην, ζωής τε ασφάλειαν, διά της μεταλήψεως των αγίων, Χριστέ, Μυστηρίων σου.

Θεοτόκιον

Θεού Θεός Λόγος ο άγιος, όλον με αγίασον νυν προσερχόμενον τοις θείοις Μυστηρίοις σου, της αγίας Μητρός σου δεήσεσιν.

Κοντάκιον. 'Ηχος β'. Τα άνω ζητών

Τον 'Αρτον, Χριστέ, λαβείν μη υπερίδης με, το Σώμα το σόν, και το θείον νυν Αίμα σου. Των αχράντων, Δέσποτα και φρικτών Μυστηρίων σου μετασχείν τω αθλίω μη εις κρίμα μοι γένοιτο. Γένοιτο δέ μοι εις ζωήν αιώνιον και αθάνατον.

Ωδή ζ.' Εικόνος χρυσής

Πηγή αγαθών η μετάληψις, Χριστέ, των αθανάτων σου νύν Μυστηρίων γεννηθήτω μοι, φώς και ζωή και απάθεια, και προς αρετής θειοτέρας προκοπήν και επίδοσιν πρόξενος, μόνε αγαθέ, όπως δοξάζω σε.

Ρυσθείην παθών και εχθρών και αναγκών και πάσης θλίψεως τρόμω και πόθω προσιών τανύν, μετ' ευλαβείας, Φιλάνθρωπε, σου τοις αθανάτοις και θείοις Μυστηρίοις και ψάλλων σοι. Ευλογητός ει, ο Θεός, ο των Πατέρων ημών.

Θεοτόκιον

Σωτήρα Χριστόν η τεκούσα υπέρ νουν, Θεοχαρίτωτε, εκδυσωπώ σε νυν ο δούλος σου, την καθαράν ο ακάθαρτος, μέλλοντα με νυν τοις Αχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, κάθαρον όλον μολυσμού σαρκός και πνεύματος.

Ωδή η.' Τον εν καμίνω του πυρός

Των ουρανίων και φρικτών και αγίων σου, Χριστέ, νύν Μυστηρίων, και του θείου σου Δείπνου και μυστικού, κοινωνόν γενέσθαι καμέ καταξίωσον τον απεγνωσμένον, ο Θεός ο Σωτήρ μου.

Υπό την σην καταφυγών ευσπλαχνίαν, Αγαθέ, κράζω σοι φόβω. Εν εμοί μείνον, Σώτερ, καγώ, ως έφης, εν σοί. Ιδού γάρ, θαρρών τω ελέει σου, τρώγω σου το Σώμα και πίνω σου το Αίμα.

Θεοτοκίον

Φρίττω δεχόμενος το πύρ, μη φλεχθώ ωσεί κηρός και ωσεί χόρτος. Ω φρικτού Μυστηρίου! Ω ευσπλαχνίας Θεού. Πως θείου Σώματος και Αίματος ο πηλός μετέχω και αφθαρτοποιούμαι;

Ωδή θ.' Ανάρχου γεννήτορος

Χρηστός εστί, γεύσασθε και ίδετε, ο Κύριος. Δι' ημάς καθ' ημάς γαρ πάλαι γενόμενος, άπαξ εαυτόν τε προσάξας ως προσφοράν, Πατρί τω ιδίω, αεί σφαγιάζεται, αγιάζων τους μετέχοντας.

Ψυχήν συν τω σώματι αγιασθείην, Δέσποτα, φωτισθείην, σωθείην, γενοίμην οίκος σου, τη των Μυστηρίων μεθέξει των ιερών, ένοικόν σε έχων, συν Πατρί και Πνεύματι, ευεργέτα Πολυέλεε.

Ως πυρ γενηθήτω μοι, και ωσεί φώς το Σώμα σου και το Αίμα, Σωτήρ μου, το τιμιώτατον, φλέγον αμαρτία την ύλην, και εμπιπρών παθών τας ακάνθας, και όλον φωτίζον με προσκυνείν σου την Θεότητα.

Θεοτοκίον

Θεός σεσωμάτωται εκ των αγνών αιμάτων σου. 'Οθεν πάσα υμνεί σε γενεά, δέσποινα. Νόων τε τα πλήθη δοξάζει, ως δια του σαφώς κατιδόντα τον πάντων δεσπόζοντα ουσιωθέντα το ανθρώπινον.

(Και αμέσως: 'Αξιον εστι… Τρισάγιον… Δόξα..)

Κατά την τάξη η υπόλοιπη Ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως διαβάζεται την επόμενη ημέρα το πρωί. Κατ'οικονομίαν όμως μπορούμε να διαβάσουμε ολόκληρη την Ακολουθία από βραδυς στο Απόδειπνο.)

Και τα λοιπά του Αποδείπνου και Απόλυσις.

Τη δε επαύριον.

Μετά την εωθινήν Ακολουθίαν (την πρωινή προσευχή), λέγε:

Τρισάγιον… Δόξα… Και νυν… Παναγία τριάς… Κύριε ελέησον (γ') Δόξα… Και νυν… Πάτερ ημών… 'Οτι σου εστιν… Κύριε, ελέησον (ιβ') Δόξα… Και νυν… Δεύτε προσκυνήσωμεν… (γ'), και τους επομένους ψαλμούς:

ΨΑΛΜΟΣ ΚΒ' (22)

Κύριος ποιμαίνει με, και ουδέν με υστερήσει. εις τόπον χλόης εκεί με κατεσκήνωσεν. Επί ύδατος αναπαύσεως εξέθρεψέ με. Την ψυχήν μου επέστρεψεν Ωδήγησέ με επί τρίβους δικαιοσύνης ένεκεν του ονόματος αυτού. Εαν γαρ και πορευθώ εν μέσω σκιάς θανάτου, ου φοβηθήσομαι κακά, ότι συ μετ' εμού ει. Η ράβδος σου και η βακτηρία σου, αυταί με παρεκάλεσαν. Ητοίμασας ενώπιόν μου τράπεζαν εξ εναντίας των θλιβόντων με. Ελίπανας εν ελαίω την κεφαλήν μου. Και το ποτήριον σου μεθύσκον με ωσεί κράτιστον. Και το έλεός σου καταδιώξει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου. Και το κατοικείν με εν οίκω Κυρίου εις μακρότητα ημερών.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΓ' (23)

Του Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής. Η οικουμένη και πάντες οι κατοικούντες εν αυτή. Αυτός επί θαλάσσων εθεμελίωσε αυτήν, και επί ποταμών ητοίμασεν αυτήν. Τις αναβήσεται εις το όρος του Κυρίου; ή τις στήσεται εν τόπω αγίω αυτού; Αθώος χερσί και καθαρός τη καρδία, ως ουκ έλαβεν επί ματαίω την ψυχήν αυτού, και ουκ ώμοσεν επί δόλω τω πλησίον αυτού. Ούτος λήψεται ευλογίαν παρά Κυρίου, και ελεημοσύνην παρά Θεού Σωτήρος αυτού. Αύτη η γενεά ζητούντων τον Κύριον, ζητούντων το πρόσωπον του Θεού Ιακώβ. 'Αρατε πύλας, οι άρχοντες ημών, και επάρθητε, πύλαι αιώνιοι, και εισελεύσεται ο Βασιλεύς της δόξης; Κύριος των Δυνάμεων αυτός εστιν ο Βασιλεύς της δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΕ' (115)

Επίστευσα, διο ελάλησα. Εγώ δε εταπεινώθην σφόδρα. Εγώ είπα εν τη εκστάσει μου. Πας άνθρωπος ψεύστης. Τι ανταποδώσω τω Κυρίω περί πάντων, ων ανταπέδωκέ μοι; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, και το όνομα Κυρίου επικαλέσομαι. Τας ευχάς μου τω Κυρίω αποδώσω εναντίον Κυρίου ο θάνατος των οσίων αυτού. 'Ω Κύριε, ότι εγώ δούλος σος και υιός της παιδίσκης σου. Διέρρηξας τους δεσμούς μου. Σοι θύσω θυσίαν αινέσεως, και εν ονόματι Κυρίου επικαλέσομαι. Τας ευχάς μου τω Κυρίω αποδώσω, εναντίον παντός του λαού αυτού, εν αυλαίς οίκου Κυρίοπυ, εν μέσω σου Ιερουσαλήμ.

Δόξα... Και νυν... Αλληλούϊα (γ'). Κύριε ελέησον (γ')

Και τα παρόντα τροπάρια.

'Ηχος πλ. β'

Τας ανομίας μου πάριδε, Κύριε, ο εκ Παρθένου τεχθείς, και την καρδίαν μου καθάρισον ναόν αυτήν ποιών του αχράντου σου Σώματος και Αίματος. Μη με εξουδενώσης από του σου προσώπου, ο αμέτρητον έχων το μέγα έλεος.

Δόξα...

Εις την μετάληψιν των Αγιασμάτων σου πως αναιδεσθώ ο ανάξιος; Εάν γαρ τολμήσω σοι προσελθείν συν τοις αξίοις, ο χιτών με ελέγχει, ότι ουκ έστι του Δείπνου, καικαθάκρισιν προξενήσω τη πολυαμαρτήτω μου ψυχή. Καθάρισον, Κύριε, τον ρ'υπον της ψυχής μου και σώσον με, ως φιλάνθρωπος.

Και νυν... Θεοτόκιον

Πολλά τα πλήθη των εμών, Θεοτόκε, πταισμάτων. Προς σε κατέφυγον, Αγνή, σωτηρίας δεόμενος. Επίσκεψαι την ασθενούσαν μου ψυχήν, και πρέσβευε τω υιώ σου και Θεώ ημών δοθήναι μοι την άφεσιν, ων έπραξα δεινών, μόνη ευλογημένη.

Τη δε αγία και Μεγάλη Πέμπτη, το παρόν.

Οτε οι ένδοξοι Μαθηταί εν τω Νιπτήρι του Δείπνου εφωτίζοντο, τότε Ιούδας ο δυσσεβής φιλαργυρίαν νοσήσας, εσκοτίζετο, ικαι ανομοις κριταίς σε τον δίκαιον Κριτήν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων, εραστά, τον δια ταύτα, αγχόνη χρησάμενον. Φεύγε ακόρεστον ψυχήν, τη Διδασκάλω τοιαύτα τολμήσασαν. Ο περί πάντας αγαθός, Κύριε, δόξα σοι.

Το, Κύριε ελέησον (μ'), μετανοίας όσας θέλεις και αμέσως τας επομένας Ικετηρίους Ευχάς.

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ

[Περί του, πως δεί προσέρχεσθαι τοις Αχράντοις Μυστηρίοις]

Συμεών του μεταφραστού

Μέλλων φαγείν, άνθρωπε, Σώμα Δεσπότου,

φόβω πρόσελθε, μη φλεγής. Πυρ τυγχάνει.

Θείον δε πίνων Αίμα προς μετουσίαν,

Πρώτον καταλλάγηθι τοις σε λυπούσι,

Επειτα θαρρών, μυστικήν βρώσιν φάγε.

’Αλλοι όμοιοι

Προ του μετασχείν της φρικώδους θυσίας

Του ζωοποιού Σώματος του Δεσπότου,

Τώδε πρ’οσευξαι τω τρόπω μετά τρόμου.

ΕΥΧΗ Α’

Του Μεγάλου Βασιλείου

Δέσποτα Κύριε ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, η πηγή της ζωής και της αθανασίας, ο πάσης ορατής και αοράτου κτίσεως δημιουργός, ο του ανάρχου Πατρός συναίδιος Υιός, και συνάναρχος, ο δι’ υπερβολήν αγαθότητος επ’ εσχάτων των ημερών σάρκα φορέσας, και σταυρωθείς, και τυθείς υπέρ των αχαρίστων και αγνωμόνων ημών, και του οικείου σου Αίματι αναπλάσας την φθαρείσαν υπό της αμαρτίας φύσιν ημών, αυτός, αθάνατε Βασιλεύ, πρόσδεξαι καμού του αμαρτωλού την μετάνοιαν, και κλίνον το ους σου εμοί, ακι εισάκουσον των ρημάτων μου. ’Ημαρτον γαρ Κύριε, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιόν σου και ουκ ειμί άξιος ατενίσαι εις το ύψος της δόξης σου. παρώργισα γαρ σου την αγαθότητα, τας σας εντολάς παραβάς, και μη υπακούσας τοις σοις προστάγμασιν. Αλλά συ, Κύριε , ανεξίκακος ων, μακρόθυμος τε και πολυέλεος, ου παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταις ανομίαις μου, την εμήν πάντων αναμένων επιστροφήν. Συ γαρ είπας, φιλάνθρωπε, δια του Προφήτου σου, ότι ου θελήσει θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού ως το επιστρέψαι και ζην αυτόν. ου γαρ βούλει, Δέσποτα, το πλάσμα των σων απολέσθαι χειρών, ουδέ ευδοκείς επ’ απωλεία ανθρώπων, αλλά θέλεις πάντας σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν. Διό καγώ, ει και ανάξιος ειμί του ουρανού και της γής, και αυτής της προσκαίρου ζωής, όλον εμαυτόν υποτάξας τη αμαρτία και ταις ηδοναίς δουλώσας, και την σην αχρειώσας εικόνα, αλλά ποίημα και πλάσμα σον γεγονώς, ουκ απογινώσκω την εμαυτού σωτηρίαν ο άθλιος. Τη δε ση αμετρήτω ευσπλαχνία θαρρήσας προσέρχομαι. Δέχαι ουν καμέ, φιλάνθρωπε Χριστέ, ως την Πόρνην, ως τον Ληστήν, ως τον Τελώνην, και ως τον ’Ασωτον, και άρον μου το βαρύ φορτίον των αμαρτιών, ο την αμαρτίαν αίρων του κόσμου, και τας ασθενείας των ανθρώπων ιώμενος. ο τους κοπιώντας και πεφορτισμένους προς σεαυτόν καλών και αναπαύων. ο μη ελθών καλέσαι δικαίους αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. και καθάρισόν με από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος. δίδαξόν με επιτελείν αγιωσύνην εν φόβω σου. ίνα, εν καθαρώ τω μαρτυρίω της συνειδήσεώς μου, των Αγιασμάτων σου την μερίδα υποδεχόμενος, ενωθώ τω αγίω

Σώματί σου και Αίματι, και έξω σε εν εμοί κατοικούντα και μένοντα, συν τω Πατρί και τω Αγίω σου Πνεύματι. Ναι, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου. Και μη εις κρίμα μοι γένοιτο η μετάληψις των αχράντων και ζωοποιών Μυστηρίων σου, μηδέ ασθενής γενοίμην ψυχή τε και σώματι, εκ του αναξίως αυτών μεταλαμβάνειν. αλλά δος μοι, μέχρι τελευταίας μου αναπνοής, ακατακρίτως υποδέχεσθαι την μερίδαν των Αγιασμάτων σου, εις Πνεύματος αγίου κοινωνίαν, εις εφόδιον ζωής αιωνίου, και εις ευπρόσδεκτον απολογίαν επί του φοβερού βήματός σου. όπως αν καγώ, συν πάσι τοις εκλεκτοίς σου, μέτοχος γένωμαι των ακηράτων σου αγαθών, ων ητοίμασας τοις αγαπώσι σε, Κύριε. εν οις δεδοξασμένος υπάρχεις εις τους αιώνας. Αμήν.

ΕΥΧΗ Β’

Του Ιδίου

Οίδα, Κύριε, ότι αναξίως μεταλαμβάνω του αχράντου σου Σώματος και του τιμίου σου Αίματος, και ένοχος ειμί, και κρίμα εμαυτώ εσθίω και πίνω, μη διακρίνων το Σώμα και Αίμα σου του Χριστού και θεού μου. αλλά τοις οικτιρμοίς σου θαρρών, προσέρχομαί σοι τω ειπόντι. Ο τρώγων μου την Σάρκα και πίνων μου το Αίμα, εν εμοί μένει, καγώ εν αυτώ. Σπλαγχνίσθητι ουν, Κύριε, και μη παραδειγματίσης με τον αμαρτωλόν, αλλά ποίησον μετ’ εμού κατά το έλεός σου. και γενέσθω μοι τα ’Αγια ταύτα εις ίασιν, και κάθαρσιν, και φωτισμόν, και φυλακτήριον, και εις αποτροπήν πάσης φαντασίας και πονηράς πράξεως και ενεργείας διαβολικής, κατά διάνοιαν της εν τοις μέλεσί μου ενεργουμένης. εις παρρησίαν και αγάπην την προς σε. εις διόρθωσιν βίου και ασφάλειαν . εις αύξησιν αρετής και τελειότητος. εις πλήρωσιν εντολών, εις Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν, εις εφόδιον ζωής αιωνίου, και εις απολογίαν ευπρόσδεκτον την επί του φοβερού βήματός σου. μη εις κρίμα, ή εις κατάκριμα.

ΕΥΧΗ Γ’

Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Κύριε, ο Θεός μου, οίδα, ότι ουκ ειμι άξιος, ουδέ ικανός, ίνα μου υπό την στέγην εισέλθης του οίκου της ψυχής, διότι όλη έρημος και καταπετούσα εστι, και ουκ έχεις παρ’ εμοί τόπον άξιον του κλίναι την κεφαλήν. Αλλ’ ως εξ ύψους ημάς εταπείνωσας σεαυτόν, συμμετρίασον και νυν τη ταπεινώσει μου. Και ως κατεδέξω εν σπηλαίω και φάτνη αλόγων ανακλιθήναι, ούτω κατάδεξαι και εν τη φάτνη της αλόγου μιυ ψυχής και εν τω εσπιλωμένω μου σώματι εισελθείν. Και ως ουκ απηξίωσας εισελθείν και συνδειπνήσαι αμαρτωλοίς, εν τη οικία Σίμωνος του λεπρού, ούτω κατάδεξαι εισελθείν και εις τον οίκον της ταπεινής μου ψυχής, του λεπρού και αμαρτωλού. Και ως ουκ απώσω την ομοίαν μου πόρνην και αμαρτωλόν, προσερχομένην και απτομένην

σου, ούτω σπλαγχνίσθητι και επ' εμοί τω αμαρτωλά, προσερχομένω και απτομένω σου. Και ως ουκ εβδελύξω το ρυπαρόν εκείνης στόμα και εναγές καταφιλούν σε, μηδέ εμού βδελύξη το ρυπαρώτερον εκείνης στόμα και εναγέστερον, μηδέ τα έμμυσα και ακάθαρτά μου χείλη και βέβηλα και την ακαθαρτοτέραν μου γλώσσαν. Αλλά γενέσθω μοι ο άνθραξ του παναγίου σου σώματος και του τιμίου σου αίματος εις αγιασμόν και φωτισμόν και ρώσιν της ταπεινής μου ψυχής και του σώματος. εις κουφισμόν του βάρους των πολλών μου πλημελλημάτων. εις φυλακτήριον πάσης διαβολικής ενεργείας. εις αποτροπήν και εμπόδιον της φαύλης μου και πονηράς συνηθείας. εις απονέκρωσιν των παθών. εις περιποίησιν των εντολών σου. εις προσθήκην της θείας σου χάριτος και της σης βασιλείας οικείωσιν. Ου γαρ ως καταφρονών προσέρχομαί σοι, Χριστέ ο Θεός, αλλ' ως θαρρών τη αφάτω σου αγαθότητι. και ίνα μη, επιπολύ αφιστάμενος της κοινωνίας σου, θηριάλωτος υπό του νοητού λύκουν γένωμαι. Δό δέομαί σου. ως μόνος ων άγιος, Δέσποτα, αγίασον μου την ψυχήν και το σώμα, τον νουν και την καρδίαν, τους νεφρούς και τα σπλάχνα, και όλον με ανακαίνισον, και ρίζωσον τον φόβον σου εν τοις μέλεσί μου, και τον αγιασμόν σου ανεξάλειπτον απ' εμού ποίησον. Και γενού μοι βοηθός και αντιλήπτορ, κυβερνών εν ειρήνη την ζωήν μου, καταξιών με και εκ της εκ δεξιών που παραστάσεως μετά των Αγίων σου. ευχαίς και πρεσβείαις της παναχράντου σου Μητρός, των αύλων σου λειτουργών και αχράντων δυνάμεων, και πάντων των Αγίων, των απ' αιώνος σοι ευαρεστησάντων. Αμήν.

ΕΥΧΗ Δ'

Του ιδίου

Ουκ ειμί ικανός, Δέσποτα Κύριε, ίνα εισέλθης υπό την στέγην της ψυχής μου. αλλ' επειδή βούλει συ, ως φιλάνθρωπος, οικείν εν εμοί, θαρρών προσέρχομαι. Κελεύεις, αναπετάσω τας πύλας, ας συ μόνος εδημιούργησας, και εισέρχη μετά φιλανθρωπίας, ως πέφυκας. εισέρχη, και φωτίζεις τον εσκοτισμένο μου λογισμόν. Πιστεύω, ως τούτο ποιήσεις. ου γαρ Πόρνην προσελθούσαν σοι μετά δακρύων απέφυγες, ουδέ Τελώνην απεβάλου μετανοήσαντα, ουδέ Ληστήν επιγνόντα την βασιλείαν σου απεδίωξας, ουδέ Διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες, ο ήν. αλλά τους υπό της μετανοίας σου προσαχθέντας, άπαντας εν τω χορώ των σων φίλων κατέταξας, ο μόνος υπάρχων ευλογημένος πάντοτε, νυν,και εις τους απέραντους αιώνας. Αμήν.

ΕΥΧΗ Ε'

Του ιδίου

Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου, άνες, άφες, ιλάσθηττι και συγχώρησόν μοι τω αμαρτωλώ και αχρείω και αναξίω δούλω σου τα πταίσματα, και πλημμελήματα, και παραπτώματά μου, όσα σοι εκ νεότητός μιυ μέχρι της παρούσης ημέρας και ώρας ήμαρτον, είτε εν γνώσει και αγνοία, είτε εν λόγοις, ή έργοις, ή ενθυμήμασιν,

ή διανοήμασι και επιτηδεύμασι, και πάσαις μου ταις αισθήσεσι. Και τη πρεσβεία της ασπόρως κυήασης σε παναχράντου και αειπαρθένου Μαρίας, της Μητρός σου, της μόνης ακαταισχύντου ελπίδος, και προστασίας και σωτηρίας μου, καταξίωσόν με ακατακρίτως μεταλαβείν των αχράντων και αθανάτων, και ζωοποιών, και φρικτών Μυστηρίων σου, εις άφεσιν αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. εις αγιασμόν και φωτισμόν, και ρώμην, και ίασιν, και υγείαν ψυχής τε και σώματος. και εις εξάλειψην και παντελή αφανισμόν των πονηρών μου λογισμών, και ενθυμήσεων, και προλήψεων, και νυκτερινών φαντασιών των σκοτεινών και πονηρών πνευμάτων. 'Οτι σου εστιν η βασιλεία, και η δύναμις, και η δόξα, και η τιμή ,και η προσκύνησις, συν τω Πατρί, και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΣΤ'

Του ιδίου

Δέσποτα Κύριε Ιησού Χριστέ, ο θεός ημών, ο μόνος έχων εξουσίαν ανθρώποις αφιέναι αμαρτίαις ως αγαθός και φιλάνθρωπος, πάριδέ μου πάντα τα εν γνώσει και αγνία πταίσματα, και αξίωσόν με ακατακρίτως μεταλαβείν των θείων, και ενδόξων, και αράντων, και ζωοποιών σου Μυστηρίων, μη εις κόλασιν, μη εις προσθήκην αμαρτιών, αλλ' εις καθαρισμόν, και αγιασμόν, και αρραβώνα της μελλούσης ζωής και βασιλείας, εις τείχος, και βοήθειν, και ανατροπήν των εναντίων, και εις εξάλειψην των πολλών μου πλημμελημάτων. Συ γαρ ει Θεός ελέους και οικτιρμών και φιλανθρωπίας, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω Πατρί, και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ Ζ'

Του ιδίου ή μάλλον Συμεών του Νέου

Εκ των θείων ερωτήσεων της αγίας Μεταλήψεως

Από ρυπαρών χειλέων,

από βδελυράς καρδίας,

από ακαθάρτου γλώσσης,

εκ ψυχής ερρυπωμένης,

δέξαι δέησιν, Χριστέ μου.

και μη παρωσάμενός μου,

μη τους λόγους, μη τους τρόπους,

μηδέ την αναισχυντίαν,

δός μοι παρρησίανλέγειν ά βεβούλευμαι, χριστέ μου.

μάλλον δε και δίδαξόν με,
τι με δεί ποιείν και λέγειν.
'Ημαρτον υπέρ την πόρνην,
ή μαθούσα που κατάγεις,
μύρον εξωνησαμένη
ήλθε τολμηρώς αλείψαι
σου τους πόδας του Χριστού μου,
του Δεσπότου και Θεού μου.
Ως εκείνην ουκ απώσω
προσελθούσαν εκ καρδίας,
Μηδ' εμέ βδελύξη, Λόγε.
σους δε πάρασχέ μοι πόδας
και κρατήσαι, και φιλήσαι,
και τω ρείθρω των δακρύων,
ως πολυτιμήτω μύρω,
τούτους τολμηρώς αλείψαι.
Πλύνον με τοις δάκρυσί μου,
κάθαρον αυτοίς με λόγε.
'Αφες και τα πταίσματά μου
και συγγνώμην πάρασχέ μοι.
Οίδας των κακών το πλήθος,
οίδας και τα τραύματά μου,
και τους μώλωπας οράν μου,
αλλά και την πίστιν οίδας,
και την προθυμίαν βλέπεις,
και τους στεναγμούς ακούεις,
Ου λανθάνει σε Θεέ μου,
ποιητά μου, λυτρωτά μου,
ουδέ σταλαγμός δακρύων,
ουδέ σταλαγμού τι μέρος.
Το μεν ακατέργαστόν μου,
έγνωσαν οι οφθαλμοί σου.

επί το βιβλίον δε σου
και τα μήπω πεπραγμένα
γεγραμμένα σοι τυγχάνει.
Ἰδε την ταπείνωσίν μου,
ίδε μου τον κόπον, όσος,
και τας αμαρτίας πάσας
άφες μοι, Θεέ των όλων,
ίνα καθαρά καρδία,
περιτρόμω διανοία
και ψυχή συντετριμμένη,
και των άχραντων σου μετάσχω
και πανάγνων Μυστηρίων,
οις ζωούται και θεούται
πας ο τρώγων σε και πίνων
εξ ειλικρινούς καρδίας.
Πας ο τρώγων μου την Σάρκα,
πίνων δε μου και το Αίμα,
εν εμοί μεν ούτος μένει,
εν αυτώ δ’ εγώ τυγχάνω.
Αληθής ο λόγος πάντως
του Δεσπότου και Θεού μου.
Των γαρ θείων ο μετέχων
και θεοποιών χαρίτων,
ούμενουν, ουκ έστι μόνος,
αλλά μετά σου, Χριστέ μου,
του φωτός του τρισηλίου,
του φωτίζοντος τον κόσμον.
Ἰνα γουν μη μόνος μένω,
δίχα δου του Ζωοδότου,
της πνοής μου, της ζωής μου,
του αγαλλιάματός μου,
της του κόσμου σωτηρίας,

δια τούτο σοι προσήλθον,
ως οράς μετά δακρύων
και ψυχής συντετριμμένης,
λύτρον των εμών πταισμάτων
ικετεύων του λαβείν με,
και των σων ζωοπαρόχων
και αμέμπτων Μυστηρίων
μετασχείν ακατακρίτως,
ίνα μείνης, καθώς είπας,
μετ’ εμού του τρισαθλίου.
ίνα μη, χωρίς ευρών με
της σης χάριτος, ο πλάνος,
αφαρπάση με δολίως,
και πλανήσας απαγάγη
των θεοποιών σου λόγων.
Δια τούτο σοι προσπίπτω,
και θερμώς αναβοώ σοι.
Ως τον ’Ασωτων εδέξω,
και την Πόρνην προσελθούσαν,
Ούτω δέξαι με τον πόρνον
και τον άσωτον, Οικτίρμον,
εν ψυχή συντετριμμένη
νυν με προερχόμενόν σοι.
Οίδα, Σώτερ, ’οτι άλλος,
ως εγώ, ουκ έπταισέ σοι
ουδέ έπραξε τας πράξεις,
άς εγώ κατειργασάμην.
Αλλά τούτο πάλιν οίδα,
ως ου μέγεθος πταισμάτων,
ουχ αμαρτημάτων πλήθος,
υπερβαίνει του Θεού μου
την πολλήν μακροθυμίαν,

και φιλανθρωπίαν άκραν.
αλλ’ ελαίω συμπαθείας,
τους θερμώς μετανοούντας,
και καθαίρεις και λαμπρύνεις
και φωτός ποιείς μετόχους,
κοινωνούς θεότητός σου
εργαζόμενος αφθόνως.
και, το ξένον και Αγγέλοις
και ανθρώπων διανοίας,
ομιλείς αυτοίς πολλάκις
ώσπερ φίλοις σου γνησίοις.
Ταύτα τολμηρόν ποιεί με,
ταύτα με πτεροί, Χριστέ μου.
και θαρρών ταις σαις πλουσίαις
προς ημάς ευεργεσίαις,
χαίρων τε και τρέμων άμα,
του πυρός μεταλαμβάνω,
χόρτος ων, και, ξένον θαύμα!
δροσιζόμενος αφράστως,
ωσπερούν η βάτος πάλαι,
η αφλέκτως καιομένη.
Τοίνυν, ευχαρίστω γνώμη,
ευχαρίστω δε καρδία,
ευχαρίστοις μέλεσί μου
της ψυχής και της σαρκός μου,
προσκυνώ και μεγαλύνω
και δοξάζω σε, Θεέ μου,
ως ευλογημένα όντα
νυν τε και εις τους αιώνας.

Ευχή η’. Συμεών του Μεταφραστού.

Ο μόνος καθαρός και ακήρατος Κύριος, ο δι’ οίκτον φιλανθρωπίας ανεκδιήγητον το ημέτερον όλον προσλαβόμενος

φύραμα εκ των αγνών και παρθενικών αιμάτων της υπερφυώς κυησάσης σε, Πνεύματος θείου επελεύσει και ευδοκία Πατρός αϊδίου, Χριστέ Ιησού, σοφία Θεού και ειρήνη και δύναμις , ο τω προσλήμματί σου τα ζωοποιά και σωτήρια πάθη καταδεξάμενος, τον σταυρόν, τους ήλους, την λόγχην, τον θάνατον, νέκρωσόν μου τα ψυχοφθόρα πάθη του σώματος. Ο τη ταφή σου τα του άδου σκυλεύσας βασίλεια, θάψον μου δια των αγαθών λογισμών τα πονηρά διαβούλια, και τα της πονηρίας πνεύματα διασκέδασον. Ο τη τριημέρω σου και ζωηφόρω αναστάσει τον πεπρωκότα πραπάτορα αναστήσας, ανάστησόν με τη αμαρτία κατολισθήσαντα, τρόπους μοι μετανοίας υποτιθέμενος. Ο τη ενδόξω σου αναλήψει της σαρκός θεώσας το πρόσλημμα και τούτο τη δεξιά καθέδρα τιμήσας του Πατρός, αξίωσόν με, δια της των αγίων σου μυστηρίων μεταλήψεως, της δεξιάς μερίδος των σωζομένων τυχείν. Ο τη επιδημία του παρακλήτου Πνεύματος σκεύν τίμια τους ιερούς σου μαθητάς εργασάμενος, δοχείον καμέ της αυτού ανάδειξον επελεύσεως. Ο μέλλων πάλιν έρχεσθαι κρίναι την οικουμένην εν δικαιοσύνη, ευδόκησον καμέ προϋπαντήσαι σοι εν νεφέλαις, τω ποιητή και πλάστη μου, συν πάσι τοις Αγίοις σου, ίνα ατελευτήτως δοξολογώ και ανυμνώ σε, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων Αμήν.

Ευχή θ'. Ιωάννου του Δαμασκηνού.

Προ των θυρών του ναού σου παρέστηκα και των δεινών λογισμών ουκ αφίσταμαι. αλλά συ, Χριστέ ο Θεός, ο τελώνην δικαιώσας και Χαναναίαν ελεήσας και τω ληστή Παραδείσου πύλας ανοίξας, άνοιξόν μοι τα σπλάχνα της φιλανθρωπίας σου και δέξαι με προσερχόμενον και απτόμενόν σου, ως την πόρνην και την αιμόρρουν. η μεν γαρ του κρασπέδου σου αψαμένη, ευχερών την ίασιν έλαβεν. η δε, τους σους αχράντους πόδας κρατήσασα, την λύσιν των αμαρτημάτων εκομίσατο. Εγώ δε ο ελεεινός, όλον σου το σώμα τολμών δέξασθαι, μη καταφλεχθείην. αλλά δέξαι με ώσπερ εκείνας και φώτισόν μου τα της ψυχής αισθητήρια, καταφλέγων μου τα της αμαρτίας εγκλήματα, πρεσβείας της ασπόρως τεκούσης σε και των επουρανίων δυνάμεων. ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ευχή ι'. Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

Πιστεύω. Κύριε, και ομολογώ, ότι συ εί ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος, ο ελθών εις τον κόσμον αμαρτωλούς σώσαι, ων πρώτος ειμι εγώ. Έτι πιστεύω, ότι τούτο εστί υτο άχραντον σώμα σου, και τούτο αυτό εστί το τίμιον αίμα σου. Δέομαι ούν σου. ελέησόν με και συγχώρησόν μοι τα παραπτώματά μου, τα εκούσια και τα ακούσια, τα εν λόγω, τα εν έργω, τα εν γνώσει και αγνοία. και αξίωσόν με ακατακρίτως μετασχείν των αχράντων σου μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Απερχόμενος δε μεταλαβείν, λέγε τους παρόντας στίχους.

Συμεών του Μεταφραστού.

Ιδού, βαδίζω προς θείαν κοινωνίαν.

Πλαστουργέ, μη φλέξης με τη μετουσία.

πυρ γαρ υπάρχεις τους αναξίους φλέγον.

αλλ' ουν κάθαρον εκ πάσης με κηλίδος.

Είτα.

Του δείπνου σου του μυστικού, σήμερον Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε. ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας. αλλ' ως ο ληστής ομολογώ σοι. μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

Και τους στίχους τούτους.

Θεουργόν αίμα φρίξον, άνθρωπε, βλέπων.

άνθραξ γαρ εστί τους αναξίους φλέγων.

Θεού το σώμα και θεοί με και τρέφει.

θεοί το πνεύμα, τον δε νουν τρέφει ξένως.

Και τα τροπάρια ταύτα.

'Εθελξας πόθω με, Χριστέ, και ηλλοίωσας τω θείω σου έρωτι. αλλά κατάφλεξον πυρί αύλω τας αμαρτίας μου, και εμπλησθήναι της εν σοι τρυφής καταξίωσον, ίνα των δύο σκιρτών μεγαλύνω, αγαθέ, παρουσίας σου.

Εν ταις λαμπρότησι των αγίων σου, πως εισελεύσομαι ο ανάξιος; εάν γαρ τυλμήσω συνεισελθείν εις τον νυμφώνα, ο χιτών με ελέγχει, ότι ουκ έστι του γάμου, και δέσμιος εκβαλούμαι υπό των αγγέλων. Καθάρισον, Κύριε, τον ρύπον της ψυχής μου, και σώσον με ως φιλάνθρωπος.

Και την παρούσαν ευχήν.

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου, μη εις κρίμα μοι γένοιτο τα άγια ταύτα, δια το ανάξιον είναι με, αλλ' εις κάθαρσιν και αγιασμόν ψυχής τε και σώματος και εις αρραβώνα της μελλούσης ζωής και βασιλείας. Εμοί δε το προσκολλάσθαι τω Θεώ αγαθόν εστι, τίθεσθαι εν τω Κυρίω την ελπίδα της σωτηρίας μου.

Και πάλιν. Του δείπνου σου του μυστικού…

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ

Στίχοι εις την Ευχαριστία προτρεπτικοί

Επάν δε τύχης της καλής μετουσίας

Των ζωοποιών μυστικών Δωρημάτων,

Ύμνησον ευθύς, ευχαρίστησον μέγα,

και τάδε θερμώς εκ ψυχής Θεώ λέγε.

Δόξα σοι, ο Θεός. Δόξα σοι, ο Θεός. Δόξα σοι, ο Θεός.

Και αμέσως τας επομένας ευχαριστηρίους Ευχάς:

Ανωνύμου συγγραφέως

Ευχαριστώ σοι, Κύριε, ο Θεός μου, ότι ουκ απώσω με τον αμαρτωλόν, αλλά κοινωνόν με γενέσθαι των Αγιασμάτων σου κατηξίωσας. Ευχαριστώ σοι ότι με τον ανάξιον μεταλαβείν των αχράντων σου και επουρανίων δωρεών κατηξίωσας. Αλλά, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ο υπέρ ημών αποθανών τε και αναστάς, και χαρισάμενος ημίν τα φρικτά ταύτα και ζωοποιά σου Μυστήρια, επ' ευεργεσία και αγιασμώ ψυχών και των σωμάτων ημών, δος γενέσθαι ταύτα καμοί εις ίασιν ψυχής τε και σώματος, εις αποτροπήν παντός εναντίου, εις φωτισμόν των οφθαλμών της καρδίας μου, εις ειρήνην των ψυχικών μου δυνάμεων, εις πίστιν ακαταίσχυντον, εις αγάπην ανυπόκριτον, εις πλησμονήν σοφίας, εις περιποίησιν των εντολών σου, εις προσθήκην της θείας σου χάριτος, και της σής βασιλείας οικείωσιν. Ινα εν τω αγιασμώ σου δι' αυτών φυλαττόμενος της σης χάριτος μνημονεύω διαπαντός, και μηκέτι εμαυτώ ζώ, αλλά σοι τω ημετέρω Δεσπότη και ευεργέτη. Και ούτω του τήδε βίου απάρας, επ' ελπίδι ζωής αιωνίου, εις την αίδιον καταντήσω ανάπαυσιν, ένθα ο των εορταζόντων ήχος ο ακατάπαυστος, και η απέραντος ηδονή των καθορώντων του σου προσώπου το κάλλος το άρρητον. Συ γάρ εί το όντως εφετόν και η ανέκφραστος ευφροσύνη των αγαπώντων σε, Χριστέ ο Θεός ημών, και σε υμνεί πάσα η κτίσις εις τους αιώνας. Αμήν.

Του Μεγάλου Βασιλείου

Δέσποτα Χριστέ, ο Θεός, Βασιλεύ των αιώνων, και δημιουργέ των απάντων, ευχαριστώ σοι επί πάσιν οίς παρέσχου μοι αγαθοίς, και επί τη μεταλήψει των αχράντων και ζωοποιών σου Μυστηρίων. Δέομαι ούν σου, αγαθέ και φιλάνθρωπε. Φύλαξον με υπό την σκέπην σου, και εν τή των πτερύγων σου σκιά. Και δώρησαί μοι εν καθαρώ συνειδότι, μέχρις εσχάτης μου αναπνοής, επαξίως μετέχειν των Αγιασμάτων σου, εις άφεσιν αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Σύ γαρ εί ο άρτος της ζωής, η πηγή του αγιασμού, ο δοτήρ των αγαθών. Και σοί την δόξαν αναπέμπομεν συν τω Πατρί, και τω Αγίω Πνεύματι, νύν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Συμεών του Μεταφραστού

Οδούς τροφήν μοι σάρκα σήν εκουσίως,

ο πύρ υπάρχων και φλέγων αναξίους,

μη δή καταφλέξης με, μή, Πλαστουργέ μου.

Μάλλον δίελθε προς μελών μου συνθέσεις,

εις πάντας αρμούς, εις νεφρούς, εις καρδίαν,

φλέξον δ’ ακάνθας των όλων μου πταισμάτων.

Ψυχήν κάθαρον, αγίασον τας φρένας.

Τας ιγνύας στήριξον οστέοις άμα.

Αισθήσεων φώτισον απλήν πεντάδα.

Ολον με τω σώ συγκαθήλωσον φόβω.

Αεί σκέπε, φρούρει τε και φύλαττέ με

Εκ παντός έργου, και λόγου ψυχοφθόρου.

’Αγγιζε και κάθαρε, και ρύθμιζέ με,

κάλλυνε, συνέτιζε, και φώτιζε με.

Δείξον με σον σκήνωμα της αμαρτίας,

Ιν ως σον οίκο, εισόδω κοινωνίας,

Ως πύρ με φεύγη πάς κακούργος, πάν πάθος.

Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ηγιασμένους,

Τας ταξιαρχίας τε των Ασωμάτων,

Τον Πρόδρομόν σου τους σοφούς Αποστόλους,

Προς τοις δέ, σην άχραντον αγνήν Μητέρα.

’Ων τας λιτάς, εύσπλαχνε δέξαι, Χριστέ μου,

και φωτός παίδα τον σον έργασαι λάτρην.

Σύ γαρ υπάρχεις αγιασμός και μόνος

Ημών, αγαθέ, των ψυχών και λαμπρότης.

Και σοί πρεπόντως, ως θεώ και Δεσπότη,

Δόξαν άπαντες πέμπομεν καθ’ ημέραν.

Ανωνύμου

Το σώμα σου το άγιον, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, γένοιτο μοι εις ζωήν αιώνιον, και το Αίμα σου το τίμιον εις άφεσιν αμαρτιών. Γένοιτο δέ μοι η ευχαριστία αύτη εις χαράν, υγείαν και ευφροσύνην. Και εν τη φοβερά και δευτέρα ελεύσει σου αξίωσόν με τον αμαρτωλόν στήναι εκ δεξιών της σης δόξης. πρεσβείαις της παναχράντου σου Μητρός, και πάντων σου των Αγίων. Αμήν.

Ανωνύμου

Εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, το φώς της εσκοτισμένης μου ψυχής, η ελπίς, η σκέπη, η καταφυγή, η παραμυθία, το αγαλλίαμά μου, ευχαριστώ σοι, ότι ηξίωσας με τον ανάξιον κοινωνόν γενέσθαι του αχράντου Σώματος και του τιμίου Αίματος του Υιού σου. Αλλ’ η τεκούσα το αληθινόν φώς, φώτισον μου τους νοητούς οφθαλμούς της καρδίας. Η την πηγήν της αθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τον

τεθανατωμένον τη αμαρτία. Η του ελεήμονος Θεού φιλεύσπλαχνος Μήτηρ, ελέησόν με, και δός κατάνυξιν και συντριβήν εν τη καρδία μου, και ταπείνωσιν εν τοις διανοήμασί μου, και ανάκλησιν εν ταις αιχμαλωσίαις των λογισμών μου. Και αξίωσόν με μέχρι τελευταίας μου αναπνοής, ακατακρίτως υποδέχεσθαι των αχράντων Μυστηρίων τόν αγιασμόν, εις ίασιν ψυχής τε και σώματος. Και παράσχου μοι δάκρυα μετάνοιας και εξομολογήσεως εις το υμνείν και δοξάζειν σε πάσας τας ημέρας της ζωής μου. **’Οτι ευλογημένη και δεδοξασμένη υπάρχεις εις τους αιώνας. Αμήν. (3)**

Δι’ευχών των αγίων πατέρων ημών……

ΜΕΓΑΛΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ.

(Διαβάζεται τις ημέρες της Μεγάλης Τεσσαρακοστής στη θέση του Μικρού Αποδείπνου, εκτός Παρασκευής και Σαββάτου).

(Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων…. Εάν υπάρχει Ιερέας…Αλλιώς.. Είς το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος).

Αναγνώστης **Αμήν.**

(Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.)

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορτηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Αναγνώστης **Αμήν.** Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ')
Δόξα... Καί νύν...
Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,
ένεκεν τού ονόματός σου.
Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.
Δόξα... Καί νύν...
Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς άφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.
(Ιερεύς) Ότι σού εστιν η βασιλεία...
Αμήν.
Κύριε ελέησον ιβ'
Δόξα... Και νυν...

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

ΨΑΛΜΟΣ Δ' (4)

Εν τώ επικαλείσθαί με εισήκουσάς μου, ο Θεός τής δικαιοσύνης μου, εν θλίψει επλάτυνάς με.

Οικτείρησόν με, καί εισάκουσον τής προσευχής μου.

Υιοί ανθρώπων, έως πότε βαρυκάρδιοι; ίνα τί αγαπάτε ματαιότητα, καί ζητείτε ψεύδος;

Καί γνώτε, ότι εθαυμάστωσε Κύριος τόν όσιον αυτού, Κύριος εισακούσεταί μου, εν τώ κεκραγέναι με πρός αυτόν.

Οργίζεσθε, καί μή αμαρτάνετε, ά λέγετε εν ταίς καρδίαις υμών, επί ταίς κοίταις υμών κατανύγητε,

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καί ελπίσατε επί Κύριον.

Πολλοί λέγουσι, Τίς δείξει ημίν τά αγαθά;

Εσημειώθη εφ' ημάς τό φώς τού προσώπου σου, Κύριε, έδωκας ευφροσύνην εις τήν καρδίαν μου, Από καρπού σίτου, οίνου καί ελαίου αυτών επληθύνθησαν.

Εν ειρήνη επί τό αυτό κοιμηθήσομαι, καί υπνώσω,
Ότι σύ, Κύριε, κατά μόνας επ' ελπίδι κατώ κισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ς' (6)

Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με, μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.

Ελέησόν με, Κύριε, ότι ασθενής ειμι ίασαί με, Κύριε, ότι εταράχθη τά οστά μου, καί η ψυχή μου εταράχθη σφόδρα, καί σύ, Κύριε, έως πότε;

Επίστρεψον, Κύριε, ρύσαι τήν ψυχήν μου, σώσόν με ένεκεν τού ελέους σου.

Ότι ουκ έστιν εν τώ θανάτω ο μνημονεύων σου, εν δέ τώ άδη τίς εξομολογήσεταί σοι;

Εκοπίασα εν τώ στεναγμώ μου, λούσω καθ' εκάστην νύκτα τήν κλίνην μου, ενδάκρυσί μου τήν στρωμνήν μου βρέξω.

Εταράχθη από θυμού ο οφθαλμός μου, επαλαιώθην εν πάσι τοίς εχθροίς μου.

Απόστητε απ' εμού πάντες οι εργαζόμενοι τήν ανομίαν, ότι εισήκουσε Κύριος τής φωνής τού κλαυθμού μου, Ήκουσε Κύριος τής δεήσεώς μου, Κύριος τήν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αισχυνθείησαν και ταραχθείησαν πάντες οι εχθροί μου, αποστραφείησαν καί καταισχυνθείησαν σφόδρα διά τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ' (Ι2)

Έως πότε, Κύριε, επιλήση μου εις τέλος; έως πότε αποστρέφεις τό πρόσωπόν σου απ' εμού;

Έως τίνος θήσομαι βουλάς εν ψυχή μου, οδύνας εν καρδία μου, ημέρας καί νυκτός;

Έως πότε υψωθήσεται ο εχθρός μου επ' εμέ; Επίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε, ο Θεός μου.

Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Ίσχυσα πρός αυτόν.

Οι θλίβοντές με αγαλλιάσονται, εάν σαλευθώ, εγώ δέ, επί τώ ελέει σου ήλπισα.

Αγαλλιάσεται η καρδία μου επί τώ σωτηρίω σου, άσω τώ Κυρίω τώ ευεργετήσαντί με, καί ψαλώ τώ ονόματι Κυρίου του Υψίστου.

Καί πάλιν

Έπίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε, ο Θεός μου.

Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Ίσχυσα πρός αυτόν.

Δόξα... Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ο Θεός, Μετανοίας (γ'), Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Καί νύν...

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ' (24)

Πρός σέ, Κύριε, ήρα τήν ψυχήν μου, ο Θεός μου, επί σοί πέποιθα, μή καταισχυνθείην εις τόν αιώνα.

Μηδέ καταγελασάτωσάν με οι εχθροί μου, καί γάρ πάντες οι υπομένοντές σε, ου μή καταισχυνθώσιν.

Αισχυνθήτωσαν οι ανομούντες διακενής, Τάς οδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καί τάς τρίβους σου δίδαξόν με.

Οδήγησόν με επί τήν αλήθειάν σου, καί δίδαξόν με, ότι σύ εί ο Θεός ο σωτήρ μου, καί σέ υπέμεινα όλην τήν ημέραν.

Μνήσθητι τών οικτιρμών σου, Κύριε, καί τά ελέη σου, ότι από τού αιώνός εισιν.

Αμαρτίας νεότητός μου καί αγνοίας μου μή μνησθής.

Κατά τό έλεός σου μνήσθητί μου σύ, ένεκεν τής χρηστότητός σου, Κύριε,

Χρηστός καί ευθύς ο Κύριος, διά τούτο νομοθετήσει αμαρτάνοντας εν οδώ.

Οδηγήσει πραείς εν κρίσει, διδάξει πραείς οδούς αυτού.

Πάσαι αι οδοί Κυρίου έλεος, καί αλήθεια τοίς εκζητούσι τήν διαθήκην αυτού, καί τά μαρτύρια αυτού.

Ένεκεν τού ονόματός σου, Κύριε, καί ιλάσθητι τή αμαρτία μου, πολλή γάρ εστι.
Τίς εστιν άνθρωπος ο φοβούμενος τόν Κύριον; νομοθετήσει αυτώ εν οδώ ή ηρετίσατο.
Η ψυχή αυτού εν αγαθοίς αυλισθήσεται, καί τό σπέρμα αυτού κληρονομήσει γήν,
Κραταίωμα Κύριος τών φοβουμένων αυτόν, καί η διαθήκη αυτού δηλώσει αυτοίς.
Οι οφθαλμοί μου διά παντός πρός τόν Κύριον, ότι αυτός εκσπάσει εκ παγίδος τους πόδας μου.
Επίβλεψον επ' εμέ, καί ελέησόν με, ότι μονογενής καί πτωχός ειμι εγώ,
Αι θλίψεις τής καρδίας μου επληθύνθησαν, εκ τών αναγκών μου εξάγαγέ με.
Ίδε τήν ταπείνωσίν μου, καί τόν κόπον μου, καί άφες πάσας τάς αμαρτίας μου,
Ίδε τούς εχθρούς μου, ότι επληθύνθησαν, καί μίσος άδικον εμίσησάν με.
Φύλαξον τήν ψυχήν μου, καί ρύσαί με, μή καταισχυνθείην ότι ήλπισα επί σέ.
Άκακοι καί ευθείς εκολλώντό μοι, ότι υπέμεινά σε, Κύριε.
Λύτρωσαι, ο Θεός, τόν Ισραήλ εκ πασών τών θλίψεων αυτού.

ΨΑΛΜΟΣ Λ' (30)

Επί σοί, Κύριε, ήλπισα, μή καταισχυνθείην εις τόν αιώνα, εν τή δικαιοσύνη σου ρύσαί με, καί εξελού με.
Κλίνον πρός με τό ούς σου, τάχυνον τού εξελέσθαι με.
Γενού μοι εις Θεόν υπερασπιστήν, καί εις οίκον καταφυγής τού σώσαί με.
Ότι κραταίωμά μου, καί καταφυγή μου ει σύ, καί ένεκεν τού ονόματός σου οδηγήσεις με, καί διαθρέψεις με.
Εξάξεις με εκ παγίδος ταύτης, ής έκρυψάν μοι, ότι συ ει ο υπερασπιστής μου, Κύριε,
Εις χείράς σου Παραθήσομαι τό πνεύμά μου, ελυτρώσω με, Κύριε, ο Θεός τής αληθείας.
Εμίσησας τους διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενής.
Εγώ δέ επί τώ Κυρίω ήλπισα, αγαλλιάσομαι καί ευφρανθήσομαι επί τώ ελέει σου.
Ότι επείδες επί τήν ταπείνωσίν μου, έσωσας εκ τών αναγκών τήν ψυχήν μου.
Καί ου συνέκλεισάς με εις χείρας εχθρών, έστησας έν ευρυχώρω τους πόδας μου.
Ελέησόν με, Κύριε, ότι θλίβομαι, εταράχθη εν θυμώ ο οφθαλμός μου, η ψυχή μου, καί η γαστήρ μου,
Ότι εξέλιπεν εν οδύνη η ζωή μου, καί τά έτη μου εν στεναγμοίς.
Ησθένησεν εν πτωχεία η ισχύς μου, καί τά όστά μου εταράχθησαν,
Παρά πάντας τούς εχθρούς μου εγενήθην όνειδος, καί τοίς γείτοσί μου σφόδρα, καί φόβος τοίς γνωστοίς μου.
Οι θεωρούντες με εξω έφυγον απ' εμού, επελήσθην ωσεί νεκρός από καρδίας.

Εγενήθην ωσεί σκεύος απολωλός, ότι ήκουσα ψόγον πολλών παροικούντων κυκλόθεν,

Εν τώ επισυναχθήναι αυτούς άμα επ' εμέ, τού λαβείν τήν ψυχήν μου εβουλεύσαντο.

Εγώ δέ επί σοί, Κύριε, ήλπισα, είπα, Σύ ει ο Θεός μου εν ταίς χερσί σου οι κλήροί μου.

Ρύσαί με εκ χειρός εχθρών μου, καί εκ τών καταδιωκόντων με.

Επίφανον τό πρόσωπόν σου επί τόν δούλόν σου, σώσόν με εν τώ ελέει σου Κύριε, μή καταισχυνθείην, ότι επεκαλεσάμην σε.

Αισχυνθείησαν ασεβείς, καί καταχθείησαν εις άδου.

Άλαλα γενηθήτω τα χείλη τά δόλια, τά λαλούντα κατά τού δικαίου ανομίαν, εν υπερηφανία καί εξουδενώσει,

Ως πολύ τό πλήθος τής χρηστότητός σου, Κύριε, ής έκρυψας τοίς φοβουμένοις σε.

Εξειργάσω τοίς ελπίζουσιν επί σέ εναντίον τών υιών τών ανθρώπων,

Κατακρύψεις αυτούς εν αποκρύφω τού προσώπου σου, από ταραχής ανθρώπων,

Σκεπάσεις αυτούς εν σκηνή από αντιλογίας γλωσσών.

Ευλογητός Κύριος, οτι εθαυμάστωσε τό έλεος αυτού εν πόλει περιοχής.

Εγώ δέ είπα εν τή εκστάσει μου, Απέρριμμαι από προσώπου τών οφθαλμών σου.

Διά τούτο εισήκουσας τής φωνής τής δεήσεώς μου, εν τώ κεκραγέναι με πρός σέ.

Αγαπήσατε τόν Κύριον πάντες οι όσιοι αυτού ότι αληθείας εκζητεί Κύριος, καί ανταποδίδωσι τοίς περισσώς ποιούσιν υπερηφανίαν,

Ανδρίζεσθε, καί κραταιούσθω η καρδία υμών, πάντες οι ελπίζοντες επί Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 90

Ο κατοικών εν βοηθεία τού Υψίστου, εν σκέπη τού Θεού τού ουρανού αυλισθήσεται.

Ερεί τώ Κυρίω, Αντιλήπτωρ μου εί, καί καταφυγή μου, ο Θεός μου, καί ελπιώ επ' αυτόν.

Ότι αυτός ρύσεταί σε εκ παγίδος θηρευτών, καί από λόγου ταραχώδους.

Εν τοίς μεταφρένοις αυτού επισκιάσει σοι, καί υπό τάς πτέρυγας αυτού ελπιείς, όπλω κυκλώσει σε η αλήθεια αυτού.

Όυ φοβηθήση από φόβου νυκτερινού, από βέλους πετομένου ημέρας.

Από πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, από συμπτώματος καί δαιμονίου μεσημβρινού.

Πεσείται εκ τού κλίτους σου χιλιάς, καί μυριάς εκ δεξιών σου, πρός σέ δέ ουκ εγγιεί.

Πλήν τοίς οφθαλμοίς σου κατανοήσεις, καί ανταπόδοσιν αμαρτωλών όψει.

Ότι σύ, Κύριε, η ελπίς μου, τόν Ύψιστον έθου καταφυγήν σου.

Όυ προσελεύσεται πρός σέ κακά, καί μάστιξ ουκ εγγιεί εν

τώ σκηνώματί σου.

Ότι τοίς Αγγέλοις αυτού εντελείται περί σού, τού διαφυλάξαι σε εν πάσαις ταίς οδοίς σου.

Επί χειρών αρούσί σε, μήποτε προσκόψης πρός λίθον τόν πόδα σου.

Επί ασπίδα καί βασιλίσκον επιβήσει, καί καταπατήσεις λέοντα καί δράκοντα,

Ότι επ' εμέ ήλπισε, καί ρύσομαι αυτόν, σκεπάσω αυτόν, ότι εγνω τό όνομά μου.

Κεκράξεται πρός με, καί εισακούσομαι αυτού, μετ' αυτού ειμι εν θλίψει, εξελούμαι αυτόν, καί δοξάσω αυτόν.

Μακρότητα ημερών εμπλήσω αυτόν, καί δείξω αυτώ τό σωτή ριόν μου

Δόξα... Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός, Κύριε, ελέησον (γ') Δόξα... Καί νύν...

(Είτα τούς εφεξής Στίχους, χύμα καί άνευ μέλους, ει έστιν εκτός τής μεγάλης Τεσσαρακοστής, εν ταύτη δέ ψάλλομεν αυτούς εξ εκατέρων τών Χορών, αργώς καί μεγάλη τή φωνή.

Άρχεται δέ ο πρώτος Χορός ούτω, εις)

Ήχον πλ. β'
Μεθ' ημών ο Θεός, γνώτε έθνη καί ηττάσθε.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Επακούσατε έως εσχάτου τής γής,
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ισχυκότες ηττάσθε.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Σάν γάρ πάλιν ισχύσητε, καί πάλιν ηττηθήσεσθε.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί ήν άν βουλήν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός,

Καί λόγον, όν εάν λαλήσητε, ου μή εμμείνη εν υμίν,
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Τόν δέ φόβον υμών ου μή φοβηθώμεν, ουδ' ου μή ταραχθώμεν.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Κύριον δέ τόν Θεόν ημών, αυτόν αγιάσωμεν, καί αυτός έσται ημίν φόβος.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί εάν επ' αυτώ πεποιθώς ώ, έσται μοι εις αγιασμόν.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί πεποιθώς έσομαι επ' αυτώ, καί σωθήσομαι δι' αυτού.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ιδού εγώ καί τά παιδία, ά μοι έδωκεν ο Θεός,
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ό λαός ο πορευόμενος εν σκότει, ίδε φώς μέγα.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Οί κατοικούντες εν χώρα, καί σκιά θανάτου, φώς λάμψει εφ' ημάς.
Ότι μεθ ήμών ο Θεός.

Ότι Παιδίον εγεννήθη ημίν, Υιός, καί εδόθη ημίν,
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ου η αρχή εγενήθη επί τού ώμου αυτού.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί τής ειρήνης αυτού ουκ έστιν όριον,
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί καλείται τό όνομα αυτού, Μεγάλης Βουλής Άγγελος.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Θαυμαστός σύμβουλος.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Θεός ισχυρός, Εξουσιαστής, Άρχων ειρήνης.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Πατήρ τού μέλλοντος αιώνος.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Δόξα...
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί νύν...
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Μεθ' ημών ο Θεός , γνώτε έθνη καί ηττάσθε, ότι μεθ' ημών ο Θεός.

(Καί ευθύς ο Αναγνώστης τά παρόντα Τροπάρια (χύμα).)

Τήν ημέραν διελθών, ευχαριστώ σοι, Κύριε, τήν εσπέραν, αιτούμαι, σύν τή νυκτί αναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καί σώσόν με,
Δόξα...
Τήν ημέραν παρελθών, δοξολογώ σε, Δέσποτα, τήν εσπέραν αιτούμαι, σύν τή νυκτί ασκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καί σώσόν με.
Καί νύν...
Τήν ημέραν διαβάς, υμνολογώ σε, Άγιε, τήν εσπέραν, αιτούμαι, σύν τή νυκτι ανεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, και σώσόν με.

(Είτα ψάλλουσιν ομού οι δύο Χοροί, εις)

Ήχος πλ. β'
Η ασώματος φύσις, τά Χερουβείμ, ασιγήτοις σε ύμνοις, δοξολογεί.
Εξαπτέρυγα ζώα, τά Σεραφείμ, ταίς απαύστοις φωναίς σε, υπερυψοί.
Τών Αγγέλων τε πάσα η στρατιά, τρισαγίοις σε ά σμασιν, ευφημεί.
Πρό γάρ πάντων υπάρχεις, ο ών Πατήρ, καί συνάναρχον έχεις, τόν σόν Υιόν.
Καί ισότιμον φέρων, Πνεύμα ζωής, τής Τριάδος δεικνύεις, τό αμερές.
Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεού, οι τού Λόγου αυτόπται, καί υπουργοί,
Προφητών καί Μαρτύρων, πάντες χοροί, ως αθάνατον έχοντες, τήν ζωήν.
Υπέρ πάντων πρεσβεύσατε, εκτενώς, ότι πάντες υπάρχομεν, εν δεινοίς.
Ίνα πλάνης ρυσθέντες, τού πονηρού, τών Αγγέλων βοήσωμεν, τήν ωδήν,
(ο Αναγνώστης, χύμα)
Άγιε, Άγιε, Άγιε, Τρισάγιε Κύριε, ελέησον καί σώσον ημάς, Αμήν.

Καί ευθύς
Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.
Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων, Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο, Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα, Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα, Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς, Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός, Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος, Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών, Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν, Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών, Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών, Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος, Αμήν.

Ήχος πλ. β'
Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (εκ γ').
Πάσαι αι ουράνιαι Δυνάμεις τών αγίων Αγγέλων καί Αρχαγγέλων, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).
Άγιε Ιωάννη, Προφήτα καί Πρόδρομε, καί Βαπτιστά τού Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, πρέσβευε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).

Άγιοι ένδοξοι Απόστολοι, Προφήται, καί καί πάντες Άγιοι, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών.

Όσιοι, θεοφόροι Πατέρες ημών, Ποιμένες, καί Διδάσκαλοι τής οικουμένης, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).

Η αήττητος, καί ακατάλυτος, καί θεία δύναμις τού τιμίου καί ζωοποιού Σταυρού, μή εγκαταλίπης ημάς τούς αμαρτωλούς (δίς).

(οι Χοροί, εναλλάξ)

Ο Θεός, ιλάσθητι ημίν τοίς αμαρτωλοίς (τρίς).

(ο β' Χορός)

Καί ελέησον ημάς (άπαξ).

Είτα, Τρισάγιον, Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς, Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών... Ότι σού εστιν...

(Εάν μέν τυχη Εορτή, λέγομεν τά τής εορτής Τροπάρια.)

Ει δέ μή, ημέραν παρ' ημέραν, τά Τροπάρια ταύτα.

Ήχος β'

Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, Χριστέ ο Θεός, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Ίσχυσα πρός αυτόν.

Δόξα...

Αντιλήπτωρ τής ψυχής μου, γενού, ο Θεός, ότι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλών, ρύσαί με εξ αυτών, καί σώσόν με, αγαθέ, ως φιλάνθρωπος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ότι ουκ έχομεν παρρησίαν, διά τά πολλά ημών αμαρτήματα, σύ τόν εκ σού γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε, πολλά γάρ ισχύει δέησις Μητρός, πρός ευμένειαν Δεσπότου, μη παρίδης αμαρτωλών ικεσίας η πάνσεμνος, ότι ελεήμων εστί, καί σώζειν δυνάμενος, ο καί παθείν υπέρ ημών, σαρκί καταδεξάμενος.

Έτερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ημέραν παρ' ημέραν

Ήχος πλ. δ'

Τών αοράτων εχθρών μου, τό άϋπνον επίστασαι, Κύριε, καί τής αθλίας σαρκός μου, τό άτονον έγνως, ο πλάσας με' διό εις χείράς σου, παραθήσομαι τό πνεύμά μου, Σκέπασόν με πτέρυξι τής σής αγαθότητος, μή υπνώσω εις θάνατον, καί τούς ίνα νοερούς οφθαλμούς μου φώτισον, εν τή τρυφή τών θείων λόγων σου, καί διέγειρόν με εν καιρώ ευθέτω, πρός σήν δοξολογίαν, ως μόνος αγαθός καί φιλάνθρωπος.

Στίχ. Επίβλεψον επ' εμέ καί ελέησόν με, κατά τό κρίμα τών αγαπώντων τό όνομά σου.

Ως φοβερά η κρίσις σου, Κύριε, τών Αγγέλων παρισταμένων, τών ανθρώπων εισαγομένων, τών βίβλων ανεωγμένων, τών έργων ερευνωμένων, τών λογισμών εξεταζομένων, Ποία κρίσις έσται εν εμοί, τώ συλληφθέντι εν αμαρτίαις; τίς μου τήν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τό σκότος καταλάμψει; ει μή, σύ, Κύριε, ελεήσεις με, ως φιλάνθρωπος;

Δόξα...
Δάκρυά μοι δός, ο Θεός, ως ποτε τή γυναικί τή αμαρτωλώ, καί αξίωσόν με βρέχειν τούς πόδας σου, τούς εμέ εκ της οδού, τής πλάνης ελευθερώσαντας, καί μύρον εύωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρόν εν μετανοία μοι κτισθέντα, ίνα ακούσω καγώ τής ευκταίας σου φωνής, Η πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εις ειρήνην.
Καί νύν... Θεοτοκίον
Τήν ακαταίσχυντον, Θεοτόκε, ελπίδα σου έχων, σωθήσομαι, τήν προστασίαν σου κεκτημένος, Πανάχραντε, ου φοβηθήσομαι, καταδιώξω τούς εχθρούς μου, καί τροπώσομαι αυτούς, μόνην αμπεχόμενος, ως θώρακα, τήν σκέπην σου, καί τήν παντοδύναμον βοήθειάν σου, καθικετεύων, βοώ σοι Δέσποινα, σώσόν με ταίς πρεσβείαις σου, καί ανάστησόν με εκ ζοφώδους ύπνου, πρός σήν δοξολογίαν, δυνάμει τού εκ σού σαρκωθέντος, Υιού τού Θεού.

Τό Κύριε, ελέησον (μ') Δόξα... Καί νύν... Τήν τιμιωτέραν... Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.
ο Ιερεύς Δι' ευχών τών άγίων Πατέρων ημών...

Είτα τήν επομένην

Ευχήν τού Μεγάλου Βασιλείου
Κύριε, Κύριε, ο ρυσάμενος ημάς από παντός βέλους πετομένου ημέρας, ρύσαι ημάς καί από παντός πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, Πρόσδεξαι θυσίαν εσπερινην, τάς τών χειρών ημών επάρσεις, Καταξίωσον δέ ημάς καί τό νυκτερινόν στάδιον αμέμπτως διελθείν, απειράστους κακών, καί λύτρωσαι ημάς από πάσης ταραχής καί δειλίας, τής εκ τού διαβόλου ημίν προσγινομένης, Χάρισαι ταίς ψυχαίς ημών κατάνυξιν, καί τοίς λογισμοίς ημών μέριμναν τής εν τή φοβερά καί δικαία σου κρίσει εξετάσεως Καθήλωσον εκ τού φόβου σου τάς σάρκας ημών, καί νέκρωσον τά μέλη ημών τά επί τής γής, ίνα καί εν τή καθ' ύπνον ησυχία εμφαιδρυνώμεθα τή θεωρία τών κριμάτων σου, Απόστησον δέ αφ' ημών πάσαν φαντασίαν απρεπή, καί επιθυμίαν βλαβεράν, Διανάστησον δέ ημάς εν τώ καιρώ τής προσευχής εστηριγμένους εν τή πίστει, καί προκόπτοντας εν τοίς παραγγέλμασί σου, ευδοκία καί αγαθότητι τού μονογενούς σου Υιού, μεθ' ού ευλογητός εί, συν τώ παναγίω, καί αγαθώ, καί ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

ο Αναγνώστης
Δεύτε, προσκυνήσωμεν... (εκ γ') Μετανοίας (γ'), Είτα τους Ψαλμούς

ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50)
Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μού εστιν διά παντός
σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα

όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
ραντιείς με υσσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
ρύσαί με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (101)

Κύριε, εισάκουσον τής προσευχής μου, καί η κραυγή μου πρός σέ ελθέτω.
Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού, εν ή άν ημέρα, θλίβωμαι, κλίνον πρός με τό ούς σου,
Εν ή άν ημέρα επικαλέσωμαί σε, ταχύ επάκουσόν μου,
Ότι εξέλιπον ωσεί καπνός αι ημέραι μου, καί τά όστά μου ωσεί φρύγιον συνεφρύγησαν.
Επλήγην ωσεί χόρτος, καί εξηράνθη η καρδία μου, ότι επελαθόμην τού φαγείν τόν άρτον μου,
Από φωνής τού στεναγμού μου εκολλήθη τό όστούν μου τή σαρκί μου,
Ωμοιώθην πελεκάνι ερημικώ, εγενήθην ωσεί νυκτικόραξ εν οικοπέδω.
Ηγρύπνησα, καί εγενόμην ως στρουθίον μονάζον επί δώματος.
Όλην τήν ημέραν ωνείδιζόν με οι εχθροί μου, καί οι επαινούντές με κατ' εμού ώμνυον.
Ότι σποδόν ωσεί άρτον έφαγον, καί τό πόμα μου μετά κλαυθμού εκίρνων.

Από προσώπου τής όργής σου καί τού θυμού σου, ότι επάρας κατέρραξάς με.

Αι ημέραι μου ωσεί σκιά εκλίθησαν, καγώ ωσεί χόρτος εξηράνθην.

Σύ δέ, Κύριε, εις τόν αιώνα μένεις, καί τό μνημόσυνόν σου εις γενεάν καί γενεάν.

Σύ αναστάς οικτειρήσεις τήν Σιών, ότι καιρός τού οικτειρήσαι αυτήν, ότι ήκει καιρός.

Ότι ευδόκησαν οι δούλοί σου τούς λίθους αυτής, καί τόν χούν αυτής οικτειρήσουσι.

Καί φοβηθήσονται τά έθνη τό όνομά σου, Κύριε, καί πάντες οι βασιλείς τής γής τήν δόξαν σου.

Ότι οικοδομήσει Κύριος τήν Σιών, καί οφθήσεται εν τή δόξη αυτού.

Επέβλεψεν επί τήν προσευχήν τών ταπεινών, καί ουκ εξουδένωσε τήν δέησιν αυτών.

Γραφήτω αύτη εις γενεάν ετέραν, καί λαός ο κτιζόμενος αινέσει τόν Κύριον.

Ότι εξέκυψεν εξ ύψους αγίου αυτού, Κύριος εξ ουρανού επί τήν γήν επέβλεψε.

Τού ακούσαι τού στεναγμού τών πεπεδημένων, τού λύσαι τούς υιούς τών τεθανατωμένων.

Τού αναγγείλαι έν Σιών τό όνομα Κυρίου, καί τήν αίνεσιν αυτού εν Ιερουσαλήμ.

Εν τώ επισυναχθήναι λαούς επί τό αυτό, καί βασιλείς τού δουλεύειν τώ Κυρίω,

Απεκρίθη αυτώ εν οδώ ισχύος αυτού, Τήν ολιγότητα τών ημερών μου ανάγγειλόν μοι.

Μή αναγάγης με εν ημίσει ημερών μου, εν γενεά γενεών τά έτη σου.

Κατ' αρχάς σύ, Κύριε, τήν γήν εθεμελίωσας, καί έργα τών χειρών σού εισιν οι ουρανοί.

Αυτοί απολούνται, σύ δέ διαμένεις, καί πάντες ως ιμάτιον παλαιωθήσονται.

Καί ωσεί περιβόλαιον ελίξεις αυτούς, καί αλλαγήσονται, σύ δέ ο αυτός εί, καί τά έτη σου ουκ εκλείψουσιν.

Οι υιοί τών δούλων σου κατασκηνώσουσι, καί τό σπέρμα αυτών εις τόν αιώνα κατευθυνθήσεται.

Καί τήν Ευχήν

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΝΑΣΣΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ

Κύριε παντοκράτορ, ο Θεός τών Πατέρων ημών, τού Αβραάμ, καί Ισαάκ, καί Ιακώβ, καί τού σπέρματος αυτών τού δικαίου, ο ποιήσας τόν ουρανόν καί τήν γήν σύν παντί τώ κόσμω αυτών, ο πεδήσας τήν θάλασσαν τώ λόγω τού προσταγματος, σου, ο κλείσας τήν άβυσσον, καί σφραγισάμενος αυτήν τώ φοβερώ καί ενδόξω ονόματί σου, όν πάντα φρίσσει καί τρέμει από προσώπου τής δυνάμεώς σου, ότι άστεκτος η μεγαλοπρέπεια τής δόξης σου, καί ανυπόστατος η οργή τής επί αμαρτωλοίς απειλής σου, αμέτρητόν τε καί ανεξιχνίαστον τό έλεος τής επαγγελίας σου, Σύ γάρ ει Κύριος ύψιστος, εύσπλαγχνος, μακρόθυμος, καί πολυέλεος,

καί μετανοών επί κακίας ανθρώπων, Σύ, Κύριε, κατά τό πλήθος τής χρηστότητός σου επηγγείλω μετάνοιαν, καί άφεσιν τοίς ημαρτηκόσι σοι, καί τώ πλήθει τών οικτιρμών σου ώρισας μετάνοιαν αμαρτωλοίς εις σωτηρίαν, Σύ ούν, Κύριε, ο Θεός τών δυνάμεων, ουκ έθου μετάνοιαν δικαίοις, τώ Αβραάμ, καί Ισαάκ, καί Ιακώβ, τοίς ουχ ημαρτηκόσι σοι, αλλ' έθου μετάνοιαν επ' εμοί τώ αμαρτωλώ, διότι ήμαρτον υπέρ αριθμόν ψάμμου θαλάσσης, Επλήθυναν αι ανομίαι μου, Κύριε, επλήθυναν αι ανομίαι μου, καί ούκ ειμι άξιος ατενίσαι, καί ιδείν τό υψος τού ουρανού, από τού πλήθους τών αδικιών μου, κατακαμπτόμενος πολλώ δεσμώ σιδηρώ, εις τό μή ανανεύσαι τήν κεφαλήν μου, καί ουκ έστι μοι άνεσις, διότι παρώργισα τόν θυμόν σου, καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα, μή ποιήσας τό θέλημά σου, καί μή φυλάξας τά προστάγματά σου, Καί νύν, κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τής παρά σού χρηστότητος, Ημάρτηκα, Κύριε, ημάρτηκα, καί τάς ανομίας μου εγώ γινώσκω, αλλ' αιτούμαι δεόμενος, Άνες μοι, Κύριε, άνες μοι, καί μή συναπολέσης με ταίς ανομίαις μου, μηδέ εις τόν αιώνα μηνίσας τηρήσης τά κακά μοι, μηδέ καταδικάσης με εν τοίς κατωτάτοις τής γής, διότι σύ ει Θεός, Θεός τών μετανοούντων, καί εν εμοί δείξεις πάσαν τήν αγαθωσύνην σου, ότι ανάξιον όντα, σώσεις με κατά τό πολύ έλεός σου, καί αινέσω σε διά παντός εν ταίς
ημέραις τής ζωής μου, Ότι σέ υμνει πάσα η δύναμις τών ουρανών, καί σού εστιν η δόξα εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

Τρισάγιον, Μετανοίας (γ') Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε ελέησον (γ') Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών... Ότι σού εστιν...

(Καί ψάλλομεν, πραεία τή φωνή, τά Κατανυκτικά ταύτα τροπάρια.)

Ήχος πλ. β'
Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ώς Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελεήσον ημάς.
Δόξα...
Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποίθαμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον καί νύν, ώς εύσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς εκ τών εχθρών ημών, σύ γάρ εί Θεός ημών, καί ημείς λαός σου, πάντες έργα χειρών σου, καί τό όνομά σου επικεκλήμεθα.
Καί νύν...
Τής ευσπλαγχνίας τήν πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε, ελπίζοντες εις σέ, μή αστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διά σού τών περιστάσεων, σύ γάρ εί η σωτρηρία τού γένους τών χριστιανών.
Κύριε έλέησον μ'
Δόξα... Και νυν...
Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.
ο Ιερεύς, Δι' ευχών τών αγίων Πατέρων ημών...

Καί τήν Ευχήν

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Αγιον Πνεύμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ελέησόν με τόν αμαρτωλόν, καί οίς επίστασαι κρίμασι, σώσόν με τόν ανάξιον δούλόν σου, ότι ευλογητός εί, εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

ο Αναγνώστης

Δεύτε προσκυνήσωμεν... (γ'), Μετανοίας (γ'), Είτα τούς ψαλμούς:

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69)

Θεός, εις τήν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις τό βοηθήσαί μοι σπεύσον.

Αισχυνθήτωσαν καί εντραπήτωσαν οι ζητούντες τήν ψυχήν μου.

Αποστραφήτωσαν εις τά οπίσω, καί καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.

Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι, οι λέγοντές μοι, Εύγε, εύγε.

Αγαλλιάσθωσαν καί ευφρανθήτωσαν επί σοί πάντες, οι ζητούντές σε, ο Θεός, καί λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες τό σωτήριόν σου.

Εγώ δέ πτωχός ειμι καί πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι, Βοηθός μου καί ρύστης μου εί σύ, Κύριε, μή χρονίσης.

Ψαλμός 142

Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου

καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών

ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος

καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδία μου

εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων

διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα

ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον

ακουστόν ποίησόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου

εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον

δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου

καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σού ειμι εγώ.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα εν υψίστοις Θεώ καί επί γής ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία, Υμνούμεν σε, ευλογούμέν σε, προσκυνούμέν σε, δοξολογούμέν σε, ευχαριστούμέν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν, Κύριε Βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Άγιον Πνεύμα, Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου, Πρόσδεξαι τήν δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά τού Πατρός, καί ελέησον ημάς, Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός, Αμήν, Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, καί αινέσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα καί εις τόν αιώνα τού αιώνος, Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά καί γενεά, Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με, ίασαι τήν ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι, Κύριε, πρός σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου, Ότι παρά σοί πηγή ζωής, εν τώ φωτί σου οψόμεθα φώς, Παράτεινον τό έλεός σου τοίς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, εν τή ημέρα ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς, Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας, Αμήν, Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σέ, Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου, Ευλογητός εί, Δέσποτα, συνέτισόν με τά δικαιώματά σου, Ευλογητός εί, Άγιε, φώτισόν με τοίς δικαιώμασί σου, Κύριε, τό έλεός σου εις τόν αιώνα, τά έργα τών χειρών σου μή παρίδης, Σοί πρέπει αίνος, σοί πρέπει ύμνος, σοί δόξα πρέπει, τώ Πατρί καί τώ Υιώ, καί τώ Αγίω Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

(Κατά τήν πρώτην εβδομάδα τών Νηστειών ψάλλομεν τό δι' εκάστην ημέραν ωρισμένον τμήμα τού Μεγάλου Κανόνος, «Βοηθός καί σκεπαστής μου», προτάσσοντες εις έκαστον Τροπάριον τόν Στίχον.

Ελέησόν με, ο Θεός, ελεησόν με.

Μετά τήν ς' ωδήν ψάλλομεν αργώς καί μετά μέλους τό Κοντάκιον, «Ψυχή μου, ψυχή μου,... ».

Μετά τήν θ' ωδήν, τόν Ειρμόν «Ασπόρου συλλήψεως... ».

Μετά δέ τήν συμπλήρωσιν τών Τροπαρίων τού Κανόνος.)

ο Αναγνώστης

Τρισάγιον, Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (γ') Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών...

ο Ιερεύς, Ότι σού εστιν...

Καί ψάλλομεν τό επόμενον Τροπάριον μετά τών στίχων αυτού

Ήχος πλ. β'

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον

ημάς.
Στίχ. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.
Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείας αυτού, αινείτε αυτόν κατά το πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.
Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.
Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω.
Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού, Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.
Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Είτα ο πρώτος Χορός
Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού.
ο δεύτερος Χορός
Αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.
Καί πάλιν οι δύο Χοροί ομού, αργότερον
Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

ο Αναγνώστης
Δόξα...
Κύριε, ει μή τούς Αγίους σου είχομεν πρεσβευτάς, καί τήν αγαθότητά σου συμπαθούσαν ημίν, πώς ετολμώμεν, Σώτερ, υμνήσαί σε, όν ευλογούσιν απαύστως Άγγελοι; Καρδιογνώστα, φείσαι τών ψυχών ημών.
Καί νύν... Θεοτοκίον
Πολλά τά πλήθη τών εμών, Θεοτόκε, πταισμάτων, πρός σέ κατέφυγον, Αγνή, σωτηρίας δεόμενος, Επίσκεψαι τήν ασθενούσάν μου ψυχήν, καί πρέσβευε τώ Υιώ σου καί Θεώ ημών,
δοθήναί μοι τήν άφεσιν, ών έπραξα δεινών, μόνη ευλογημένη.

Καί ψάλλει ο α' Χορός, τό

Παναγία Θεοτόκε, τόν χρόνον τής ζωής μου, μή εγκαταλίπης με, ανθρωπίνη προστασία, μή καταπιστεύσης με, αλλ' αυτή αντιλαβού, καί ελέησόν με.

Καί ο β' Χορός
Τήν πάσαν ελπίδα μου, εις σέ ανατίθημι, Μήτερ τού Θεού, φύλαξον με υπό τήν σκέπην σου.

Είτα τό, Κύριε, ελέησον (μ')

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανώ και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών , αυτός, Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου, Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον , τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρον και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης, Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.
Κύριε ελέησον γ'
Δόξα... Και νυν...
Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς, καί ευλογήσαι ημάς, επιφάναι τό πρόσωπον αυτού εφ' ημάς, καί ελεήσαι ημάς.

Καί ποιούμεν τάς τρείς μεγάλας μετανοίας, Είθ' ούτω, λέγομεν καθ' εαυτούς καί ένα στίχον τής Ευχής τού Οσίου Εφραίμ.

Κύριε, καί Δέσποτα τής ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καί αργολογίας μή μοι δώς.

Πνεύμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής καί αγάπης, χάρισαί μοι τώ σώ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι τού οράν τά εμά πταίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ότι ευλογητός εί, εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Μετά δέ ταύτας, ετέρας μικράς ιβ' λέγοντες καθ' εκάστην, τό ο Θεός, ιλάσθητί μοι τώ αμαρτωλώ, καί ελέησόν με, καί πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καί τόν τελευταίον στίχον τής ανωτέρω Ευχής.

Ναί, Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι τού οράν τά εμά πταίσματα, καί

μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ότι ευλογητός εί, εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Μεθ' ήν, Τρισάγιον, Παναγία Τριάς... Πάτερ ημών... Ότι σού εστιν...

ο α' ψάλτης
Κύριε, ελέησον (ιβ') Είτα τάς επομένας Ευχάς.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
(Παύλου μοναχού, Μονής τής Ευεργέτιδος)
Άσπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κυήσει ενώσασα και την απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανίοις συνάψασα, η των απηλπισμένων μόνη έλπις και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοίμη αντίληψις των εις σε προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγή, τόν αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου, ραθυμία γνώμης, δούλον γενόμενον, αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω, και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν , και ημών Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ίνα άνοιξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγχνα της αυτού αγαθότητος και, παριδών μου τα αναρίθμητα πταίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με, Και πάρεσό μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερά ήμερα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα, 'Ης και τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων , Αμήν.

ο β' ψάλτης
ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ
(Αντιόχου Μοναχού τού Πανδέκτου)
Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν , ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας, Παύσον τας ορμάς των παθών , σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα, Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμισαν, Και δώρησαι ημίν, οΘεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν , ύπνον ελαφρόν και πάσης

σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον, Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απαράθραυστον έχοντας, Παννύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνείν και ευλογείν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Υπερένδοξε, αειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών , και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Κατά τήν πρώτην εβδομάδα τών Νηστειών [από τής Δευτέρας (Καθαράς)] ευθύς ο Ιερεύς αναγινώσκει, από τής Ωραίας Πύλης, τό τής ημέρας Ευαγγέλιον [τής Παννυχίδος].

ο Ιερεύς
Καί υπέρ τού καταξιωθήναι ημάς τής ακροάσεως... κ.λ.π.
ο Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
ο Ιερεύς Ειρήνη πάσι.
ο Χορός Καί τώ πνεύματί σου.
ο Ιερεύς Τας κεφαλάς ημών τώ Κυρίω κλίνωμεν.
ο Χορός Σοί, Κύριε.

Καί ημών κεκλιμένων, λέγει ευθύς, ο Ιερεύς

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, πρεσβείαις τής παναχράντου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου καί αειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τού τιμίου καί ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις τών τιμίων επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων, ικεσίαις τού τιμίου καί ενδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστού Ιωάννου, τών αγίων, ενδόξων καί πανευφήμων Αποστόλων, τών
αγίων, ενδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τών οσίων καί θεοφόρων Πατέρων ημών, τών αγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ καί Αννης, καί πάντων σου τών Αγίων,
Ευπρόσδεκτον ποίησον τήν δέησιν ημών,
Δώρησαι ημίν τήν άφεσιν τών παραπτωμάτων ημών,
Σκέπασον ημάς εν τή σκέπη τών πτερύγων σου
Αποδίωξον αφ' ημών πάντα εχθρόν καί πολέμιον,
Ειρήνευσον ήμών τήν ζωήν,
Κύριε, ελέησον ημάς καί τόν κόσμον σου, καί σώσον τάς ψυχάς ημών, ώς αγαθός καί φιλάνθρωπος.
ο Αναγνώστης Αμήν.

Είθ ούτω ποιήσας ο Προεστώς μετάνοιαν επί γής λέγει τοίς αδελφοίς.

Ευλογείτε, Πατέρες άγιοι, συγχωρήσατέ μοι τώ αμαρτωλώ.

Καί οι Αδελφοί
Ο Θεός συγχωρήσαι σοι, Πάτερ άγιε.

ο Αναγνώστης
Δόξα... Καί νύν... Κύριε, ελέησον (γ'), Πάτερ άγιε ευλόγησον.

Καί άρχονται οι Αδελφοί ανά δύο, εις εξ εκατέρου Χορού κατά τάξιν, ποιείν τό αυτό, καί αιτείσθαι, καί λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις άν πληρωθώσιν άπαντες.

Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.
Υπερ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (δείνος) καί πάσης τής εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.
Υπέρ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.
Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, καί αδελφών ημών.
Υπερ τών διακονούντων καί διακονησάντων ημίν.
Υπέρ τών μισούντων καί αγαπώντων ημάς.
Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
Υπέρ τών εν ασθενείαις κατακειμένων.
Ευξώμεθα καί υπέρ ευφορίας τών καρπών τής γής.
Καί υπέρ πάντων τών προαναπαυσαμένων πατέρων καί αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, καί απανταχού Ορθοδόξων.
Είπωμεν καί υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (γ').

(Καί λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρά τού Προεστώτος ή τού Ιερέως, ασπαζόμενοι τήν δεξιάν αυτού. Εφ' όσον δέ γίνεται ο ασπασμός, ψάλλεται υπό τού β' Χορού☺

Τή μέν Δευτέρα, Τετάρτη καί Παρασκευή εσπέρας.

Ήχος β' Ότε εκ τού ξύλου
Πάντων προστατεύεις, Αγαθή, τών καταφευγόντων εν πίστει τή κραταιά σου χειρί, άλλην γάρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί πρός Θεόν, εν κινδύνοις καί θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατά Θεού τού καμπτόμενοι υπό πταισμάτων, πολλών, Μήτερ του Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν, Ρύσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.

Τή δέ Τρίτη εσπέρας καί τή Πέμπτη ψάλλεται, τό
Ήχος α'
Σφαγήν σου τήν άδικον Χριστέ, η Παρθένος βλέπουσα, όδυρομένη έβόα σοι Τέκνον γλυκύτατον, πώς αδίκως θνήσκεις; πώς τώ ξύλω κρέμασαι, ο πάσαν γήν κρεμάσας τοίς ύδασι; Μή λίπης μόνην με, Ευεργέτα πολυέλεε, τήν Μητέρα καί δούλην σου δέομαι.

Ο Ιερεύς ποιών τό σημείον τού τιμίου Σταυρού μεθ'

υποκλίσεως, επιλέγει.

Δί' ευχών τών Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον ημάς.
ο Αναγνώστης, Αμήν.

(Ούτος ο τύπος καί η τάξις τού Μ. Αποδείπνου οφείλει γίνεσθαι κατά πάσαν τήν αγίαν καί μεγάλην Τεσσαρακοστήν μέχρι τής Μεγάλης Τρίτης εσπέρας, εξαιρουμένων τών Ευαγγελίων, άτινα μόνον διά τήν α' εβδομάδα εισίν ωρισμένα, τή δέ Μ. Δευτέρα καί τή Μ. Τρίτη εσπέρας, αντί τού Κανόνος τής Θεοτόκου, ψάλλονται τά Τριώδια τού Αποδείπνου, καί εις τό τέλος τό, «Σφαγήν σου τήν άδικον Χριστέ... ».

Οι εν τοίς ιεροίς Μοναστηρίοις καί Ησυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν από τού Προεστώτος, απέρχονται εν τοίς κελλίοις αυτών ένθα λέγουσι καί τήν Ευχήν ταύτην.)

Τοίς μισούσι καί αδικούσιν ημάς συγχώρησον, Κύριε, τοίς αγαθοποιούσιν αγαθοποίησον, τοίς αδελφοίς καί οικείοις ημών, χάρισαι τά πρός σωτηρίαν αιτήματα, καί ζωήν τήν αιώνιον, τούς εν ασθενεία επίσκεψαι, καί ίασιν δώρησαι, τούς εν θαλάσση κυβέρνησον, τοίς εν όδοιπορίαις συνόδευσον, τώ Βασιλεί συμμάχησον, τοίς διακονούσι, καί ελεούσιν ημάς, αμαρτιών άφεσιν δώρησαι, τοίς εντειλαμένοις ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών, συγχώρησον καί ελέησον κατά τό μέγα σου έλεος, Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τών προκεκοιμημένων πατέρων καί αδελφών ημών καί ανάπαυσον αυτούς, ένθα επισκοπεί τό φώς τού προσώπου σου, Μνήσθητι, Κύριε, τών αδελφών ημών τών αιχμαλώτων, καί λύτρωσαι αυτούς από πάσης περιστάσεως, Μνήσθητι, Κύριε, τών καρποφορούντων καί καλλιεργούντων εν ταίς αγίαις σου Εκκλησίαις, καί δός αυτοίς τά πρός σωτηρίαν αιτήματα, καί ζωήν τήν αιώνιον, Μνήσθητι, Κύριε, καί ημών τών ταπεινών καί αμαρτωλών καί αναξίων δούλων σου καί φώτισον ημών τόν νούν τώ φωτί τής γνώσεώς σου καί οδήγησον ήμάς εν τή τρίβω τών εντολών σου, πρεσβείαις τής παναχράντου σου Μητρός, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, καί αειπαρθένου Μαρίας, καί πάντων σου τών Αγίων, ότι ευλογητός εί, εις πάντας τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ψαλμός 142

Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου

καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών

ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος

καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδία μου

εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων

διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα

ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον

ακουστόν ποίησόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου

εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον

δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου

καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σού ειμι εγώ

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τώ Κυρίω, καί επικαλείσθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, β'. Πάντα τά έθνη εκύκλωσάν με, καί τώ ονόματι Κυρίου ήμυνάμην αυτούς,

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ήχος δ' Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ.
Τη Θεοτόκω εκτενώς νύν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί καί ταπεινοί, καί προσπέσωμεν εν μετανοία, κράζοντες εκ βάθους ψυχής, Δέσποινα, βοήθησον εφ' ημίν σπλαγχνισθείσα, σπεύσον, πολλύμεθα υπό πλήθους πταισμάτων, μή αποστρέψης σούς δούλους κενούς, σέ γάρ καί μόνην ελπίδα κεκτήμεθα.
Δόξα... Καί νύν...
Ου σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι ειμή γάρ σύ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ημάς ερρύσατο εκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν έως νύν ελευθέρους; Ουκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ σού, σούς γάρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ν' Ψαλμός
Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μού εστιν διά παντός
σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
ραντιείς με υσσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι

ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα

απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον

καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου

μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού

απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με

διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν

ρύσαί με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου

κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου

ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις

θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει

αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ

τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ήχος πλ. δ' Ωδή α' Ο Ειρμός

Υγράν διοδεύσας ώσεί ξηράν, καί τήν αιγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ο Ισραηλίτης ανεβόα, Τώ Λυτρωτή καί Θεώ ημών άσωμεν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Πολλοίς συνεχόμενος πειρασμοίς, πρός σέ καταφεύγω, σωτηρίαν επιζητών, Ώ Μήτερ τού Λόγου καί Παρθένε, τών δυσχερών καί δεινών με διάσωσον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παθών με ταράττουσι προσβολαί, πολλής αθυμίας, εμπιπλώσαί μου τήν ψυχήν, ειρήνευσον, Κόρη, τή γαλήνη, τή τού Υιού καί Θεού σου, Πανάμωμε.

Δόξα...

Σωτήρα τεκούσάν σε καί Θεόν, δυσωπώ, Παρθένε, λυτρωθήναί με τών δεινών, σοί γάρ νύν προσφεύγων ανατείνω, καί τήν ψυχήν καί τήν διάνοιαν.

Καί νύν...

Νοσούντα τό σώμα καί τήν ψυχήν, επισκοπής θείας, καί προνοίας τής παρά σού, αξίωσον, μόνη Θεομήτορ, ώς αγαθή αγαθού τε λοχεύτρια.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Ουρανίας αψίδος, οροφουργέ Κύριε, καί τής Εκκλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, εν τή αγάπη τή σή, τών εφετών η ακρότης, τών πιστών τό στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προστασίαν καί σκέπην, ζωής εμής τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρός τόν λιμένα σου, τών αγαθών η αιτία, τών πιστών τό στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ικετεύω, Παρθένε, τόν ψυχικόν τάραχον, καί τής αθυμίας τήν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σύ γάρ, Θεόνυμφε, τόν αρχηγόν τής γαλήνης, τόν Χριστόν εκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δόξα...

Ευεργέτην τεκούσα, τόν τών καλών αίτιον, τής ευεργεσίας τόν πλούτον, πάσιν ανάβλυσον, πάντα γάρ δύνασαι, ώς δυνατόν εν Ισχύϊ, τόν Χριστόν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Καί νύν....

Χαλεπαίς αρρωστίαις, καί νοσεροίς πάθεσιν, εξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον, τών Ιαμάτων γάρ, ανελλιπή σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τόν αδαπάνητον.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ιερεύς

Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε ελέησον

Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος. Κύριε ελέησον

Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώμη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε ελέησον

Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).

Ότι ελεήμων και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κάθισμα Ήχος β'

Τά άνω ζητών

Πρεσβεία θερμή, καί τείχος απροσμάχητον, ελέους πηγή, τού κόσμου καταφύγιον, εκτενώς βοώμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καί εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, η μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδή δ'

Εισακήκοα, Κύριε, τής οικονομίας σου τό μυστήριον, κατενόησα τά έργα σου, καί εδόξασά σου τήν θεότητα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τών παθών μου τόν τάραχον, η τόν κυβερνήτην τεκούσα Κύριον, καί τόν κλύδωνα κατεύνασον, τών εμών πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ευσπλαγχνίας τήν άβυσσον, επικαλουμένω τής σής παράσχου μοι, η τόν εύσπλαγχνον κυήσασα, καί Σωτήρα πάντων, τών υμνούντων σε.

Δόξα...

Απολαύοντες, Πάναγνε, τών σών δωρημάτων ευχαριστήριον, αναμέλπομεν εφύμνιον, οι γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καί νύν...

Οι ελπίδα καί στήριγμα, καί τής σωτηρίας τείχος ακράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, εκλυτρούμεθα.

Ωδή ε'

Φώτισον ημάς, τοίς προστάγμασί σου, Κύριε, καί τώ βραχίονί σου τώ υψηλώ, τήν σήν ειρήνην, παράσχου ημίν, φιλάνθρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εμπλησον, Αγνή, ευφροσύνης τήν καρδίαν μου, τήν σήν ακήρατον διδούσα χαράν, τής ευφροσύνης, η γεννήσασα τόν αίτιον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λύτρωσαι ημάς, εκ κινδύνων, Θεοτόκε Αγνή, η αιωνίαν τεκούσα λύτρωσιν, καί τήν ειρήνην, τήν πάντα νούν υπερέχουσαν.

Δόξα...

Λύσον τήν αχλύν, τών πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τώ φωτισμώ τής σής λαμπρότητος, η φώς τεκούσα, τό θείον καί προαιώνιον.

Καί νύν...

Ίασαι Αγνή, τών παθών μου τήν ασθένειαν, επισκοπής σου αξιώσασα, καί τήν υγείαν, τή πρεσβεία σου παράσχου μοι.

Ωδή ς'

Την δέησιν εκχεώ πρός Κύριον, καί αυτώ απαγγελώ μου τάς θλίψεις, ότι κακών η ψυχή μου επλήσθη, καί η ζωή μου τώ Άδη προσήγγισε, καί δέομαι ως Ιωνάς, Εκ φθοράς, ο Θεός με ανάγαγε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Θανάτου καί τής φθοράς ώς έσωσεν, εαυτόν εκδεδωκώς τώ θανάτω, τήν τή φθορά καί θανάτω μου φύσιν, κατασχεθείσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τόν Κύριόν σου καί Υιόν, τής εχθρών κακουργίας με ρύσασθαι.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προστάτιν σε τής ζωής επίσταμαι, καί φρουράν ασφαλεστάτην, Παρθένε, τών πειρασμών διαλύουσαν όχλον, καί επηρείας δαιμόνων ελαύνουσαν, καί δέομαι διαπαντός, εκ φθοράς τών παθών μου ρυσθήναί με.

Δόξα...

Ως τείχος καταφυγής κεκτήμεθα, καί ψυχών σε παντελή σωτηρίαν, καί πλατυσμόν εν ταίς θλίψεσι, Κόρη, καί τώ φωτί σου αεί αγαλλόμεθα. Ώ Δέσποινα, καί νύν ημάς, τών παθών καί κινδύνων διάσωσον.

Καί νύν...

Εν κλίνη νύν ασθενών κατάκειμαι, καί ουκ έστιν ίασις τή σαρκί μου, αλλ' η Θεόν καί Σωτήρα τού κόσμου, καί τόν λυτήρα τών

νόσων κυήσασα, σού δέομαι τής αγαθής, εκ φθοράς νοσημάτων ανάστησον.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Άχραντε, η διά λόγου τόν Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων τών ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ώς έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Ιερεύς

Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε ελέησον (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος. Κύριε ελέησον (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε ελέησον (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).

Ότι ελεήμων και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κοντάκιον Ήχος β'

Προστασία τών Χριστιανών ακαταίσχυντε, μεσιτεία πρός τόν Ποιητήν αμετάθετε, Μή παρίδης αμαρτωλών δεήσεων φωνάς, αλλά πρόφθασον, ώς αγαθή, εις τήν βοήθειαν ημών, τών πιστώς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εις πρεσβείαν, καί σπεύσον εις ικεσίαν, η προστατεύουσα αεί, Θεοτόκε, τών τιμώντων σε.

Α' Αντίφωνον

Ήχος δ'

Εκ νεότητός μου, πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον, Σωτήρ μου. (δίς)

Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ώς χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα...

Αγίω Πνεύματι, πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται, λαμπρύνεται τή Τριαδική μονάδι, ιεροκρυφίως.

Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα άπασαν τήν κτίσιν, πρός ζωογονίαν.

Προκείμενον

Μνησθήσομαι τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά.

Στίχ. Άκουσον, θύγατερ, καί ίδε, καί κλίνον τό ούς σου, καί επιλάθου τού λαού σου, καί τού οίκου τού πατρός σου, καί επιθυμήσει ο Βασιλεύς τού κάλλους σου.

Τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά μνησθήσομαι.

Ιερεύς Και υπέρ του καταξιωθήναι ημάς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν ημών ικετεύσωμεν.
Χορός Κύριε, ελέησον (γ').
Ιερεύς Σοφία. Ορθοί, ακούσωμεν τού αγίου Ευαγγελίου.
Ιερεύς Ειρήνη πάσι.
Χορός Καί τώ Πνεύματί σου.
Ιερεύς Εκ τού κατά Λουκάν αγίου Ευαγγελίου...
Ιερεύς Πρόσχωμεν.
Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Αναστάσα δέ Μαριάμ εν ταίς ημέραις ταύταις επορεύθη εις τήν ορεινήν μετά σπουδής, εις πόλιν Ιούδα, καί εισήλθεν εις τόν οίκον Ζαχαρίου, καί ησπάσατο τήν Ελισάβετ, καί εγένετο ως ήκουσεν η Ελισάβετ τόν ασπασμόν τής Μαρίας, εσκίρτησε τό βρέφος εν τή κοιλία αυτής, καί επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ, καί ανεφώνησε φωνή μεγάλη, καί είπεν, Ευλογημένη σύ εν γυναιξί, καί ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, καί πόθεν μοι τούτο, ίνα έλθη η μήτηρ τού Κυρίου μου πρός με; ιδού γαρ, ως εγένετο η φωνή τού ασπασμού σου εις τά ώτά μου, εσκίρτησεν εν αγαλλιάσει τό βρέφος εν τή κοιλία μου, καί μακαρία η πιστεύσασα, ότι έσται τελείωσις τοίς λελαλημένοις αυτή παρά Κυρίου. Καί είπε Μαριάμ, Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε το πνεύμα μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρι μου, ότι επέβλεψεν επί τήν ταπείνωσιν τής δούλης αυτού. ιδού γάρ, από τού νύν μακαριούσί με πάσαι αι γενεαί. ότι εποίησέ μοι μεγάλεία ο δυνατός, καί άγιον τό τό όνομα αυτού. Έμεινε δέ Μαριάμ σύν αυτή ωσεί μήνας τρείς, καί υπέστρεψεν εις τόν οίκον αυτής.

Δόξα... Ήχος β'
Πάτερ, Λόγε, Πνεύμα, Τριάς η εν Μονάδι, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών
εγκλημάτων.
Καί νύν...
Ταίς τής Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών
εγκλημάτων.

Στίχ. Ελέησόν με, ο Θεός, κατά τό μέγα έλεός σου, καί κατά τό πλήθος των
οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου.

Ήχος πλ. β'
Όλην αποθέμενοι
Μή καταπιστεύσης με, ανθρωπίνη προστασία, Παναγία δέσποινα, αλλά δέξαι δέησιν, τού ικέτου σου, θλίψις γάρ έχει με, φέρειν ου δύναμαι, τών δαιμόνων τά τοξεύματα, σκέπην ου κέκτημαι, ουδέ πού προσφύγω ο άθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καί παραμυθίαν

ουκ έχω πλήν σου, Δέσποινα τού κόσμου, ελπίς καί προστασία τών πιστών, μή μου παρίδης τήν δέησιν, τό συμφέρον ποίησον.

Έτερα Θεοτοκία
Ουδείς προστρέχων επί σοί, κατησχυμένος από σού εκπορεύεται, αγνή Παρθένε Θεοτόκε, αλλ' αιτείται τήν χάριν, καί λαμβάνει τό δώρημα, πρός τό συμφέρον τής αιτήσεως.

Μεταβολή τών θλιβομένων, απαλλαγή τών ασθενούντων υπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σώζε πόλιν καί λαόν, τών πολεμουμένων η ειρήνη, τών χειμαζομένων η γαλήνη, η μόνη προστασία τών πιστών.

(Λέγεται εάν υπάρχει Ιερέας.)
Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οιτιρμοίς: ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριμυθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυμαρτουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (ναού), των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (ημέρας), και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Χορός Κύριε, ελέησον (ιβ')

Ιερεύς **Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποίω σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** Χορός Αμήν.

Ωδή ζ'
Οι εκ τής ιουδαίας, καταντήσαντες Παίδες εν Βαβυλώνι ποτέ, τή πίστει τής Τριάδος, τήν φλόγα τής καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, Ο τών Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τήν ημών σωτηρίαν, ώς ηθέλησας Σώτερ, οικονομήσασθαι, εν μήτρα τής Παρθένου, κατώ κησας τώ κόσμω, ήν προστάτιν ανέδειξας, Ο τών Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Θελητήν τού ελέους, όν εγέννησας, Μήτερ αγνή δυσώπησον, ρυσθήναι τών πταισμάτων, ψυχής τε μολυσμάτων, τούς εν πίστει κραυγάζοντας, Ο τών Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.

Δόξα...

Θησαυρόν σωτηρίας, καί πηγήν αφθαρσίας, τήν σέ κυήσασαν, καί πύργον ασφαλείας, καί θύραν μετανοίας, τοίς κραυγάζουσιν έδειξας, Ο τών Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.

Καί νύν...

Σωμάτων μαλακίας, καί ψυχών αρρωστίας, Θεογεννήτρια, τών πόθω προσιόντων, τή σκέπη σου τή θεία, θεραπεύειν αξίωσον, η τόν Σωτήρα Χριστόν, ημίν αποτεκούσα.

Ωδή η'

Τόν Βασιλέα τών ουρανών, όν υμνούσι στρατιαί τών Αγγέλων, υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τούς βοηθείας τής παρά σού δεομένους, μή παρίδης Παρθένε, υμνούντας, καί υπερυψούντάς σε, Κόρη, εις αιώνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τών Ιαμάτων τό δαψιλές, επιχέεις τοίς πιστώς υμνούσί σε Παρθένε, καί υπερυψούσι τόν άφραστόν σου τόκον.

Δόξα...

Τάς ασθενείας μου τής ψυχής ιατρεύεις, καί σαρκός τάς οδύνας, Παρθένε, ίνα σέ δοξάζω τήν Κεχαριτωμένην.

Καί νύν...

Τών πειρασμών σύ τάς προσβολάς εκδιώκεις, καί παθών τάς εφόδους Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Κυρίως Θεοτόκον, σέ ομολογούμεν, οι διά σού σεσωσμένοι, Παρθένε αγνή, σύν Ασωμάτων χορείαις, σέ μεγαλύνοντες.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ροήν μου τών δακρύων, μή αποποιήσης, η τόν παντός εκ προσώπου πάν δάκρυον, αφηρηκότα Παρθένε, Χριστόν κυήσασα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Χαράς μου τήν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, η τής χαράς δεξαμένη τό πλήρωμα, τής αμαρτίας τήν λύπην, εξαφανίσασα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λιμήν καί προστασία, τών σοί προσφευγόντων, γενού Παρθένε, καί τείχος ακράδαντον, καταφυγή τε καί σκέπη, καί αγαλλίαμα.

Δόξα...

Φωτός σου ταίς ακτίσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τό ζοφερόν τής αγνοίας διώκουσα, τούς ευσεβώς Θεοτόκον, σέ καταγγέλλοντας.

Καί νύν...

Κακώσεως εν τόπω, τώ τής ασθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, εξ αρρωστίας εις ρώσιν, μετασκευάζουσα.

Μεγαλυνάρια

Άξιόν εστιν ώς αληθώς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αειμακάριστον καί παναμώμητον, καί Μητέρα τού Θεού ημών.

Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τήν υψηλοτέραν τών ουρανών, καί καθαρωτέραν λαμπηδόνων ηλιακών, τήν λυτρωσαμένην ημάς εκ τής κατάρας, τήν Δέσποιναν τού κόσμου, ύμνοις τιμήσωμεν.

Από τών πολλών μου αμαρτιών, ασθενεί τό σώμα, ασθενεί μου καί η ψυχή, πρός σέ καταφεύγω τήν Κεχαριτωμένην, ελπίς απηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καί μήτηρ τού Λυτρωτού, δέξαι παρακλήσεις, αναξίων σών ικετών, ίνα μεσιτεύσης πρός τόν εκ σού τεχθέντα. Ώ Δέσποινα, τού κόσμου γενού μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τήν ωδήν, νύν τή πανυμνήτω, Θεοτόκω χαρμονικώς, μετά τού Προδρόμου, καί πάντων τών Αγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τού οικτειρήσαι ημάς.

Άλαλα τά χείλη τών ασεβών, τών μή προσκυνούντων, τήν εικόνα σου τήν σεπτήν, τήν ιστορηθείσαν, υπό τού αποστόλου, Λουκά ιερωτάτου, τήν Οδηγήτριαν.

Πάσαι τών Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες, μετά τής Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις τό σωθήναι ημάς.

Τρισάγιον
Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. (γ')
Δόξα... Καί νύν...
Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών.
Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,
ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.
Δόξα... Καί νύν...
Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς αφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.
Ιερεύς Ότι σού εστιν η βασιλεία... Αμήν.

Ήχος πλ. β'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ώς Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελεήσον ημάς.
Δόξα...
Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποίθαμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον καί νύν, ώς εύσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς εκ τών εχθρών ημών, σύ γάρ εί Θεός ημών, καί ημείς λαός σου, πάντες έργα χειρών σου, καί τό όνομά σου επικεκλήμεθα.
Καί νύν...
Τής ευσπλαγχνίας τήν πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε, ελπίζοντες εις σέ, μή αστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διά σού τών περιστάσεων, σύ γάρ εί η σωτηρία τού γένους τών χριστιανών.

Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε, ελέησον.

Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, (δεινός) και πάσης της εν χριστώ ημών αδελφότητος. Κύριε, ελέησον.

Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη πόλη ταύτη, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε, ελέησον.

Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).

Έτι δεόμεθα υπέρ τού διαφυλαχθήναι τήν αγίαν Εκκλησίαν καί τήν πόλιν ταύτην, καί πάσαν πόλιν και χώραν από οργής, λοιμού, λιμού, σεισμού, καταποντισμού, πυρός, μαχαίρας, επιδρομής αλλοφύλων, εμφιλίου πολέμου, καί αιφνιδίου θανάτου, υπέρ τον ίλεων, ευμενή καί ευδιάλακτον, γενέσθαι τόν αγαθόν και φιλάνθρωπον Θεόν ημών, τού αποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πάσαν οργήν και νόσον, τήν καθ' ημών κινουμένην, καί ρύσασθαι ημάς εκ τής επικειμένης δικαίας αυτού απειλής, καί ελέησαι ημάς. Κύριε, ελέησον.

Έτι δεόμεθα καί υπέρ τού εισακούσαι Κύριον τόν Θεόν φωνής τής δεήσεως ημών τών αμαρτωλών, και ελέησαι ημάς. Κύριε, ελέησον.

Επάκουσον ημών, ο Θεός, ο Σωτήρ ημών, η ελπίς πάντων τών περάτων τής γής καί τών εν θαλάσση μακράν, καί ίλεως, ίλεως γενού ημίν, Δέσποτα επί ταίς αμαρτίαις ημών, καί ελέησον ημάς. Κύριε, ελέησον.

Ότι ελεήμων και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Δόξα σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και

πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (τού Ναού) των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (τής ημέρας) και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλάνθρωπος και ελεήμων Θεός.

Ήχος β'
Ότε εκ τού ξύλου
Πάντων προστατεύεις, Αγαθή, τών καταφευγόντων εν πίστει τή κραταιά σου χειρί, άλλην γάρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί πρός Θεόν, εν κινδύνοις καί θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατακαμπτόμενοι υπό πταισμάτων πολλών, Μήτερ τού Θεού τού Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν, Ρύσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.
Όμοιον
Πάντων θλιβομένων η χαρά, καί αδικουμένων προστάτις, καί πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καί βακτηρία τυφλών, ασθενούντων επίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καί αντίληψις, καί ορφανών βοηθός, Μήτερ τού Θεού τού Υψίστου, σύ υπάρχεις, Άχραντε, σπεύσον, δυσωπούμεν, ρύσασθαι τούς δούλους σου.
Ήχος πλ. δ'
Δέσποινα, πρόσδεξαι τάς δεήσεις τών δούλων σου, καί λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης καί θλίψεως.
Ήχος β'
Τήν πάσαν ελπίδα μου εις σέ ανατίθημι, Μήτερ τού Θεού, φύλαξόν με υπό τήν σκέπην σου.

Κατά τήν περίοδον τού 15 Αυγούστου είθισται ίνα ψάλλωνται, αντί τών ανωτέρω Θεοτοκίων, τά επόμενα Εξαποστειλάρια.

Ήχος γ'
Ο ουρανόν τοίς άστροις
Απόστολοι εκ περάτων, συναθροισθέντες ενθάδε, Γεθσημανή τώ χωρίω, κηδεύσατέ μου τό σώμα, καί σύ, Υιέ καί Θεέ μου, παράλαβέ μου τό πνεύμα.

Ο γλυκασμός τών Αγγέλων, τών θλιβομένων η χαρά, χριστιανών η προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, αντιλαβού μου καί ρύσαι, τών αιωνίων βασάνων.

Καί σέ μεσίτριαν έχω, πρός τόν φιλάνθρωπον Θεόν, μή μου ελέγξη τάς πράξεις, ενώπιον τών Αγγέλων, παρακαλώ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι εν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καί δωδεκάτειχε πόλις, ηλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τού Βασιλέως, ακατανόητον θαύμα, πώς γαλουχείς τόν Δεσπότην;

Ιερεύς Δι' ευχών τών Αγίων Πατέρων ημών.

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ψαλμός 142

Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου

καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών

ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος

καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδία μου

εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων

διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα

ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον

ακουστόν ποίησόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου

εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον

δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου

καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σού ειμι εγώ

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τώ Κυρίω, καί επικαλείσθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, β'. Πάντα τά έθνη εκύκλωσάν με, καί τώ ονόματι Κυρίου ήμυνάμην αυτούς,

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ήχος δ' Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ.
Τη Θεοτόκω εκτενώς νύν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί καί ταπεινοί, καί προσπέσωμεν εν μετανοία, κράζοντες εκ βάθους ψυχής, Δέσποινα, βοήθησον εφ' ημίν σπλαγχνισθείσα, σπεύσον, πολλύμεθα υπό πλήθους πταισμάτων, μή αποστρέψης σούς δούλους κενούς, σέ γάρ καί μόνην ελπίδα κεκτήμεθα.
Δόξα... Καί νύν...
Ου σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι ειμή γάρ σύ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ημάς ερρύσατο εκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν έως νύν ελευθέρους; Ουκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ σού, σούς γάρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ν' Ψαλμός
Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών
σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μού εστιν διά
παντός
σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
ραντιείς με υσσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα
λευκανθήσομαι
ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μη
αντανέλης απ' εμού
απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι

ηγεμονικώ στήρισόν
με
διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
ρύσαί με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη
Ιερουσαλημ
τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε
ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ήχος πλ. δ' Ωδή α' Ο Ειρμός

Αρματηλάτην Φαραώ εβύθισε, τερατουργούσα ποτέ, μωσαϊκή ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα και διελούσα θάλασσαν· Ισραήλ δε φυγάδα, πεζόν οδίτην διέσωσεν, άσμα τω Θεώ αναμέλποντα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Των λυπηρών επαγωγαί χειμάζουσι την ταπεινήν μου ψυχήν, και συμφορών νέφη, την εμήν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε· αλλ' η φως τετοκυία, το θείον και προαιώνιον, λάμψον μοι το φως το χαρμόσυνον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εξ αμέτρητων αναγκών και θλίψεων, και εξ εχθρών δυσμενών, και συμφορών βίου, λυτρωθείς Πανάχραντε, τη κραταιά δυνάμει σου, ανυμνώ μεγαλώνω, την άμετρόν σου συμπάθειαν, και την εις εμέ σου παράκλησιν.

Δόξα...

Νυν πεποιθώς επί την σην κατέφυγον, αντίληψιν κραταιάν, και προς την σην σκέπην, ολοψύχως έδραμον, και γόνυ κλίνω Δέσποινα, και θρηνώ και στενάζω, μη με παρίδης τον άθλιον, των Χριστιανών καταφύγιον.

Καί νύν...

Ου σιωπήσω του βοάν τρανώτατα, τα μεγαλεία τα σα, ειμή γαρ συ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, υπέρ εμού πρεσβεύουσα, τω Υιώ και Θεώ σου, τις εκ τοσούτου με κλύδωνος, και δεινών κινδύνων ερρύσατο.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Ουρανίας αψίδος, οροφουργέ Κύριε, και της Εκκλησίας δομήτορ, συ με στερέωσον, εν τη αγάπη τη ση, των εφετών η ακρότης, των πιστών το στήριγμα, μόνε
φιλάνθρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Απορήσας εκ πάντων, οδυνηρώς κράζω σοι· πρόφθασον θερμή προστασία, και σην βοήθειαν, δός μοι τω δούλω σου, τω ταπεινώ και αθλίω, τω την σην αντίληψιν,
επιζητούντι θερμώς.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εθαυμάστωσας όντως, νυν επ' εμοί Δέσποινα, τας ευεργεσίας σου Κόρη, και τα ελέη σου· όθεν δοξάζω σε, και ανυμνώ και γεραίρω, την πολλήν και άμετρον, κηδεμονίαν
σου.

Καταιγίς με χειμάζει, των συμφορών Δέσποινα, και των λυπηρών τρικυμίαι, καταποντίζουσιν· αλλά προφθάσασα, χείρα μοι δος βοηθείας, η θερμή αντίληψις, και προστασία μου.

Δόξα...

Αλήθη Θεοτόκον, ομολογώ Δέσποινα, σε την του θανάτου το κράτος, εξαφανίσασαν· ως γαρ φυσίζωος, εκ των δεσμών των του άδου, προς ζωήν ανήγαγες, εις γην με ρεύσαντα.

Διάσωσον από κινδύνων τους δούλους σου Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν εις σε καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Καί νύν....

Επίβλεψον εν ευμενεία πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ιερεύς

Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε ελέησον (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος. Κύριε ελέησον (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε ελέησον (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).

Ότι ελεήμων και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κάθισμα Ήχος β'

Τά άνω ζητών
Πρεσβεία θερμή, καί τείχος απροσμάχητον, ελέους πηγή, τού κόσμου καταφύγιον, εκτενώς βοώμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καί εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, η μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδή δ'
Συ μου ισχύς Κύριε, συ μου και δύναμις, συ Θεός μου, συ μου αγαλλίαμα, ο
πατρικούς, κόλπους μη λιπών, και την ημετέραν, πτωχείαν επισκεψάμενος· διό συν τω προφήτη, Αββακούμ σοι κραυγάζω· Τη δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Και πού λοιπόν, άλλην ευρήσω αντίληψιν; πού προσφύγω; πού δε και σωθήσομαι; τίνα θερμήν έξω βοηθόν, θλίψεσι του βίου και ζάλαις οίμοι! κλονούμενος; Εις σε μόνην ελπίζω, και θαρρώ και καυχώμαι, και προστρέχω τη σκέπη σου· σώσον με.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τον ποταμόν, τον γλυκερόν του ελέους σου, τον πλουσίαις δωρεαίς δροσίσαντα, την παναθλίαν και ταπεινήν, πάναγνε ψυχήν μου, των συμφορών και των θλίψεων, καμίνω φλογισθείσαν, μεγαλύνω κηρύττω, και προστρέχω τη σκέπη σου· σώσον με.

Δόξα...
Σε την αγνήν, σε την Παρθένον και άσπιλον, μόνην φέρω, τείχος απροσμάχητον, καταφυγήν σκέπην κραταιάν, όπλον σωτηρίας· μη με παρίδης τον άσωτον, ελπίς απηλπισμένων, ασθενών συμμαχία, θλιβομένων χαρά και αντίληψις.

Καί νύν...
Πώς εξειπείν, σου κατ' αξίαν δυνήσομαι, τους αμέτρους, οικτιρμούς ω Δέσποινα, τους την εμήν πάντοτε ψυχήν, δεινώς πυρουμένην, ως ύδωρ περιδροσίσαντας; Αλλ' ω της σης προνοίας, και της ευεργεσίας, ης αφθόνως αυτός παραπήλαυσα!

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή ε'
Ίνα τι με απώσω, από του προσώπου σου το φως το άδυτον, και εκάλυψέ με, το αλλότριον σκότος τον δείλαιον; Αλλ' επίστρεψόν με, και προς το φως των εντολών σου, τας οδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ευχαρίστως βοώ σοι· χαίρε Μητροπάρθενε, χαίρε Θεόνυμφε· χαίρε θεία σκέπη, χαίρε όπλον και τείχος απόρθητον· χαίρε προστασία, και βοηθέ και σωτηρία, των εις σε προστρεχόντων εκ πίστεως.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οι μισούντες με μάτην, βέλεμνα και ξίφη και λάκκον ηυτρέπισαν, και επιζητούσι, το πανάθλιον σώμα σπαράξαι μου, και

καταβιβάσαι, προς γην Αγνή επιζητούσιν· αλλ' εκ τούτων προφθάσασα σώσον με.
Δόξα...
Από πάσης ανάγκης, θλίψεως και νόσου και βλάβης με λύτρωσαι, και τη ση δυνάμει, εν τη σκέπη σου φύλαξον άτρωτον, εκ παντός κινδύνου, και εξ εχθρών των πολεμούντων, και μισούντων με Κόρη πανύμνητε.
Καί νύν...
Τί σοι δώρον προσάξω, της ευχαριστίας ανθ' ώνπερ απήλαυσα, των σων δωρημάτων, και της σης αμέτρητου χρηστότητος; Τοιγαρούν δοξάζω, υμνολογώ και μεγαλύνω, σου την άμετρον προς με συμπάθειαν.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή ς'
Την δέησιν, εκχεώ προς Κύριον, και αυτώ απαγγελώ μου τας θλίψεις, ότι κακών η ψυχή μου επλήσθη, και η ζωή μου τω άδη προσήγγισε· και δέομαι ως Ιωνάς· Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Τα νέφη, των λυπηρών εκάλυψαν, την αθλίαν μου ψυχήν και καρδίαν, και σκοτασμόν εμποιούσι μοι Κόρη· αλλ' η γεννήσασα φως το απρόσιτον, απέλασον ταύτα μακράν, τη εμπνεύσει της θείας πρεσβείας σου.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Παράκλησιν, εν ταις θλίψεσιν οίδα, και των νόσων ιατρόν σε γινώσκω, και παντελή συντριμμόν του θανάτου, και ποταμόν της ζωής ανεξάντλητον, και πάντων των εν συμφοραίς, ταχινήν και οξείαν αντίληψιν.
Δόξα...
Ου κρύπτω σου, τον βυθόν του ελέους, και την βρύσιν των απείρων θαυμάτων, και την πηγήν την αέναον όντως, της προς εμέ συμπαθείας σου Δέσποινα, αλλ' άπασιν ομολογώ, και βοώ και κηρύττω και φθέγγομαι.
Καί νύν...
Εκύκλωσαν, αι του βίου με ζάλαι, ώσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, και την εμήν κατασχούσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει των θλίψεων· αλλ' εύροιμί σε βοηθόν, και διώκτην και ρύστην Πανάχραντε.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Ἀχραντε, η διά λόγου τόν Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων τών ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ώς έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Ιερεύς
Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε ελέησον (3)
Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος. Κύριε ελέησον (3)
Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε ελέησον (3)
Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).
Ότι ελεήμων και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κοντάκιον Ήχος β'
Προστασία τών Χριστιανών ακαταίσχυντε, μεσιτεία πρός τόν Ποιητήν αμετάθετε, Μή παρίδης αμαρτωλών δεήσεων φωνάς, αλλά πρόφθασον, ώς αγαθή, εις τήν βοήθειαν ημών, τών πιστώς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εις πρεσβείαν, καί σπεύσον εις ικεσίαν, η προστατεύουσα αεί, Θεοτόκε, τών τιμώντων σε.

Α' Αντίφωνον
Ήχος δ'
Εκ νεότητός μου, πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον, Σωτήρ
μου. (δίς)

Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ώς χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε
απεξηραμμένοι. (δίς)
Δόξα...
Αγίω Πνεύματι, πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται, λαμπρύνεται τη
Τριαδική μονάδι, ιεροκρυφίως.
Καί νύν...
Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα άπασαν τήν κτίσιν,
πρός ζωογονίαν.

Προκείμενον
Μνησθήσομαι τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά.

Στίχ. Άκουσον, θύγατερ, καί ίδε, καί κλίνον τό ούς σου, καί επιλάθου τού λαού σου, καί τού οίκου τού πατρός σου, καί επιθυμήσει ο Βασιλεύς τού κάλλους σου.

Τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά μνησθήσομαι.

Ιερεύς Και υπέρ του καταξιωθήναι ημάς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου,

Κύριον τον Θεόν ημών ικετεύσωμεν.
Χορός Κύριε, ελέησον (γ').
Ιερεύς Σοφία. Ορθοί, ακούσωμεν τού αγίου Ευαγγελίου.
Ιερεύς Ειρήνη πάσι.
Χορός Καί τώ Πνεύματί σου.
Ιερεύς Εκ τού κατά Λουκάν αγίου Ευαγγελίου...
Ιερεύς Πρόσχωμεν.
Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τω καιρώ εκείνω, εισήλθεν ο Ιησούς εις κώμην τινά· γυνή δε τις, ονόματι Μάρθα, υπεδέξατο αυτόν εις τον οίκον αυτής. Και τήδε ην αδελφή, καλουμένη Μαρία, η και παρακαθήσασα παρά τους πόδας του Ιησού, ήκουε των λόγων αυτού· η δε Μάρθα περιεσπάτο περί πολλήν διακονίαν· επιστάσα δε είπε· Κύριε, ου μέλει σοι, ότι η αδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονείν; ειπέ ουν αυτή ίνα μοι συναντιλάβηται. Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν αυτή· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνάς και τυρβάζη περί πολλά· ενός δε εστί χρεία· Μαρία δε την αγαθήν μερίδα εξελέξατο, ήτις ουκ αφαιρεθήσεται απ' αυτής. Εγένετο δε εν τω λέγειν αυτόν ταύτα, επάρασά τις γυνή φωνήν εκ του όχλου είπεν αυτώ· Μακαρία η κοιλία η βαστάσασά σε και μαστοί, ους εθήλασας. Αυτός δε είπε· Μενούν γε, μακάριοι οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και φυλάσσοντες αυτόν.

Δόξα... Ήχος β'
Πάτερ, Λόγε, Πνεύμα, Τριάς η εν Μονάδι, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών
εγκλημάτων.
Καί νύν...
Ταίς τής Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών
εγκλημάτων.

Στίχ. Ελέησόν με, ο Θεός, κατά τό μέγα έλεός σου, καί κατά τό πλήθος των
οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου.

Ήχος πλ. β'
Όλην αποΘέμενοι
Μή καταπιστεύσης με, ανθρωπίνη προστασία, Παναγία δέσποινα, αλλά δέξαι δέησιν, τού ικέτου σου, θλίψις γάρ έχει με, φέρειν ου δύναμαι, τών δαιμόνων τά τοξεύματα, σκέπην ου κέκτημαι, ουδέ πού προσφύγω ο άθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καί παραμυθίαν ουκ έχω πλήν σου, Δέσποινα τού κόσμου, ελπίς καί προστασία τών πιστών, μή μου παρίδης τήν δέησιν, τό συμφέρον ποίησον.

Έτερα Θεοτοκία
Ουδείς προστρέχων επί σοί, κατησχυμένος από σού εκπορεύεται, αγνή Παρθένε Θεοτόκε, αλλ' αιτείται τήν χάριν, καί λαμβάνει τό δώρημα, πρός τό συμφέρον τής αιτήσεως.

Μεταβολή τών θλιβομένων, απαλλαγή τών ασθενούντων υπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σώζε πόλιν καί λαόν, τών

πολεμουμένων η ειρήνη, τών χειμαζομένων η γαλήνη, η μόνη προστασία τών πιστών.

Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οιτιρμοίς: ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριμυθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυμαρτουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (ναού), των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (ημέρας), και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Χορός Κύριε, ελέησον (ιβ')

Ιερεύς **Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποίω σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** Χορός Αμήν.

Ωδή ζ'
Παίδες Εβραίων εν καμίνω, κατεπάτησαν την φλόγα θαρσαλέως, και εις δρόσον το πυρ μετέβαλον βοώντες· Ευλογητός ει Κύριε, ο Θεός εις τους αιώνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Φως η τεκούσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτί αμαρτημάτων, φωταγώγησον συ, φωτός ούσα δοχείον, το καθαρόν και άμωμον, ίνα ποθώ σε δοξάζω.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Σκέπη γενού και προστασία, και αντίληψις και καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νυν, απάσης βοηθείας, αβοήθητων δύναμις, και ελπίς απηλπισμένων.

Δόξα...

Όλη ψυχή και διανοία, και καρδία σε και χείλεσι δοξάζω, απολαύσας των σων, μεγάλων χαρισμάτων· αλλ' ω της σης χρηστότητος, και απείρων σου θαυμάτων!

Καί νύν...

Βλέψον ιλέω όμματί σου, και επίσκεψαι την κάκωσιν ην έχω, και δεινών συμφορών, και βλάβης και κινδύνων, και πειρασμών με λύτρωσαι, αμετρήτω σου ελέει.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή η'

Τον εν όρει αγίω δοξασθέντα, και εν βάτω πυρί το της Αειπαρθένου, τω Μωυσή μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον υμνείτε, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Δια σπλάγχνα ελέους σου Παρθένε, μη παρίδης σεμνή, ποντούμενόν με σάλω, βιωτικών κυμάτων, αλλά δίδου μοι χείρα βοηθείας, καταπονουμένω, κακώσεσι του βίου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Περιστάσεις και θλίψεις και ανάγκαι, εύροσάν με Αγνή, και συμφοραί του βίου, και πειρασμοί με πάντοθεν εκύκλωσαν· αλλά πρόστηθί μοι, και αντιλαβού μου, τη κραταιά σου σκέπη.

Δόξα...

Εν ταις ζάλαις εφεύρον σε λιμένα, εν ταις λύπαις χαράν και ευφροσύνην, και εν ταις νόσοις ταχινήν βοήθειαν, και εν τοις κινδύνοις, ρύστιν και προστάτιν, εν τοις πειρατηρίοις.

Καί νύν...

Χαίρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαίρε θεία και μανναδόχε στάμνε, χαίρε χρυσή λυχνία, λαμπάς άσβεστος, χαίρε των παρθένων, δόξα και μητέρων, ωράισμα και κλέος.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή θ'

Εξέστη επί τούτω ο ουρανός, και της γης κατεπλάγη τα πέρατα, ότι Θεός, ώφθη τοις άνθρωποις σωματικώς, και η γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωροτέρα των ουρανών· διό σε Θεοτόκε, Αγγέλων και ανθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προς τίνα καταφύγω άλλην Αγνή; πού προσδράμω λοιπόν και σωθήσομαι; πού πορευθώ; ποίαν δε εφεύρω καταφυγήν; ποίαν θερμήν αντίληψιν; ποίον εν ταις θλίψεσι βοηθόν; Εις σε μόνην ελπίζω, εις σε μόνην καυχώμαι, και επί σε θαρρών κατέφυγον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ουκ έστιν αριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεία τα σα Θεονύμφευτε, και τον βυθόν, τον ανεξερεύνητον εξειπείν, των υπέρ νουν

θαυμάτων σου, των τετελεσμένων διηνεκώς, τοις πόθω σε τιμώσι, και πίστει προσκυνούσιν, ως αληθή Θεού λοχεύτριαν.
Δόξα...
Εν ύμνοις ευχαρίστοις δοξολογώ, και γεραίρω το άμετρον έλεος, και την πολλήν, δύναμίν σου ομολογώ· και τας ευεργεσίας σου, ας υπερεκένωσας εις εμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχή τε και καρδία, και λογισμώ και γλώσση πάντοτε.
Καί νύν...
Την δέησίν μου δέξαι την πενιχράν, και κλαυθμόν μη παρίδης και δάκρυα, και στεναγμόν, αλλ' αντιλαβού μου ως αγαθή, και τας αιτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γαρ πάντα ως πανσθενούς, Δεσπότου Θεού Μήτηρ, ει νεύσεις έτι μόνον, προς την εμήν οικτράν ταπείνωσιν.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Μεγαλυνάρια
Άξιόν εστιν ώς αληθώς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αειμακάριστον καί παναμώμητον, καί Μητέρα τού Θεού ημών.

Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τήν υψηλοτέραν τών ουρανών, καί καθαρωτέραν λαμπηδόνων ηλιακών, τήν λυτρωσαμένην ημάς εκ τής κατάρας, τήν Δέσποιναν τού κόσμου, ύμνοις τιμήσωμεν.

Από τών πολλών μου αμαρτιών, ασθενεί τό σώμα, ασθενεί μου καί η ψυχή, πρός σέ καταφεύγω τήν Κεχαριτωμένην, ελπίς απηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καί μήτηρ τού Λυτρωτού, δέξαι παρακλήσεις, αναξίων σών ικετών, ίνα μεσιτεύσης πρός τόν εκ σού τεχθέντα. Ώ Δέσποινα, τού κόσμου γενού μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τήν ωδήν, νύν τή πανυμνήτω, Θεοτόκω χαρμονικώς, μετά τού Προδρόμου, καί πάντων τών Αγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τού οικτειρήσαι ημάς.

Άλαλα τά χείλη τών ασεβών, τών μή προσκυνούντων, τήν εικόνα σου τήν σεπτήν, τήν ιστορηθείσαν, υπό τού αποστόλου, Λουκά ιερωτάτου, τήν Οδηγήτριαν.

Πάσαι τών Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες, μετά τής Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις τό σωθήναι ημάς.

Τρισάγιον
Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. (γ')
Δόξα... Καί νύν...
Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών.
Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,
ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.
Δόξα... Καί νύν...
Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς αφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.
Ιερεύς Ότι σού εστιν η βασιλεία... Αμήν.

Ήχος πλ. β'
Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ώς Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελέησον ημάς.
Δόξα...
Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποίθαμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον καί νύν, ώς εύσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς εκ τών εχθρών ημών, σύ γάρ εί Θεός ημών, καί ημείς λαός σου, πάντες έργα χειρών σου, καί τό όνομά σου επικεκλήμεθα.
Καί νύν...
Τής ευσπλαγχνίας τήν πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε, ελπίζοντες εις σέ, μή αστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διά σού τών περιστάσεων, σύ γάρ εί η σωτηρία τού γένους τών χριστιανών.

Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε, ελέησον. (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, (δεινός) και πάσης της εν χριστώ ημών αδελφότητος. Κύριε, ελέησον. (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη πόλη ταύτη, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε, ελέησον. (3)

Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).

Έτι δεόμεθα υπέρ τού διαφυλαχθήναι τήν αγίαν Εκκλησίαν καί τήν πόλιν ταύτην, καί πάσαν πόλιν και χώραν από οργής, λοιμού, λιμού, σεισμού, καταποντισμού, πυρός, μαχαίρας, επιδρομής αλλοφύλων, εμφιλίου πολέμου, καί αιφνιδίου θανάτου, υπέρ τον ίλεων, ευμενή καί ευδιάλακτον, γενέσθαι τόν αγαθόν και φιλάνθρωπον Θεόν ημών, τού αποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πάσαν οργήν και νόσον, τήν καθ' ημών κινουμένην, καί ρύσασθαι ημάς εκ

τής επικειμένης δικαίας αυτού απειλής, καί ελέησαι ημάς. Κύριε, ελέησον. (3)

Έτι δεόμεθα καί υπέρ τού εισακούσαι Κύριον τόν Θεόν φωνής τής δεήσεως ημών τών αμαρτωλών, και ελέησαι ημάς. Κύριε, ελέησον. (3)

Επάκουσον ημών, ο Θεός, ο Σωτήρ ημών, η ελπίς πάντων τών περάτων τής γής καί τών εν θαλάσση μακράν, καί ίλεως, ίλεως γενού ημίν, Δέσποτα επί ταίς αμαρτίαις ημών, καί ελέησον ημάς. Κύριε, ελέησον. (3)

Ότι ελεήμων και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Δόξα σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (τού Ναού) των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (τής ημέρας) και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλάνθρωπος και ελεήμων Θεός.

Ήχος γ'
Ο ουρανόν τοίς άστροις
Απόστολοι εκ περάτων, συναθροισθέντες ενθάδε, Γεθσημανή τώ χωρίω, κηδεύσατέ μου τό σώμα, καί σύ, Υιέ καί Θεέ μου, παράλαβέ μου τό πνεύμα.

Ο γλυκασμός τών Αγγέλων, τών θλιβομένων η χαρά, χριστιανών η προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, αντιλαβού μου καί ρύσαι, τών αιωνίων βασάνων.

Καί σέ μεσίτριαν έχω, πρός τόν φιλάνθρωπον Θεόν, μή μου ελέγξη τάς πράξεις, ενώπιον τών Αγγέλων, παρακαλώ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι εν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καί δωδεκάτειχε πόλις, ηλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τού Βασιλέως, ακατανόητον θαύμα, πώς γαλουχείς τόν Δεσπότην;

Ιερεύς Δι' ευχών τών Αγίων Πατέρων ημών.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

(ΑΠΟΔΕΙΙΝΟ ΜΕΤΑ ΚΑΝΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΟΠΩΣ ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΕΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ).

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της αληθείας ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον αγαθέ, τας ψυχάς ημών. Αμήν.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος ελέησον ημάς (εκ τρίτου).
Δόξα... Και νυν...
Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών.
Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών,
ένεκεν του ονόματός σου.
Κύριε ελέησον (εκ τρίτου)
Δόξα... Και νυν...
Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανώ και επί της

γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, καί μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.
Ιερεύς Ότι σού εστιν η βασιλεία...
Αμήν.
Κύριε ελέησον ιβ'
Δόξα... Και νυν...

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου

επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με

ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μού εστιν διά παντός

σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε

ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου

ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι

ραντιείς με υσσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι

ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα

απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον

καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου

μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού

απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με

διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν

ρύσαί με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου

κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου

ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις

θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει

αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ

τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί

ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ψαλμός 69

Ο Θεός, εις την βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι σπεύσον. Αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου.

Αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.

Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι οι λέγοντές μοι, εύγε, εύγε.

Αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σο πάντες οι ζητούντές σε, ο Θεός.

Και λεγέτωσαν δια παντός, μεγαλυνθήτω ό Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου.

Εγώ δε πτωχός ειμί και πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου και ρύστης μου ει συ, Κύριε, μη χρονίσης.

Ψαλμός 142

Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου

καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών

ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος

καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδία μου

εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων

διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα

ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον

ακουστόν ποίησόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου

εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον

δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου

καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σού ειμι εγώ

Δοξολογία Μικρά

Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.

Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι δια την μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και άγιον Πνεύμα.

Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου.

Πρόσδεξαι την δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά του

Πατρός, και ελέησον ημάς.

Ότι συ ει μόνος άγιος, συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.

Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αινέσω το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.

Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά. Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με, ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι.Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξον με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου.

Ότι παρά σοι πηγή ζωής, εν τω φωτί σου οψόμεθα φως.

Παράτεινον το έλεος σου τοις γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, εν τη νυκτί ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.

Ευλογητός ει, Κύριε, ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον το όνομά σου εις τους αιώνας. Αμήν.

Γένοιτο, Κύριε, το έλεος σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σε.

Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με τα δικαιώματά σου.

Ευλογητός ει, Δέσποτα, συνέτισόν με τα δικαιώματα σου.

Ευλογητός ει, Άγιε, φώτισόν με τοις δικαιώμασί σου.

Κύριε, το έλεός σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών σου μη παρίδης.

Σοι πρέπει αίνος, σοι πρέπει ύμνος, σοι δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα.Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν , το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις Μίαν , Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Άξιόν εστιν ως αληθώς μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα του Θεού ημών. Τήν τιμιοτέραν τών Χερουβείμ καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον
Τό προσταχθέν μυστικώς, λαβών εν γνώσει, εν τή σκηνή τού Ιωσήφ, σπουδή επέστη, ο Ασώματος λέγων τή Απειρογάμω, ο κλίνας τή καταβάσει τούς ουρανούς, χωρείται αναλλοιώτως όλος εν σοί. Όν καί βλέπων εν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφήν, εξίσταμαι κραυγάζειν σοι, χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε!

Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνος τής Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς τήν α' στάσιν τών Χαιρετισμών.

Χαράς δοχείον, σοί πρέπει χαίρειν μόνη. Ιωσήφ.

Ποίημα Ιωσήφ τού Υμνογράφου.

Ωδή α' Ήχος δ' Ο Ειρμός
Ανοίξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται πνεύματος, καί λόγον ερεύξομαι, τή βασιλίδι Μητρί, καί οφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, καί άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα (δίς).
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Χριστού βίβλον έμψυχον, εσφραγισμένην σε Πνεύματι, Ο μέγας Αρχάγγελος, Αγνή θεώμενος, επεφώνει σοι, Χαίρε χαράς δοχείον, δι' ής τής Προμήτορος αρά λυθήσεται.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Αδάμ επανόρθωσις, χαίρε Παρθένε Θεόνυμφε, τού Άδου η Ανέκρωσις, χαίρε πανάμωμε, τό παλάτιον, τού μόνου Βασιλέως. χαίρε θρόνε πύρινε, τού Παντοκράτορος,
Δόξα...
Ρόδον τό αμάραντον, χαίρε η μόνη βλαστήσασα, τό μήλον τό εύοσμον, χαίρε η τέξασα, τό οσφράδιον, τού πάντων Βασιλέως, χαίρε απειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.
Καί νύν...
Αγνείας θησαύρισμα, χαίρε δι' ής εκ τού πτώματος, ημών εξανέστημεν, χαίρε ηδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστούς ευωδιάζον, θυμίαμα εύοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ωδή γ' Ο Ειρμός
Τούς σούς υμνολόγους Θεοτόκε, ώς ζώσα καί άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καί έν θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον (δίς).
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Στάχυν η βλαστήσασα τόν θείον, ως χώρα ανήροτος σαφώς, χαίρε έμψυχε τράπεζα, άρτον ζωής χωρήσασα, χαίρε τού ζώντος ύδατος, πηγή ακένωτος Δέσποινα.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Δάμαλις τόν μόσχον η τεκούσα, τόν άμωμον, χαίρε τοίς πιστοίς, χαίρε αμνάς Κυήσασα, Θεού αμνόν τόν αίροντα, κόσμου παντός τά πταίσματα, χαίρε θερμόν ιλαστήριον.
Δόξα...
Όρθρος φαεινός χαίρε η μόνη, τόν Ήλιον φέρουσα Χριστόν, φωτός κατοικητήριον, χαίρε τό σκότος λύσασα, καί τούς ζοφώδεις δαίμονας, ολοτελώς εκμειώσασα.
Καί νύν...
Χαίρε πύλη μόνη ήν ο Λόγος, διώδευσε μόνος η μοχλούς, καί πύλας

Άδου Δέσποινα, τώ τόκω σου συντρίψασα, χαίρε η θεία είσοδος, τών σωζομένων πανύμνητε.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον
Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνος τής Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς τήν β' στάσιν τών Χαιρετισμών.

Ωδή δ' Ο Ειρμός
Ό καθήμενος εν δόξη επί θρόνου θεότητος, εν νεφέλη κούφη, ήλθεν Ιησούς ο υπέρθεος, τή ακηράτω παλάμη, καί διέσωσε, τούς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ, τή δυνάμει σου.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Εν φωναίς ασμάτων πίστει, σοί βοώμεν Πανύμνητε, Χαίρε πίον όρος, καί τετυρωμένον εν Πνεύματι, χαίρε λυχνία καί στάμνε, Μάννα φέρουσα, τό γλυκαίνον, τά τών ευσεβών αισθητήρια.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Ιλαστήριον τού κόσμου, χαίρε άχραντε Δέσποινα, χαίρε κλίμαξ γήθεν, πάντας ανυψώσασα χάριτι, χαίρε η γέφυρα όντως, η μετάγουσα, εκ θανάτου πάντας, πρός ζωήν τούς υμνούντάς σε.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Ουρανών υψηλοτέρα, χαίρε γής τό θεμέλιον, εν τή σή νηδύϊ, Άχραντε ακόπως βαστάσασα, χαίρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, εξ αιμάτων σου, τώ Βασιλεί τών Δυνάμεων.
Δόξα...
Νομοθέτην η τεκούσα, αληθώς χαίρε Δέσποινα, τόν τάς ανομίας, πάντων δωρεάν εξαλείφοντα, ακατανόητον βάθος, ύψος άρρητον, απειρόγαμε, δι' ής ημείς εθεώθημεν.
Καί νύν...
Σέ τήν πλέξασαν τώ κόσμω, αχειρόπλοκον στέφανον, ανυμνολογούμεν, Χαίρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τό φυλακτήριον πάντων καί χαράκωμα, καί κραταίωμα, καί ιερόν καταφύγιον.

Ωδή ε' Ο Ειρμός
Εξέστη τά σύμπαντα, επί τή θεία δόξη σου, σύ γάρ, απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοίς υμνούσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Οδόν η κυήσασα, ζωής χαίρε Πανάμωμε, η κατακλυσμού τής αμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαίρε Θεόνυμφε, άκουσμα καί λάλημα φρικτόν, χαίρε ενδιαίτημα, τού Δεσπότου τής κτίσεως.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Ισχύς καί οχύρωμα, ανθρώπων χαίρε Άχραντε, τόπε αγιάσματος τής δόξης, νέκρωσις Άδου, νυμφών ολόφωτε, χαίρε τών Αγγέλων χαρμονή, χαίρε η βοήθεια, τών πιστώς δεομένων σου.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Πυρίμορφον όχημα, τού Λόγου χαίρε Δέσποινα, έμψυχε Παράδεισε τό ξύλον, εν μέσω έχων ζωής τόν Κύριον, ού ο γλυκασμός

ζωοποιεί, πίστει τούς μετέχοντας, καί φθορά υποκύψαντας.
Δόξα...
Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστώς αναβοώμέν σοι, Χαίρε πόλις τού Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καί αξιάκουστα, περί ής λελάληνται σαφώς, όρος αλατόμητον, χαίρε βάθος αμέτρητον.
Καί νύν...
Ευρύχωρον σκήνωμα, τού Λόγου χαίρε Άχραντε, κόχλος η τόν, θείον μαργαρίτην, προαγαγούσα, χαίρε πανθαύμαστε, πάντων πρός Θεόν καταλλαγή τών μακαριζόντων σε, Θεοτόκε εκάστοτε.

Ωδή ς' Ο Ειρμός
Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, τής Θεομήτορος, δεύτε τάς χείρας κροτήσωμεν, τόν εξ αυτής τεχθέντα, Θεόν δοξάζοντες (δίς).
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Παστάς τού Λόγου αμόλυντε, αιτία τής τών πάντων θεώσεως, χαίρε Πανάχραντε, τών Προφητών περιήχημα, χαίρε τών Αποστόλων, τό εγκαλλώπισμα.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Εκ σού η δρόσος απέσταξε, φλογμόν πολυθεϊας η λύσασα, όθεν βοώμέν σοι, Χαίρε, ο πόκος ο ένδροσος, όν Γεδεών Παρθένε, προεθεάσατο.
Δόξα...
Ιδού σοι Χαίρε κραυγάζομεν, λιμήν ημίν γενού θαλαττεύουσι καί Ορμητήριον, εν τώ πελάγει τών θλίψεων, καί τών σκανδάλων πάντων, τού πολεμήτορος.
Καί νύν...
Χαράς αιτία χαρίτωσον, ημών τόν λογισμόν τού κραυγάζειν σοι, Χαίρε η άφλεκτος βάτος νεφέλη Ολόφωτε, η τούς πιστούς απαύστως, επισκιάζουσα.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον
Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνος τής Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς τήν γ' στάσιν τών Χαιρετισμών.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός
Ουκ ελάτρευσαν, τή κτίσει οι θεόφρονες, παρά τόν κτίσαντα αλλά πυρός απειλήν, ανδρείως πατήσαντες, χαίροντες έψαλλον. Υπερύμνητε, Ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Ανυμνούμέν σε, βοώντες Χαίρε όχημα, Ηλίου τού νοητού, άμπελος αληθινή, τόν βότρυν τόν πέπειρον, η γεωργήσασα, οίνον στάζρντα, τόν τάς ψυχάς ευφραίνοντα, τών πιστώς σε δοξαζόντων.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Ιατήρα, τών ανθρώπων η κυήσασα χαίρε Θεόνυμφε, ή ράβδος η μυστική, άνθος τό αμάραντον, η εξανθήσασα, χαίρε Δέσποινα, δι' ής χαράς πληρούμεθα, καί ζωήν κληρονομούμεν.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ρητορεύουσα, ου σθένει γλώσσα Δέσποινα, υμνολογήσαί σε, υπέρ γάρ τά Σεραφείμ, υψώθης κυήσασα, τόν Βασιλέα Χριστόν, όν ικέτευε, πάσης νύν βλάβης ρύσασθαι, τούς πιστώς σε προσκυνούντας.
Δόξα...
Ευφημεί σε, μακαρίζοντα τά πέρατα, καί ανακράζει σοι. Χαίρε ο τόμος εν ώ, δακτύλω εγγέγραπται, Πατρός ο Λόγος Αγνή, όν ικέτευε, βίβλω ζωής τους δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.
Καί νύν...
Οι δούλοί σου καί κλίνομεν ικετεύομεν, γόνυ καρδίας ημών. Κλίνον τό ούς σου Αγνή, καί σώσον τούς θλίψεσι, βυθιζόμενους ημάς, καί συντήρησον, πάσης εχθρών αλώσεως, τήν σήν Πόλιν Θεοτόκε.

Ωδή η' Ο Ειρμός
Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος. νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν, τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Νηδύϊ τόν Λόγον υπεδέξω, τόν πάντα βαστάζοντα εβάστασας, γάλακτι εξέθρεψας, νεύματι τόν τρέφοντα, τήν οικουμένην άπασαν, Αγνή ώ ψάλλομεν. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Μωσής κατενόησεν εν βάτω, τό μέγα μυστήριον τού τόκου σου. Παίδες προεικόνισαν, τούτο εμφανέστατα μέσον πυρός ιστάμενοι, καί μή φλεγόμενοι, ακήρατε αγία Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Οι πρώην απάτη γυμνωθέντες, στολήν αφθαρσίας ενεδύθημεν, τή κυοφορία σου, καί οι καθεζόμενοι, εν σκότει παραπτώσεων, φώς κατωπτεύσαμεν, φωτός κατοικητήριον, Κόρη, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.
Δόξα...
Νεκροί διά σού ζωοποιούνται, ζωήν γάρ τήν ενυπόστατον εκύησας, εύλαλοι οι άλαλοι, πρώην χρηματίζοντες, λεπροί αποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων αερίων τά πλήθη, ήττηνται Παρθένε, βροτώνη σωτηρία.
Καί νύν...
Η κόσμω τεκούσα σωτηρίαν, δι' ής από γής εις ύψος ήρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καί κραταίωμα, τείχος καί οχύρωμα, τών μελωδούντων Αγνή. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός
Άπας γηγενής, σκιρτάτω τώ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αΰλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τήν ιεράν πανήγυριν, τής Θεομήτορος, καί βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Αγνή, αειπάρθενε.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Ίνα σοι πιστοί, τό Χαίρε κραυγάζωμεν, οι διά σού τής χαράς, μέτοχοι γενόμενοι, τής αϊδίου, ρύσαι ημάς πειρασμού, βαρβαρικής

αλώσεως, καί πάσης άλλης πληγής, διά πλήθος, Κόρη παραπτώσεων, επιούσης βροτοίς αμαρτάνουσιν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ώφθης φωτισμός, ημών καί βεβαίωσις, όθεν βοώμέν σοι. Χαίρε άστρον άδυτον, εισάγον κόσμω, τόν μέγαν Ήλιον, χαίρε Εδέμ ανοίξασα, τήν κεκλεισμένην Αγνή, χαίρε στύλε, πύρινε εισάγουσα, εις τήν άνω ζωήν τό ανθρώπινον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Στώμεν ευλαβώς, εν οίκω Θεού ημών, καί εκβοήσωμεν. Χαίρε κόσμου Δέσποινα, χαίρε Μαρία, Κυρία πάντων ημών, χαίρε ή μόνη άμωμος, εν γυναιξί καί καλή, χαίρε σκεύος, μύρον τό ακένωτον, επί σέ κενωθέν εισδεξάμενον.

Δόξα...

Η περιστερά, η τόν ελεήμονα αποκυήσασα, χαίρε αειπάρθενε Οσίων πάντων, χαίρε τό καύχημα, τών Αθλητών στεφάνωμα, χαίρε απάντων τε, τών Δικαίων, θείον εγκαλλώπισμα, καί ημών τών πιστών τό διάσωσμα.

Καί νύν...

Φείσαι ο Θεός, τής κληρονομίας σου, τάς αμαρτίας ημών, πάσας παραβλέπων νύν, εις τούτο έχων, εκδυσωπούσάν σε, τήν επί γής ασπόρως σε, κυοφορήσασαν, διά μέγα έλεος θελήσαντα, μορφωθήναι Χριστέ, τό αλλότριον.

Είτα τό Κοντάκιον δίχορον αργώς.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνος τής Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς τήν δ' στάσιν τών Χαιρετισμών.

Είτα τό Κοντάκιον δίχορον αργώς.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος ελέησον ημάς (εκ τρίτου).

Δόξα... Και νυν...

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών.
Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών,
ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε ελέησον (εκ τρίτου)

Δόξα... Και νυν...

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω

η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, καί μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.
Ιερεύς Ότι σού εστιν η βασιλεία...

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Κύριε έλέησον μ'
Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανώ και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών , αυτός. Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου. Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον , τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρον και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.
Κύριε ελέησον γ'
Δόξα... Και νυν...
Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.
Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς καί ευλογήσαι ημάς...

Κύριε έλέησον (γ') καί πρέσβευε υπέρ ημών Παναγία Παρθένε.

Άσπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κυήσει ενώσασα και την απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανίοις συνάψασα, η των απηλπισμένων μόνη έλπις και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοίμη αντίληψις των εις σε προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγή, τόν αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου, ραθυμία γνώμης, δούλον γενόμενον, αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω, και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν , και ημών Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ίνα άνοιξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγχνα της αυτού αγαθότητος και, παριδών μου τα αναρίθμητα πταίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με.

Και πάρεσό μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερά ήμερα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. 'Ης και τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν , ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας. Παύσον τας ορμάς των παθών , σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμισαν. Και δώρησαι ημίν, οΘεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν , ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον. Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απαράθραυστον έχοντας. Παννύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνείν και ευλογείν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών , και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

ο Ιερεύς αμέσως τήν Απόλυσιν

ο Χορός Αμήν.

Είτα ο Ιερεύς λέγει (αποκρινομένων ημών τό Κύριε, ελέησον, συνεχώς).

Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.

Υπερ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.

Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (δείνος) καί πάσης τής εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

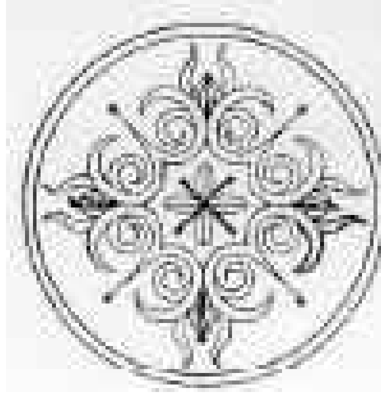
Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.

Υπέρ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.

Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, καί αδελφών ημών.
Υπερ τών διακονούντων καί διακονησάντων ημίν.
Υπέρ τών μισούντων καί αγαπώντων ημάς.
Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
Υπέρ τών εν ασθενείαις κατακειμένων.
Ευξώμεθα καί υπέρ ευφορίας τών καρπών τής γής.
Καί υπέρ πάντων τών προαναπαυσαμένων πατέρων καί αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, καί απανταχού Ορθοδόξων.
Είπωμεν καί υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (γ').

Ο Χορός ψάλλει
Ήχος γ'
Τήν ωραιότητα τής Παρθενίας σου, καί τό υπέρλαμπρον τό τής αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς, εβόα σοι Θεοτόκε, Ποίόν σοι εγκώμιον, προσαγάγω επάξιον, τί δέ ονομάσω σε; απορώ καί εξίσταμαι. Διό ως προσετάγην βοώ σοι, Χαίρε, η Κεχαριτωμένη.

ο Ιερεύς Δι' ευχών... ο Χορός Αμήν.

Πασχάλιος Ημερονύκτιος Ακολουθία

Από της ημέρας της αγίας καί μεγάλης Κυριακής του Πάσχα καθ' όλην τήν Διακαινήσιμον εβδομάδα μέχρι του Εσπερινού του Σαββάτου, ως καί από του Εσπερινού της Τρίτης της στ' από του Πάσχα εβδομάδος (Τυφλού) μέχρι του Εσπερινού της Τετάρτης, καθ' ην αποδίδεται η εορτή του αγίου Πάσχα αντί Πρωινής Προσευχής καί Αποδείπνου αναγινώσκεται η εξής ακολουθία:

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί τοις εν τοις μνήμασι ζωήν χαρισάμενος (τρίς).

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμενον άγιον Κύριον, Ιησούν τόν μόνον αναμάρτητον. Τόν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν, και τήν αγίαν σου ανάστασιν υμνούμεν και δοξάζομεν· συ γαρ ει Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, το όνομά σου ονομάζομεν. Δεύτε πάντες οι πιστοί, προσκυνήσωμεν τήν του Χριστού αγίαν ανάστασιν· ιδού γαρ ήλθε διά του σταυρού, χαρά εν όλω τω κόσμω. Διά παντός ευλογούντες τόν Κύριον, υμνούμεν τήν ανάστασιν αυτού. Σταυρόν γαρ υπομείνας δι ημάς, θανάτω θάνατον ώλεσεν (τρις).

Προλαβούσαι τόν όρθρον αι περί Μαριάμ, και ευρούσαι τόν λίθον αποκυλισθέντα του μνήματος, ήκουον εκ του αγγέλου· Τόν εν φωτί αϊδίω υπάρχοντα, μετά νεκρών τί ζητείτε ως άνθρωπον; βλέπετε τα εντάφια σπάργανα· δράμετε και τω κόσμω κηρύξατε, ως ηγέρθη ο Κύριος θανατώσας τόν θάνατον· ότι υπάρχει Θεού Υιός, του σώζοντος το γένος των ανθρώπων.

Ει και εν τάφω κατήλθες, Αθάνατε, αλλά του Άδου καθείλες τήν δύναμιν· και ανέστης ως νικητής, Χριστέ ο Θεός γυναιξί μυροφόροις φθεγξαμένος· Χαίρετε· και τοις σοις αποστόλοις ειρήνην δωρούμενος, ο τοις πεσούσι παρέχων ανάστασιν.

Εν τάφω σωματικώς, εν άδου Δε μετά ψυχής, ως Θεός, εν παραδείσω δε μετά ληστού, και εν θρόνω υπήρχες, Χριστέ, μετά Πατρός και Πνεύματος, πάντα πληρών ο απερίγραπτος.

Δόξα Πατρί και Υϊώ και Αγίω Πνεύματι

Ως ζωηφόρος , ως παραδείσου ωραιότερος, όντως και παστάδος πάσης βασιλικής αναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ο τάφος σου, η πηγή της ημών αναστάσεως.
Καί νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων αμήν.

Το του Υφίστου ηγιασμένον θείον σκήνωμα, χαίρε· δια σου γαρ δέδοται η χαρά, Θεοτόκε, τοις κραυγάζουσιν·Ευλογημένη συ, εν γυναιξίν υπάρχεις, πανάμωμε Δέσποινα.
Κύριε ελέησον (40 φορές)

Δόξα Πατρί ... Και νυν

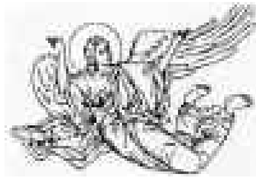
Τήν τιμιωτέραν των Χερουβίμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των σεραφίμ, τήν αδιαφθόρως Θεόμ Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.
Δι ευχών των αγίων πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς.

Μετά το δι' ευχών του Αποδείπνου λέμε: (Όταν η προσευχή διαβάζεται το βράδυ της Διακαινισίμου)

Ευχή του Μεγ. Βασιλείου

Ευλογητός ει, Δέσποτα παντοκράτωρ, ο φωτίσας τήν ημέραν τω φωτί τω ηλιακώ και τήν νύκτα φαιδρύνας ταις αυγαίς του πυρός· ο το μήκος της ημέρας διελθείν ημάς καταξιώσας και προσεγγίσαι ταις αρχαίς της νυκτός. Επάκουσον της δεήσεως ημών και παντός του λαού σου· και πάσιν ημίν συγχωρήσας τα εκούσια και τα ακούσια αμαρτήματα, πρόσδεξαι τας εσπερινάς ημών ικεσίας και κατάπεμψον το πλήθος του ελέους και των οικτιρμών σου επί τήν κληρονομίαν σου. Τείχισον ημάς αγιοίς αγγέλοις σου. Όπλισον ημάς όπλοις δικαιοσύνης σου. Περιχαράκωσον ημάς τή αληθεία σου. Φρούρησον ημάς τή δυνάμει σου. Ρύσαι ημάς εκ πάσης περιστάσεως και πάσης επιβουλής του αντικειμένου. Παράσχου δε ημίν και τήν παρούσαν εσπέραν, συν τή επερχομένη νυκτί, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν, αναμάρτητον, ασκανδάλιστον, αφάνταστον, και πάσας τας ημέρας της ζωής ημών· πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου και πάντων των αγίων των απ' αιώνός σοι ευαρεστησάντων· Αμήν.
Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας και τοις εν τοις μνήμασι ζωήν χαρισάμενος

Αναστάς ο Ιησούς από του τάφου, καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν την αιώνιον ζωήν και μέγα έλεος.

ΕΥΧΕΣ ΕΙΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ.

(Μπορούμε να τις διαβάσουμε και εμείς όταν δεν έχουμε την δυνατότητα να πάμε στην Εκκλησία ή να καλέσουμε τον Ιερέα στο σπίτι μας).

Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το πνεύμα της αληθείας, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς απο πάσης κηλίδος και σώσον Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος ελέησον ημάς. (τρείς φορές).

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία τριάς, ελέησον ημάς.Κύριε ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρισον τας ανομίας ημίν. Άγιε, επίσκεψε και ίασαι τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματος σου.

Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών, ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα Σου, ελθέτω η βασιλεία Σου, γεννηθήτω το θέλημα Σου ως εν ουρανό και επι της γής.Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν αλλα ρύσαι ημάς απο του πονηρού.

Ότι σού εστιν η βασιλεία και η δύναμης και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΑΣΘΕΝΟΥΝΤΑ

Του Κυρίου δεηθωμεν.
Δέσποτα Κύριε Σαβαώθ, ο Θεός ημων, ο Πατήρ του Κυρίου ημων Ιησου Χριστου, ο επί των Χερουβίμ καθεζόμενος, και υπό των Σεραφίμ ανυμνούμενος ο εν υψηλοις κατοικων, και τα ταπεινά εφορων ο ανατέλλων τον ηλιον επί πονηρούς και αγαθούς, και βρέχων επί δικαίους και αδίκους ο διακρατων και διακυβερνων αρρήτω δυνάμει και σοφία πασαν την κτίσιν, και πασαν πνοήν ο παιδεύων και πάλιν ιώμενος δέξαι με προσερχόμενον τη ση αγαθότητι, και μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν αλλ' επάκουσον της φωνης της δεήσεώς μου και εξαπόστειλον βοήθειαν εξ αγίου κατοικητηρίου σου, σπλαγχνισθείς επί τω πλάσματι των χειρων σου, ο πάντων τάς προσευχάς επακούων, και ιασαι τον δουλόν σου (τον δεινα) εκ της συνεχούσης αυτόν ασθενείας. Σόν γάρ εστι το ελεειν και σώζειν ημας ο Θεός ημων, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιω και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιωνας των αιώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΠΑΣΑΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑΝ

Του Κυρίου δεηθωμεν.
Δέσποτα παντοκράτορ, ιατρέ ψυχων και σωμάτων, ο ταπεινων και ανυψων, παιδεύων και πάλιν ιώμενος, τον αδελφόν ημων (τον δεινα) τον ασθενουντα επισκεψαι εν τω ελέει σου. Εκτεινον τον βραχίονά σου, τον πλήρη ιάσεως και θεραπείας, και ιασαι αυτόν, εξανιστων από κλίνης και αρρωστίας επιτίμησον τω πνεύματι της ασθενείας απόστησον απ' αυτου πασαν πληγήν, πασαν αλγηδόνα, πασαν μάστιγα, πάντα πυρετόν η ριγος και ει τι εστιν εν αυτω πλημμέλημα η ανόμημα, ανες, αφες, συγχώρησον διά την σήν φιλανθρωπίαν. Ναι, Κύριε, φεισαι του πλασματός σου, εν Χριστω Ιησου τω Κυρίω ημων μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω παναγίων και αγαθω και ζωοποιω σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιωνας των αιώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΑΝ ΕΙΔΟΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Του Κυρίου δεηθωμεν.
Κύριε ο Θεός ημων ο τα χρόνια και δεινά πάθη λόγω μόνω θεραπεύσας, οτην πενθεράν Πέτρου πυρέσσουσαν ιασάμενος Αυτός και νυν, Δέσποτα, ιασαι τον δουλόν σου (τον δεινα) από της συνεχούσης αυτόν μάστιγος, ο παιδεύων συμπαθως, και ιώμενος αγαθως ο πασαν νόσον και πασαν μαλακίαν αφαιρεισθαι δυνάμενος και ανάστησον αυτόν από κλίνης οδυνηρας, και από στρωμνης κακώσεως, επιθείς επ' αυτόν το φάρμακον του ελέους σου παράσχου δε αυτω τελείαν ιασιν και υγείαν. Ότι σύ ει ο ιατρός των σώατων και των ψυχων ημων, και σοί την δόξαν αναπέμπομεν, σύν τω Πατρί και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιωνας των αιώνων. Αμήν.

(Και κατόπιν χρείουμε τον ασθενή από το λαδάκι της καντήλας).

Δι'ευχών των Αγίων Πατέρων ημών............

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΒΑΣΚΑΝΙΑΝ

(Μπορούμε να την διαβάσουμε και εμείς όταν δεν έχουμε την δυνατότητα να πάμε στην Εκκλησία ή να καλέσουμε τον Ιερέα στο σπίτι μας).

Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το πνεύμα της αληθείας, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς απο πάσης κηλίδος και σώσον Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος ελέησον ημάς. (τρείς φορές).

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία τριάς, ελέησον ημάς.Κύριε ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρισον τας ανομίας ημίν. Άγιε, επίσκεψε και ίασαι τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματος σου.

Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίο Πνεύματι και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών, ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα Σου, ελθέτω η βασιλεία Σου, γεννηθήτω το θέλημα Σου ως εν ουρανό και επι της γής.Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν αλλα ρύσαι ημάς απο του πονηρού.

Ότι σού εστιν η βασιλεία και η δύναμης και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Του Κυρίου δεηθωμεν.
Κύριε ο Θεός ημων, ο Βασιλεύς των αιώνων, ο παντοκράτωρ και παντοδύναμος, ο ποιων πάντα και μετασκευάζων μόνων τω βούλεσθαι ο την επταπλάσιον κάμινον και την φλόγαν την Βαβυλωνι εις δρόσον μεταβαλών και τους αγίους σου τρεις Παιδας σώους διαφυλάξας ο ιατρός και θεραπευτής των ψυχων ημων η ασφάλεια των εις σε ελπιζόντων σου δεόμεθα και σε παρακαλουμεν, απόστησον, φυγάδευσον και απέλασον πασαν διαβολικήν ενέργειαν, πασαν σατανικήν εφοδον και πασαν επιβουλήν, περιέργειάν τε πονηράν και βλάβην και οφθαλμων βασκανίαν των κακοποιων και πονηρων ανθρώπων από του δούλου σου (τουδε) και η υπό ωραιότητος η ανδρείας η ευτυχίας η ζήλου και φθόνου η βασκανίας συνέβη, αυτός, φιλάνθρωπε Δέσποτα, εκτεινον την κραταιάν σου χειρα και τον βραχίονά σου τον ισχυρόν και υψιστον, και επισκοπων επισκόπησον το πλάσμα σου τουτο, και κατάπεμψον αυτω Αγγεον ειρηνικόν, κραταιόν, ψυχης και σώματος φύλακα, ος επιτιμήσει και απελάσει απ’ αυτου πασαν πονηράν βουλήν, πασαν φαρμακείαν και βασκανίαν των φθοροποιων και φθονερων ανθρώπων, ινα υπό σου ο σός ικέτης φρουρούμενος, μετ’ ευχαριστίας ψάλλη σοι «Κύριος εμοί βοηθός, και ου φοβηθήσομαι τι ποιήσει μοι ανθρωπος» και πάλιν «Ου φοβηθήσομαι κακά, ότι σύ μετ’ εμου ει ότι σύ ει ο θεός, κραταίωμά μου, ισχυρός εξουσιαστής, αρχων ειρήνης, πατήρ του μέλλοντος αιωνος». Ναι, Κύριε ο Θεός ημων, φεισαι του πλάσματος σου, και σωσον τον δουλόν σου από πάσης βλάβης και επηρείας της εκ βασκανίας γινομένης, και ανώτερον αυτόν παντός κακου διαφύλαξον πρεσβείαις της υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημων Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, των φωτοειδων Αρχαγγέλων, και πάνων σου των Αγίων. Αμήν.

(κατόπιν χρείουμε τον πάσχοντα από το λαδάκι της καντήλας)

Δι’ευχών των αγίων Πατέρων ημών……

ΤΑ ΚΑΘ’ ΗΜΕΡΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.

Τὴ Δευτέρα

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταὶς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὔλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοώντας· ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων.

Τη Τρίτη

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ ταῖς ἐν ᾅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμὶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τη Τετάρτη

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ἀ'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοὶς βασιλεύσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Τὴ Πέμπτη

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῶ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν.

'Ἕτερον. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητας, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξε σὲ τὴ ποίμνη σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τὴ ταπείνωσει τὰ ὑψηλά, τὴ πτωχεία τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.

Τη Παρασκευὴ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ἀ'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοὶς βασιλεύσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Τῷ Σαββάτῳ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι μάρτυρες καὶ προφῆται, ἱεράρχαι ὅσιοι καὶ δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγώνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες,

παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτήρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοὶς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια στοὺς 8 ἤχους

Ἠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων

καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων

τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα,

ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ,

δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν·

διὰ τοῦτο αἳ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν

ἐβόων σοί, Ζωοδότα·

Δόξα τὴ Ἀναστάσει σου, Χριστέ,

δόξα τὴ βασιλεία σου,

δόξα τὴ οἰκονομία σου,

μόνε φιλάνθρωπε.

Ἤχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον,

ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος,

τότε τὸν Ἅδη ἐνέκρωσας,

τὴ ἀστραπὴ τῆς θεότητος·

ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας

ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,

πᾶσαι αἳ Δυνάμεις

τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον·

Ζωοδότα Χριστέ,

ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί.

Ἤχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια,

ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια,

ὅτι ἐποίητε κράτος

ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος·

ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον.

πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο,

ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς,

καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἤχος δ'.

Τὸ φαιδρόν της Ἀναστάσεως κήρυγμα,

ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι

αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι,

καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι,

τοὶς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον·

Ἐσκύλευται ὁ θάνατος,

ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός,

δωρούμενος τῷ κόσμῳ

τὸ μέγα ἔλεος.

Ήχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Πατρὶ καὶ Πνεύματι,

τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα

είς σωτηρίαν ἡμῶν,

ἀνυμνήσωμεν, πιστοὶ

καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ηὐδόκησε, σαρκὶ

ἀνελθεὶν ἐν τῷ σταυρῷ,
καὶ θάνατον ὑπομεῖναι,
καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας,
ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ήχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου,
καὶ οἱ φυλάσσοντες, ἀπενεκρώθησαν·
καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ,
ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.
Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην,
μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ·
ὑπήντησας τὴ Παρθένω,
δωρούμενος τὴν ζωήν.
Ὁ ἀναστᾶς ἐκ τῶν νεκρῶν,
Κύριε δόξα σοί.

Ήχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον·

ἠνέωξας τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον·
τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες,
καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας,
ὅτι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἤχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος,
ταφὴν κατεδέξω τριήμερον,
ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν.
Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοί.

Τ ά Ἒ γ κ ώ μ ι α

***Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν.**

***Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις; πῶς καὶ τάφω οἰκεῖς; τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον λύεις δέ, καὶ τοῦ Ἅδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾶς.**

***Μεγαλύνομεν σέ, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν Ταφὴν καὶ τὰ Πάθη σου, δι' ὧν ἔσωσας ἠμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.**

***Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεὺ τάφω σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας ἀνιστῶν.**

Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντός, τί ζητῶν τοὶς ἐν τῷ Ἅδῃ ἐλήλυθας; ἢ τὸ γένος ἀπολύσαι τῶν βροτῶν.

***Ὁ Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρός, καὶ ἐν μνήματι καινῶ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.**

***Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτω σου τὸν θάνατον ὤλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ Κόσμῳ, τὴν ζωήν.**

***Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακοῦργος Χριστέ, ἐλογίσθης δικαιῶν ἡμᾶς ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ.**

***Ὁ ὡραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς, ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὡραϊσας τοῦ παντός.**

Ἅδης πῶς ὑποίσει, Σῶτερ παρουσίαν τὴν σήν, καὶ μὴ θάττον συνθλασθείη σχοτούμενος, ἀστραπῆς φωτός σου αἴγλη ἐκτυφλωθεῖς;

***Ἰησοῦ γλυκὺ μοί, καὶ σωτήριον φῶς, τάφω πῶς ἐν σκοτεινῷ κατακέκρυψαι; ὢ ἀφάτου, καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!**

***Ἀπορεῖ καὶ φύσις, νοερὰ καὶ πληθύς, ἡ ἀσώματος Χριστὲ τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου σου ταφῆς.**

***Ὢ θαυμάτων ξένων! ὢ πραγμάτων καινῶν! Ὁ πνοῆς μοὶ χορηγὸς ἄπνους φέρεται, κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.**

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυς, καὶ τῶν κόλπων Χριστὲ τῶν πατρῶ ὢν οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας, τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον ὁμού.

***Ἀληθὴς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς Βασιλεύς, εἰ καὶ τάφω σμικροτάτω συγκέκλεισαι, ἐπεγνώσθης πάση κτίσει Ἰησοῦ.**

***Σοὺ τεθέντος τάφω, πλαστουργέτα Χριστέ, τὰ τοῦ Ἅδου ἐσαλεύθη θεμέλια, καὶ μνημεῖα ἠνεώχθη τῶν βροτῶν.**

***Ὁ τὴν γῆν κατέχων, τὴ δρακὶ νεκρωθεῖς, σαρκικῶς ὑπὸ τῆς γῆς νῦν συνέχεται, τοὺς νεκροὺς λυτρῶν τῆς Ἅδου συνοχῆς.**

Ἐκ φθορᾶς ἀνέβης, ἡ ζωή μου Σωτήρ, σοὺ θανόντος καὶ νεκροὶς προσφοιτήσαντος, καὶ συνθλάσαντος τοῦ Ἅδου τοὺς μοχλούς.

***Ὡς φωτὸς λυχνία, νῦν ἡ σὰρξ τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ γῆν ὡς ὑπὸ μόδιον κρύπτεται, καὶ διώκει τὸν ἐν Ἅδῃ σκοτασμόν.**

***Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἡ πληθύς, Ἰωσὴφ καὶ Νικοδήμω συστεῖλαι σέ, τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῶ.**

Νεκρωθεῖς βουλήσει, καὶ τεθεῖς ὑπὸ γῆν, ζωοβρύτα Ἰησοῦ μου ἐζώωσας, νεκρωθέντα παραβάσει μὲ πικρά.

Ἠλλοιοῦτο πάσα, κτίσις πάθει τῷ σῷ, πάντα γὰρ σοὶ Λόγε συνέπασχον, συνοχέα σὲ γινώσκοντα παντός.

Τῆς ζωῆς τὴν πέτραν ἐν κοιλίᾳ λαβῶν, Ἅδης ὁ παμφάγος ἐξήμεσεν, ἐξ αἰῶνος οὓς κατέπιε νεκρούς.

***Ἐν καινῷ μνημείῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀναστᾶς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.**

***Ἐπὶ γῆς κατῆλθες, ἵνα σώσης Ἀδάμ, καὶ ἐν γῇ μὴ εὑρηκῶς τοῦτον Δέσποτα, μέχρις Ἅδου κατελήλυθας ζητῶν.**

Συγκλονεῖται φόβῳ, πάσα Λόγε ἡ γῆ, καὶ Φωσφόρος τᾶς ἀκτίνας ἀπέκρυψε, τοῦ μεγίστου γῆ κρυβέντος σου φωτός.

***Ὡς βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἑκουσίως Σωτήρ, ὡς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς ἐξανέστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ ἁμαρτιῶν.**

***Δακρυρρόους θρήνους, ἐπὶ σὲ ἡ Ἁγνή, μητρικῶς ὦ Ἰησοῦ ἐπιρραίνουσα, ἀνεβόα. Πῶς κηδεύσω σὲ Υἱέ;**

Ὥσπερ σίτου κόκκος, ὑποδὺς κόλπους γῆς, τὸν πολύχουν ἀποδέδωκας ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς ἐξ, Ἀδάμ.

***Ὑπὸ γῆν ἐκρύβης, ὥσπερ ἥλιος νῦν, καὶ νυκτὶ τὴ τοῦ θανάτου κεκάλυψαι, ἀλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον Σωτήρ.**

***Ὡς ἡλίου δίσκον, ἡ σελήνη Σωτήρ, ἀποκρύπτει, καὶ σὲ τάφος νῦν ἔκρυψεν, ἐκλιπόντα τοῦ θανάτου σαρκικῶς.**

***Ἡ ζωὴ θανάτου, γευσαμένη Χριστός, ἐκ θανάτου τοὺς βροτοὺς ἠλευθέρωσε, καὶ τοὶς πάσι νῦν δωρεῖται τὴν ζωήν.**

Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδὰμ φθονερῶς, ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν τὴ νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ φανεῖς Ἀδάμ.

Νοεραὶ σὲ τάξεις, ἡπλωμένον νεκρόν, καθορῶσαι δι' ἡμᾶς ἐξεπλήττοντο, καλυπτόμεναι ταὶς πτέρυξι Σωτήρ.

***Καθελῶν σὲ Λόγε, ἀπὸ ξύλου νεκρόν, ἐν μνημείῳ Ἰωσὴφ νῦν κατέθετο. Ἀλλ' ἀνάστα σώζων πάντας ὡς Θεός.**

***Τῶν Ἀγγέλων Σῶτερ, χαρμονὴ πεφυκῶς, νῦν καὶ λύπης τούτοις γέγονας αἴτιος, καθορώμενος σαρκὶ ἄπνους νεκρός.**

Ὑψωθεῖς ἐν ξύλῳ, καὶ τοὺς ζῶντας βροτούς, συνυψοίς, ὑπὸ τὴν γῆν δὲ γενόμενος, τοὺς κειμένους δ' ὑπ' αὐτὴν ἐξανιστᾶς.

***Ὥσπερ λέων Σῶτερ, ἀφυπνώσας σαρκί, ὡς τὶς σκύμνος ὁ νεκρὸς ἐξανίστασαι, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.**

***Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, ὁ πλευρὰν εἰληφῶς, τοῦ Ἀδὰμ ἐξ ἧς τὴν Εὔαν διέπλασας, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς καθαρτικούς.**

Ἐν κρυπτῷ μὲν πάλαι, θύεται ὁ ἀμνός, σὺ δ' ὑπαίθριος τυθεῖς ἀνεξίκακε, πάσαν κτίσιν ἀπεκάθηρας Σωτήρ.

***Τὶς ἐξεῖποι τρόπον, φρικτὸν ὄντως καινόν, ὁ δεσπόζων γὰρ τῆς Κτίσεως σήμερον, πάθος δέχεται, καὶ θνήσκει δι' ἡμᾶς.**

Ὁ ζωῆς ταμίας, πῶς ὁρᾶται νεκρός; ἐκπληττόμενοι οἱ Ἄγγελοι ἔκραζον, πὼς δ' ἐν μνήματι συγκλείεται Θεός:

***Λογχονύκτου Σῶτερ, ἐκ πλευρᾶς σου ζωήν, τὴ ζωὴ τὴ ἐκ ζωῆς ἐξωσάση μέ, ἐπιστάζεις καὶ ζωοὶς μὲ σὺν αὐτή.**

***Ἁπλωθεῖς ἐν ξύλῳ, συνηγάγω βροτούς, τὴν πλευράν σου δὲ νυγεῖς τὴν ζωήρρητον, πάσιν ἄφεσιν πηγάζεις Ἰησοῦ.**

***Ὁ εὐσχήμων Σῶτερ, σχηματίζει φρικτῶς, καὶ κηδεύει ὡς νεκρὸν εὐσχημόνως σέ, καὶ θαμβεῖταί σου τὸ σχῆμα τὸ φρικτόν.**

***Ὑπὸ γῆν βουλήσει, κατελθῶν ὡς θνητός, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.**

***Κὰν νεκρὸς ὡράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.**

Κὰν νεκρὸς ὡράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, τὸν ἐμὸν ἀπονεκρώσας νεκρωτήν.

Ὢ χαρᾶς ἐκείνης! ὢ πολλῆς ἡδονῆς! ἧς πὲρ τοὺς ἐν Ἅδῃ πεπλήρωσας, ἐν πυθμέσι φῶς ἀστράψας ζοφεροίς.

***Προσκυνῶ τὸ Πάθος, ἀνυμνῶ τὴν Ταφήν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος Φιλάνθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν. (αργά)**

Κατά σου ρομφαία, ἐστιλβοῦτο Χριστέ, καὶ ρομφαία ἰσχυροῦ μὲν ἀμβλύνεται, καὶ ρομφαία δὲ τροποῦται τῆς Ἐδέμ.

***Ἡ Ἀμνὰς τὸν Ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταὶς αἰκίσι βαλλομένη ἠλάλαζε, συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοᾶν.**

***Κὰν ἐνθάπτῃ τάφω, κὰν εἰς Ἅδου μολῆς, ἀλλὰ Σῶτερ καὶ τοὺς τάφους ἐκένωσας, καὶ τὸν Ἅδην ἀπεγύμνωσας Χριστέ.**

***Ἑκουσίως Σῶτερ, κατελθὼν ὑπὸ γῆν, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, καὶ ἀνήγαγες ἐν δόξῃ πατρικῇ.**

Τῆς Τριάδος ὁ εἷς, ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἐπονείδιστον ὑπέμεινε θάνατον, φρίττει ἥλιος, καὶ τρέμει δὲ ἡ γῆ.

Ὡς πικρᾶς ἐκ κρήνης, τῆς Ἰούδα φυλῆς, οἱ ἀπόγονοι ἐν λάκκῳ κατέθεντο, τὸν τροφέα μαννοδότην Ἰησοῦν.

Ὁ Κριτὴς ὡς κριτός, πρὸ Πιλάτου κριτοῦ, καὶ παρίστατο καὶ θάνατον ἄδικον, κατεκρίθη διὰ ξύλου σταυρικοῦ.

Ἀλαζὼν Ἰσραήλ, μιαιφόνε λαέ, τί παθὼν τὸν Βαραββᾶν ἠλευθέρωσας; τὸν Σωτῆρα δὲ παρέδωκας Σταυρῷ;

***Ὁ χειρί σου πλάσας, τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς γῆς, δι' αὐτὸν τὴ φύσει γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι τῷ σῷ.**

***Ὑπακούσας Λόγε, τῷ ἰδίῳ Πατρί, μέχρις Ἅδου τοῦ δεινοῦ καταβέβηκας, καὶ ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.**

***Οἴμοι φῶς τοῦ Κόσμου! οἴμοι φῶς τὸ ἐμόν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἔκραζεν, ἡ Παρθένος θρηνωδοῦσα γοερῶς.**

Φθονουργέ, φονουργέ, καὶ ἀλάστορ λαέ, κὰν σινδόνας καὶ αὐτὸ τὸ σουδάριον, αἰσχύνθητι, ἀναστάντος τοῦ Χριστοῦ.

Δεῦρο δὴ μιαρέ, φονευτὰ μαθητά, καὶ τὸν τρόπον τῆς κακίας σου δεῖξον μοί, δι' ὃν γέγονας προδότης τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς φιλάνθρωπος τίς, ὑποκρίνῃ μωρὲ καὶ τυφλὲ πανωλεθρότατε ἄσπονδε, ὁ τὸ μύρον πεπρακὼς διὰ τιμῆς.

***Οὐρανίου μύρου, ποῖαν ἔσχες τιμήν, τοῦ τιμίου τί ἐδέξω ἀντάξιον, λύσσαν εὗρες καταρώτατε Σατᾶν.**

Εἰ φιλόπτωχος εἰ, καὶ τὸ μύρον λυπῇ, κενουμένου εἰς ψυχῆς ἱλαστήριον, πῶς χρυσῷ ἀπεμπολεῖς τὸν Φωταυγῆ;

***Ὁ Θεὲ καὶ Λόγε, ὢ χαρὰ ἡ ἐμή, πὼς ἐνέγκω σου ταφὴν τὴν τριήμερον.**
νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

***Τὶς μοὶ δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγᾶς, ἡ Θεόνυμφος Παρθένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν;**

Ὢ βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθύς, κλαύσατε καὶ πάντα θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τὴ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρί.

***Πότε ἴδω Σῶτερ, σὲ τὸ ἄχρονον φῶς, τὴν χαρὰν καὶ ἡδονὴν τῆς καρδίας μου; ἡ Παρθένος ἀνεβόα γοερῶς.**

Κὰν ὡς πέτρα Σῶτερ, ἡ ἀκρότομος σύ, κατε τομήν, ἀλλ' ἐπήγασας, ζῶν τὸ ρείδεξω τὴν θρόνως πηγὴ ὢν τῆς ζωῆς.

***Ὡς ἐκ κρήνης μιᾶς, τὸν διπλοῦν ποταμόν, τῆς πλευρᾶς σου προχεούσης ἀρδόμενοι, τὴν ἀθάνατον καρπούμεθα ζωήν.**

***Θέλων ὤφθης Λόγε, ἐν τῷ τάφῳ νεκρός, ἀλλὰ ζῆς, καὶ τοὺς βροτοὺς ὡς προείρηκας, ἀναστάσει σου Σωτήρ μου ἐγερεῖς.**
***Δόξα...**
***Ἀνυμνοῦμεν Λόγε σὲ τὸν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου Ταφήν.**
***Καὶ νῦν... Θεοτοκίον**
***Μακαρίζομεν σέ, Θεοτόκε ἁγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν Ταφὴν τὴν τρὶ ἥμερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.**
Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον
***Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν. (αργά)**

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ

Ἐκφώνησις
Ὅτι εὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ θυμιάσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας στάσεως

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
Ἦχος πλ. ἀ'
***Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σὲ τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τᾶς χείρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.**

***Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σὲ τὸν πάντων Κτίστην, τοὶς σοὶς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ρυσθέντες τῆς φθορᾶς.**

***Ἔφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος Σῶτερ ἐκρύβη, σοὺ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ, δύναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.**

Ὑπνωσας Χριστέ, τὸν φυσίζωον ὕπνον ἐν τάφῳ, καὶ βαρέως ὕπνου ἐξήγειρας, τοῦ τῆς ἁμαρτίας, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

Μόνη γυναικών, χωρὶς πόνον ἔτεκον σὲ Τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῷ, ἀφορήτους, ἔλεγεν ἡ Σεμνή.

***Ἄνω σὲ Σωτήρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν ἡπλωμένον γῆ, φρίττουσιν ὁρώντα τὰ Σεραφίμ.**

***Ρήγνυται ναοῦ, καταπέτασμα τὴ σὴ σταυρῶ, σέ, κρύπτουσι φωστῆρες Λόγε τὸ φῶς, σοὺ κρυβέντος Ἥλιε ὑπὸ γῆν.**

***Γῆς ὁ καταρχᾶς, μόνω νεύματι πήξας τὸν γύρον, ἄπνους ὡς βροτὸς καθυπέδυ γῆν, φρίξον τῷ θεάματι οὐρανέ.**

Ἔδυς ὑπὸ γῆν ὁ τὸν ἄνθρωπον χειρί σου πλάσας, ἳν' ἐξαναστήσης τοῦ πτώματος, τῶν βροτῶν τὰ στίφη, πανσθενεστάτω κράτει.

Θρῆνον ἱερόν, δεῦτε ἄσωμεν Χριστῷ θανόντι, ὡς αἳ Μυροφόροι γυναῖκες πρίν, ἵνα καὶ τὸ Χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν αὐταίς.

Μύρον ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις Λόγε, ὅθεν σοὶ καὶ μύρα προσέφερον, ὡς νεκρῶ τῷ ζώντι, γυναῖκες Μυροφόροι.

***Ἄδου μὲν ταφεῖς, τὰ βασίλεια Χριστὲ συντρίβεις, θάνατον θανάτω δὲ θανατοίς, καὶ φθορᾶς λυτροῦσαι τοὺς γηγενεῖς.**

Ρεῖθρα τῆς ζωῆς, ἡ προχέουσα Θεοῦ σοφία, τάφον ὑπεισδύσα ζωοποιεῖ, τοὺς ἐν τοὶς ἀδύτοις Ἅδου μυχοίς.

***Ἵνα τὴν βροτῶν, καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, πέπληγμαι θανάτω θέλων σαρκί. Μῆτερ οὖν μὴ κόπτου τοὶς ὀδυρμοίς.**

Ἔδυς ὑπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς δι' καιοσύνης καὶ νεκροὺς ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἐξήγειρας, ἐκδιώξας ἄπαν, τὸ ἐν τῷ Ἅδῃ σκότος.

Κόκκος διφυής, ὁ φυσίζωος ἐν γῆς λαγόσι, σπείρεται σὺν δάκρυσι σήμερον, ἀλλ' ἀναβλαστήσας, Κόσμον χαροποιήσει.

Ἔπτηξεν Ἀδάμ, Θεοῦ βαίνοντος ἐν Παραδείσῳ, χαίρει δὲ πρὸς Ἅδην φοιτήσαντος, πεπτωκὸς τὸ πρώην, καὶ νῦν ἐγηγερμένος.

Σπένδει σοὶ χοᾶς, ἡ τεκούσα σὲ Χριστὲ δακρύων, σαρκικῶς κατατεθέντι ἐν μνήματι, ἐκβοώσα. Τέκνον, ἀνάστα ὡς προέφης.

Τάφω Ἰωσήφ, εὐλαβῶς σὲ τῷ καινῷ συγκρύπτων, Τύμνους ἐξοδίους θεοπρεπεῖς, τοῖς συμμίκτοις θρήνοις μέλπει σοὶ Σωτήρ.

***Ἥλοις σὲ Σταυρῶ, πεπαρμένον ἡ σὴ Μήτηρ Λόγε, βλέψασα τοῖς ἥλοις λύπης πικρᾶς, βέβληται καὶ βέλεσι τὴν ψυχήν.**

***Σὲ τὸν τοῦ παντός, γλυκασμὸν ἡ Μήτηρ καθορώσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρόν, δάκρυσι τᾶς ὄψεις βρέχει πικρῶς.**

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἄδικόν σου σφαγήν, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.

***Ὄμμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χείλη σου πῶς μύσω Λόγε; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σέ; φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.**

***Ὕμνους Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους, ᾄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν, ᾄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφίμ.**

Δύνεις ὑπὸ γῆν, Σῶτερ Ἥλιε δικαιοσύνης, ὅθεν ἡ τεκοῦσα Σελήνη σέ, ταῖς λύπαις ἐκλείπει, σῆς θέας στερουμένη.

Ἔφριξεν ὁρῶν, Σῶτερ, Ἅδης σὲ τὸν ζωοδότην, πλοῦτον τὸν ἐκείνου σκυλεύοντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰώνας, νεκροὺς ἐξανιστώντα.

***Ἥλιος φαιδρόν, ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα Λόγε, καὶ σὺ δ' ἀναστᾶς ἐξαστράψειας, μετὰ θάνατον φαιδρῶς ὡς ἐκ παστοῦ.**

Γῆ σὲ πλαστουργέ, ὑπὸ κόλπους δεξαμένη τρόμω, συσχεθεῖσα Σῶτερ τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

***Μύροις σὲ Χριστέ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ Εὐσχήμων, νῦν καινοπρεπῶς περιστείλαντες. Φρίξον, ἀνεβόων, πάσα ἡ γῆ.**

***Ἔδυς Φωτουργέ, καὶ συνέδυ σοὶ τὸ φῶς ἡλίου, τρόμω δὲ ἡ Κτίσις συνέχεται, πάντων σὲ κηρύττουσα Ποιητήν.**

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγωνον καλύπτει λίθον, ἄνθρωπος θνητὸς δ' ὡς θνητὸν Θεόν, κρύπτει νῦν τῷ τάφῳ, φρίξον ἡ γῆ !

***Ἴδε Μαθητήν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, Τέκνον, καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον, ἔκραζε δακρύουσα ἡ Ἁγνή.**

Σὺ ὡς ὢν ζωῆς, χορηγὸς Λόγε τοὺς Ἰουδαίους, ἐν Σταυρῷ ταθεῖς οὐκ ἐνέκρωσας, ἀλλ' ἀνέστησας καὶ τούτων τοὺς νεκρούς.

Κάλλος Λόγε πρίν, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες, ἀλλ' ἐξαναστᾶς ὑπερέλαμψας, καλλωπίσας τοὺς βροτοὺς θείαις αὐγαίς.

***Ἔδυς τὴ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος, καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.**

Ἥλιος ὁμού, καὶ σελήνη σκοτισθέντες Σῶτερ, δούλους εὐνοοῦντας εἰκόνιζον, οἱ μελαίνας ἀμφιέννυνται στολᾶς.

***Οἶδε σὲ Θεόν, Ἑκατόνταρχος κὰν ἐνεκρώθης, πῶς σὲ οὒν Θεέ μου ψαύσω χερσί; φρίττω, ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.**

***Ὕπνωσεν Ἀδάμ, ἀλλὰ θάνατον πλευρᾶς ἐξάγει, σὺ δὲ νῦν ὑπνώσας Λόγε Θεοῦ, βρύεις ἐκ πλευρᾶς σου Κόσμω ζωήν.**

Ὕπνωσας μικρόν, καὶ ἐζώωσας τοὺς τεθνεώτας, καὶ ἐξαναστᾶς ἐξανέστησας, τοὺς ὑπνούντας ἐξ αἰῶνος Ἀγαθέ.

Ἤρθης ἀπὸ γῆς, ἀλλ' ἀνέβλυσας τῆς σωτηρίας, τὸν οἶνον ζωήρρυτε ἄμπελε. Δοξάζω τὸ Πάθος καὶ τὸν Σταυρόν.

***Πῶς οἱ νοεροί, Ταγματάρχαι σὲ Σωτὴρ ὁρῶντες, γυμνὸν ἡμαγμένον κατάκριτον, ἔφερον τὴν τόλμαν τῶν σταυρωτῶν.,**

Ἀραβιανόν, σκολιώτατον γένος Ἑβραίων, ἔγνως τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ, διὰ τί κατέκρινας τὸν Χριστόν.

***Χλαίναν ἐμπαιγμοῦ, τὸν Κοσμήτορα πάντων ἐνδύεις, ὃς τὸν οὐρανὸν κατεστέρωσε, καὶ τὴν γῆν ἐκόσμησε θαυμαστῶς.**

***Ὥσπερ πελεκᾶν, τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανέντας παίδας ἐζώωσας, ἐπιστάξας ζωτικοὺς αὐτοὶς κρουνούς.**

***Ἥλιον τὸ πρίν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν, αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.**

***Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς Ἅδην καταβέβηκας Χριστέ.**

Ἤρθη σταυρωθεῖς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὃ μὴ φέρουσα ἐσείετο δεινῶς.

Οἴμοι ὢ Υἱέ! ἡ Ἀπείρανδρος θρηνεῖ καὶ λέγει, ὃν ὡς Βασιλέα γὰρ ἤλπιζον, κατάκριτον νῦν βλέπω ἐν Σταυρῷ.

Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.

***Φεῦ! τοῦ Συμεών, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία, ἡ γὰρ σὴ ρομφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν Ἐμμανουήλ.**

***Κὰν τοὺς ἐκ νεκρῶν, ἐπαισχύνθητε ὢ Ἰουδαῖοι, οὓς ὁ ζωοδότης ἀνέστησεν, ὃν ὑμεῖς ἐκτείνατε φθονερῶς**

***Ἔφριξεν ἰδών, τὸ ἀόρατον φῶς σὲ Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τέ, καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.**

***Ἔκλαιε πικρῶς, ἡ πανάμωμος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἑώρακε, σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἄναρχον Θεόν.**

***Νέκρωσιν τὴν σήν, ἡ πανάφθορος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς σοὶ ἐφθέγγετο. Μὴ βραδύνης ἡ ζωὴ ἐν τοὶς νεκροίς.**

***Ἅδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σὲ εἶδεν, Ἥλιε τῆς δόξης ἀθάνατε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.**

Μέγα καί, φρικτόν, Σῶτερ θέαμα νῦν καθορᾶται ! ὁ ζωῆς γὰρ θέλων παραίτιος, θάνατον ὑπέστη, ζωῶσαι θέλων πάντας.

Νύττη τὴν πλευράν, καὶ ἠλοῦσαι Δέσποτα τᾶς χείρας, πληγὴν ἐκ πλευρᾶς σου ἰώμενος, καὶ τὴν ἀκρασίαν, χειρῶν τῶν Προπατόρων.

Πρὶν τὸν τῆς Ραχήλ, υἱὸν ἔκλαυσεν ἅπας κατ' οἶκον, νῦν τὸν τῆς Παρθένου ἐκόψατο, Μαθητῶν χορεία σὺν τὴ Μητρί.

Ράπισμα χειρῶν, Χριστοῦ δέδωκαν ἐν σιαγόνι, τοῦ χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντος, καὶ τᾶς μύλας θλάσαντος τοῦ θηρός.

***Ὕμνοις σου Χριστέ, νῦν τὴν Σταύρωσιν καὶ τὴν Ταφὴν τέ, ἅπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, οἱ θανάτου λυτρωθέντες σῆ ταφῆ.**
***Δόξα...**
***Ἄναρχε Θεέ, συναϊδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν Ἀνάκτων κραταίωσον, κατὰ πολεμίων ὡς ἀγαθός.**
***Καὶ νῦν... Θεοτοκίον**
***Τέξασα ζωήν, Παναμώμητε ἁγνὴ Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ βράβευσον εἰρήνην ὡς ἀγαθή.**
Καὶ πάλιν τὸ πρώτον.....
Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σὲ τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τᾶς χείρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ (αργά)

Εἶτα Συναπτὴ μικρά, καὶ ἡ

Ἐκφώνησις
Ὅτι ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ
Ἦχος γ'
***Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τὴ Ταφή σου, προσφέρουσι Χριστέ μου.**

***Καθελῶν τοῦ ξύλου, ὁ Ἀριμαθαίας, ἐν τάφῳ σὲ κηδεύει.**

***Μυροφόροι ἦλθον, μύρα σοὶ Χριστέ μου, κομίζουσαι προφρόνως.**

***Δεῦρο πάσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους, προσοίσωμεν τῷ Κτίστῃ.**

***Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα, σὺν Μυροφόροις πάντες, μυρίσωμεν ἐμφρόνως.**

***Ἰωσὴφ τρισμάκαρ, κήδευσον τὸ σῶμα, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.**

***Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ Εὐεργέτου.**

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, φέρουσι τῷ Σωτήρι, χολὴν ἅμα καὶ ὄξος.

***Ὢ τῆς παραφροσύνης, καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς τῶν προφητοκτόνων!**

Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.

Τὸν ρύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.

Κατὰ τὸν Σολομῶντα, βόθρος βαθὺς τὸ στόμα, Ἑβραίων παρανόμων.

Ἑβραίων παρανόμων, ἐν σκολιαὶς πορείαις, τρίβολοι καὶ παγίδες.

***Ἰωσὴφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.**

***Ζωοδότα Σῶτερ, δόξα σου τῷ κράτει, τὸν Ἅδην καθελόντι.**

***Ὕπτιον ὁρώσα, ἡ Πάναγνος σὲ Λόγε, μητροπρεπῶς ἐθρήνει.**

***Ὢ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου Τέκνον, ποῦ ἔδυ σου τὸ κάλλος; (3)**

***Γύναια σὺν μύροις, ἥκουσι μυρίσαι, Χριστὸν τὸ θεῖον μύρον.**

Θάνατον θανάτω, σὺ θανατοὶς Θεέ μου, θεία σου δυναστεία.

Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεῖς λυτροῦται, σοφία σὴ Θεέ μου.

Πρὸς τὸν πυθμένα Ἅδου, κατήχθη ὁ προδότης, διαφθορᾶς εἰς φρέαρ.

***Τρίβολοι καὶ παγίδες, ὁδοὶ τοῦ τρισαθλίου, παράφρονος Ἰούδα.**

Συναπολοῦνται πάντες, οἱ σταυρωταί σου Λόγε, Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ.

***Διαφθορᾶς εἰς φρέαρ, συναπολοῦνται πάντες, οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων.**

***Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ, Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;**

***Ἡ δάμαλις τὸν μόσχον, ἐν Ξύλῳ κρεμασθέντα, ἠλάλαζεν ὁρώσα.**

Σῶμα τὸ ζωηφόρον, ὁ Ἰωσὴφ κηδεύει, μετὰ τοῦ Νικοδήμου.

***Ἀνέκραζεν ἡ Κόρη, θερμῶς δακρυρροοῦσα, τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.**

***Ὢ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς τάφω νῦν καλύπτῃ;**

***Τὸν Ἀδὰμ καὶ Εὔαν, ἐλευθερῶσαι Μῆτερ, μὴ θρήνει, ταῦτα πάσχω.**

***Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.**

Ὄξος ἐποτίσθης, καὶ χολὴν οἰκτίρμον, τὴν πάλαι λύων γεῦσιν.

Ἰκρίω προσεπάγης, ὁ πάλαι τὸν λαόν σου, στύλω νεφέλης σκέπων.

***Αἱ Μυροφόροι Σῶτερ, τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι, προσέφερον σοὶ μύρα.**

***Ἀνάστηθι οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων, ἐξανιστῶν τοῦ Ἅδου.**

***Ἀνάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ, δακρυρροοῦσα λέγει.**

Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων Λόγε, τῆς σὲ ἁγνῶς Τεκούσης.

Οὐράνιοι Δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρὸν σὲ καθορῶσαι.

***Τοῖς πόθω τὲ καὶ φόβω, τὰ πάθη σου τιμῶσι, δίδου πταισμάτων λύσιν.**

***Ὢ φρικτὸν καὶ ξένον, θέαμα Θεοῦ Λόγε! πῶς γῆ σὲ συγκαλύπτει;**

Φέρων πάλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσὴφ σέ, καὶ νῦν σὲ ἄλλος θάπτει.

***Κλαίει καὶ θρηνεῖ σέ, ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, Σωτήρ μου νεκρωθέντα.**

Φρίττουσιν οἱ νόες, τὴν ξένην καὶ φρικτήν σου, Ταφὴν τοῦ πάντων Κτίστου.

***Ἔρραναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωῒ ἐλθοῦσαι.(3)**

***Εἰρήνην Ἐκκλησία, λαῶ σου σωτηρίαν, δώρησαι σὴ Ἐγέρσει.**
***Δόξα…**
***Ὢ Τριὰς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν Κόσμον.**
***Καὶ νῦν… Θεοτοκίον**
***Ἰδεὶν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, Ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξίωσον σοὺς δούλους.**
*** Και πάλι το πρώτο……**
Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τὴ Ταφή σου, προσφέρουσι Χριστέ μου.

ΣΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στάση Πρώτη
Ἦχος πλ. Α΄

*Ἢ ἁγνὴ ἒν τάφω κατετέθης βαβαί,
ἣ Θεὸν ἔν τη γαστρί σου χωρήσασα,
καὶ κυήσασα ἀφράστως ἐπὶ γῆς.

*Μαριὰμ πῶς θνήσκεις; Πῶς τῷ τάφῳ οἰκεῖς
τῆς ζωῆς τὸν χορηγὸν ἡ γεννήσασα,
τὸν νεκροὺς ἐξαναστήσαντα φθορᾶς;

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ὁ Θεὸς Λόγος ἁγνή,
χωρητὸς τὴ σὴ νηδύϊ ἐγένετο, πὼς ἐν
τάφῳ σμικροτάτω σὺ χωρεῖς;

*Τὸν ὡραῖον κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς,
ἡ γεννήσασα ἀνείδεος φαίνεται
ὑποκύπτουσα θεσμοὶς τοὶς φυσικοίς.

Διά σου ὁ Ἅδης, ἐγυμνώθη Σεμνή,
καὶ ἡμεῖς δόξαν Θεοῦ ἐνεδύθημεν, πὼς
οὖν κύπτεις τοὶς τῆς φύσεως θεσμοίς;

Διά σου τὸ κέντρον, τοῦ θανάτου Σεμνή,
συνετρίβη καὶ φθορᾶς ἀπηλλάγημεν, πὼς
οὖν θνήσκεις καὶ λογίζη ἐν νεκροίς;

*Χώραν ἀχωρήτου, τοῦ Θεοῦ Μαριάμ,
χρηματίσασαν καὶ ἅγιον τέμενος, νῦν

καλύπτει σὲ ἀγρὸς Γεσθημανής.

Ὑπὸ γῆν κατῆλθες, ἐπὶ γῆς τὸν Χριστόν,
Ἡ κυήσασα ὡς βρέφος Θεόνυμφε,
ἵνα σώσῃ ἐκ θανάτου τοὺς βροτούς.

Ἀπορεῖ καὶ φύσις καὶ πληθὺς νοερά,
τὸ ἐν σὺ Παρθενομῆτορ μυστήριον,
τῆς ἐνδόξου καὶ ἀρρήτου σου ταφῆς.

Ὢ θαυμάτων ξένων, ὢ πραγμάτων καινῶν!
Ἡ πνοή μου τὸν δοτήρα κυήσασα, ἄπνους
κεῖται καὶ κηδεύεται νεκρά.

*Ἀποστολῶν δῆμος, Θεαρχίῳ Βουλή,
πρὸς σὲ ἥκει μεταρσίως αἰρόμενος,
τοῦ κηδευσαί σου τὸ σῶμα τὸ σεπτόν.

*Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἡ πληθύς,
Ἀποστόλοις σὺν ἁγίοις κηδευσαὶ σέ,
τὴν Πανάχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Θνήσκεις νεκρωθεῖσα, ἀνθρωπίνῳ θεσμῷ,
ἡ τῆς φύσεως τοὺς ὅρους νικήσασα,
τῷ σῷ τόκῳ Μητροπάρθενε Ἁγνή.

Νοεραὶ σὲ τάξεις, ἤκλωμενην νεκράν,
ὅτε εἶδον ἐκπλαγεῖσαι Πανάχραντε,
ἐκαλύπτοντο ταὶς πτέρυξιν αὐτῶν.

Ὕμνοις οὐρανίοις, ἐμελῴδουν Σεμνή,
τὴν τριήμερον ταφήν σου οἱ ἄγγελοι,
καὶ τὴν δόξαν ἐμεγάλυνον τὴν σήν.

*Οὐρανὸς ὡς ἄλλος, ἀνεδείχθη Ἁγνή,
δεξαμένη τὸν σὸν σκῆνος τὸ ἄχραντον,
ἡ ἁγία καὶ σεπτὴ Γεσθημανή.

Ὅπου γὰρ τὸ σκῆνος τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ,
κατοικεῖ, ἐκεῖ χορεῖαι αὐλίζονται,
οὐρανίων οὐσιῶν πανευλαβῶς.

Τοὺς τοῦ λόγου μύστας,θάμβος εἶχε Ἁγνή,
σὲ νεκρὰν οὖσαν καὶ ἄφωνον βλέποντας,
χρηματίσασαν μητέρα τῆς ζωῆς.

*Τάφος μὲν καλύπτει, τὸ σὸν σκῆνος Ἁγνή,
τὴν δὲ θείαν σου ψυχὴν χειριζόμενος,
ὁ Υἱός σου ἀγκαλίζεται λαμπρῶς.

Βασιλὶς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς ἀληθῶς,
εἰ καὶ τάφῳ σμικροτάτῳ συγκέκλεισαι,
ἐγνωρίσθης πάσῃ κτίσει Μαριάμ.

*Νύμφη τοῦ Ὑψίστου καὶ Μητέρα σαφῶς,
Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ λόγου γινώσκομεν,
κὰν ἐν τάφῳ σὲ ὁρῶμεν ὡς φθαρτήν.

*Ἄνθος ἀφθαρσίας, καὶ μητέρα Θεοῦ,
οἰδαμὲν σὲ καὶ κηρύττομεν Ἄχραντε,
κὰν ἐν τάφῳ σὲ ὁρῶμεν ὡς θνητήν.

Κλεῖς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀληθῶς,
ἐγνωρίσθης τοὶς πιστοὶς Ἀειπάρθενε,
κὰν ὁ τάφος σὲ καλύπτει ὡς νεκράν.

*Πύλη σωτηρίας, ἐγεννήθης ἡμίν,
ἀρχηγὸς τὲ νοητῆς ἀναπλάσεως,
κὰν ὑπείκεις τὴ τῆς φύσεως φθορά.

Στάμναν τὴν τὸ μάννα, δεξαμένην τὸ πρίν,
τὸ οὐράνιον ὁ τάφος σὲ δέχεται,
νῦν Παρθένε τὴν αἴτιαν τῆς ζωῆς.

*Δόξα Πατρὶ ....

*Ἀνυμνοῦμεν Λόγε, σὲ τὸν πάντων Θεόν,
σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνευματί,
καὶ δοξάζομεν οἱ πάντες εὐσεβῶς.

*Καὶ νῦν ....

*Μακαριζομὲν σὲ Θεοτόκε Ἁγνή,
Καὶ τιμῶμεν τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν,
Καὶ τὴν ὕψωσιν ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

*Ἡ Ἁγνὴ ἐν τάφῳ κατετέθης βαβαί,
ἡ Θεὸν ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα,
καὶ κυήσασα ἀφράστως ἐπὶ γῆς. (αργά)

ΣΤΑΣΙΣ Β΄

*Ἀξιόν ἐστι, μαγαλύνειν σὲ τὴν Θεοδόχον,
τὴν τῶν ἀρετῶν ταμεῖον ὑπάρξασα,
καὶ χαρίτων ἁπασῶν τῶν τοῦ Θεοῦ.

*Οἴκος τοῦ Θεοῦ, χρηματίσασα ἡ Θεοτόκος,
τοῦ παντὸς τὸν συνοχέα χωρήσασα,
νῦν μεθίσταται οἰκεὶν τοὺς οὐρανούς.

Ἤρθης ἀφ’ ἡμῶν ἡ Πανσέβαστος Παρθενομήτωρ,
ἄλλα σου ἡ εὐλογία μεμένηκε,
καὶ ἡ χάρις ἐφ’ ἡμᾶς τοὺς εὐσεβεῖς.

Κλίμαξ ἀληθῶς, ὁ σὸς τάφος γέγονε σοὶ κόρη,
ἧς ἀπὸ γῆς μεταβέβηκας,
εἰς τὴν ἄληκτον ζωὴν καὶ χαρμονήν.

*Θαῦμα ἀληθῶς, πὼς ἡ ἄναδρος θηλάζεις
βρέφος, πὼς καὶ νεκροφόρος καθίστασαι,
ἡ Μητρόθεος ἐκτὸς διαφθόρας.

Ἠρω Μαριάμ, κατὰ φύσεως βροτείας νίκην,
τὸν Χριστὸν ἀσπόρως κυήσασα,
ἄλλα θνήσκεις νόμω φύσεως βροτῶν.

*Κλίμαξ πρὸς Θεόν, ὁ σὸς τάφος Παναγία πέλει
ἄγαγουσα τοὺς πίστει ὑμνοῦντας σέ,
καὶ τιμωντᾶς σου τὴν κοίμησιν σεπτῶς.

Οὕτως ὁ αἰθὴρ ἡγιάσθη τὴ ἄνοδω Κόρη,
ὥσπερ ἐφωτίσθη τὸ πρότερον,
ἡ γῆ πάσα ἐν τῷ τόκῳ σου Ἀγνή.

*Ὕμνους καὶ ᾠδᾶς, ἀξοδίους ὥσπερ μύρα
Κόρη, ἐπικήδεια σοὶ προσφέροντες,
ἐξαιτούμεθα πταισμάτων ἱλασμόν.

Οἴκος ὁ παρών, ἡ σεπτὴ ἐν ὦ σορός σου
κεῖται, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Ἄχραντε,
ἰατρεῖον ἀσφαλὲς ἡμίν ἐστι.

*Ἔνθα οἱ χοροί, Ἀποστόλων τὲ καὶ τῶν Ἀγγέλων,
ἵσταντο κυκλοῦντες ἐν ἄσμασι,
παριστάμεθα Παρθένε καὶ ἡμεῖς.

Ἄγομεν εἰς νοῦν, τὴν παράταξιν ἐκείνην
τότε, ἣν τῶν Ἀποστόλων ὁ θίασος,
καὶ Ἀγγέλων ἐπετέλει σοὶ λαμπρῶς.

Φόβω καὶ χαρά, καὶ ἡμεῖς ὥσπερ ἐκεῖκοι
τότε, πάρεσμεν τῷ τάφῳ σου Ἄχραντε,
ἐκπληττόμενοι τὴν κοίμησιν τὴν σήν.

Γόνιμος ὡς γῆ, ἀεὶ δείκνυται Παρθενομῆτορ,
πάσι τοὶς θερίζειν ἐθέλουσι,
σωτηρίαν ἡ σεπτὴ Γεσθημανή.

Δῆλον οὒν ἡμίν, ὢ Παρθένε , μὴ ἰσχύειν δίχα,
σοὺ τῆς μεσιτρίας ὀρθοβατείν,
τοὶς πανσέπτοις ἰχνεσι τοῦ Χριστοῦ.

*Ρήτορες δεινοί, οὐδὲ Ἄγγελοι Παρθενομῆτορ,
σθένουσιν ἄξιως ὑμνῆσαι σέ,
τὴν ὑπέρτιμον Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Γῆς ὁ κατ’ ἀρχάς, μόνω νεύματι πήξας τὸν γύρον,
ἐν γαστρί σου βρέφος ἐχώρησε,
καὶ ἐποίησε ἄλλον οὐρανόν.

Ὅλον τὸν Ἀδάμ, προσλαμβάνει ἐκ γαστρὸς
σοὺ θέλων, ἐκτεμεὶν ριζόθεν παρακοήν,
ὁ Υἶος σου τὴν φυείσαν ἐν ἡμίν.

Νόμου ἡ σκιά, ἐπεπαύθη ὢ Παρθενομῆτορ,
νόμου τὸν δοτήρα τεκούσης σου,
τὸν φωτίζοντα ἡμᾶς τοὺς εὐσεβεῖς.

Νόμοι ἐπὶ σέ, οἱ τῆς φύσεως Ἀγνὴ Παρθένε,
σφόδρα παραδόξως καινίζονται,
ὡς κυήσασα Θεὸν Ἐμμανουήλ.

Ἄμπελος ἡμίν, ζωηφόρος ἀνεδείχθης μόνη,
φύσασα τὸν βότρυν τὸν πεπειρον,
τὸν εὐφραίνοντα ἡμᾶς τοὺς εὐσεβεῖς.

*Σῶμα καὶ ψυχήν, ὑπερένδοξε Ἀγνὴ Πάρθένε,
ἄσπιλα Θεῶ διετήρησας,
δι’ ὁ κάλλους σου ἠράσθη ὁ Χριστός.

Στύλος φωταυγὴς ἡ νεφέλη δροσοφόρος
Κόρη, γέγονας δροσίζουσα τὸν φλογμόν,
καὶ φωτίζουσα τὸν ζόφον τῶν παθῶν.

Ἄρουραν Ἀγνή, εὐθηνοῦσαν οἰδαμὲν σὲ πάντες,
εὐφορίαν οἰκτιρμῶν ἐκβλαστάνουσαν,
καὶ χαρίτων τοὶς προστρέχουσι εἰς σέ.

Στάχυν ἀληθῶς, σὺ ἐβλάστησας τὸν Θεῖον Λόγον,
οὖσα ὄντως χώρα ἀνήροτος,
τὸν τροφέα τῶν ψυχῶν ἡμῶν Ἀγνή.

*Ὄρθρος φαεινός, ἐχρημάτισας Παρθένε πάσι,
φέρουσα ὡς ἥλιον τὸν Χριστόν,
τὸν ἀγνοίας σκότο λύσαντα ἡμίν.

*Δόξα Πατρὶ ……….

*Δόξαν τῷ Πατρί, σὺν Υἵω τὲ καὶ τῷ Παναγίῳ
Πνεύματι προσάγομεν εὐσεβῶς,
τὴ Τριάδι τὴ ἁγία καὶ σεπτή.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ……..

*Ἄσμασι πιστοί, ὀρθοδόξοις τὲ καὶ εὐπροσδέκτοις,
πάντες ἀνυμνήσωμεν σήμερον,
τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ δουλοπρεπῶς.

*Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σὲ τὴν Θεοδόχον,
τὴν τῶν ἀρετῶν ταμεῖον ὑπάρξασαν,
καὶ χαρίτων ἁπασῶν τῶν τοῦ Θεοῦ.(αργά).

ΣΤΑΣΙΣ Γ΄

Ἦχος Γ΄

*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τὴ ταφή σου
προσάγουσι Παρθένε.

*Νέκρωσιν ὑπέστης, κυήσασα Παρθένε,
τὸν νεκρωτὴν τοῦ Ἅδου.

Θανοῦσα ἀθανάτους, μετέβης πρὸς σκηνώσεις,
ἐχθρὸν ἡ θανατοῦσα.

*Σκιρτώσιν αἱ καρδίαι, τῶν εὐσεβούντων πάντων,
ἐπὶ τῇ σῇ κηδεύσει.

*Ἡ γῆ πανηγυρίζει, ὁ οὐρανὸς χορεύει,
σοὺ ἄνω αἱρομένης.

Ἐπείγη, ὢ Παρθένε, ἀπαίρειν εἰς τὰ ἄνω,
ὑπὲρ τῶν κάτω οὖσα.

*Ἵνα τὸ κάλλος βλέπης, τού σου Υἱου Παρθένε,
πρὸς οὐρανοὺς μετέστης.

Ἐζώωσας Παρθένε, τὰ πέρατα τοῦ κόσμου,
τὴ σὴ σεπτὴ κοιμήσει.

*Ὁ τάφος σου Παρθένε, παθῶν ἡμᾶς λυτροῦται,
τὴν δόξαν σου κηρύττων.

*Ὁ τάφος σου κηρύττει Παρθένε τὴν ταφή σου,
καὶ τὴν μετάστασίν σου.

Σὲ καθορᾶν δοκοῦμεν, ἁγία Θεοτόκε,
σῶμα τὸ σὸν ὁρῶντες.

Ἐν οὐρανῷ ἑστάναι, νομίζομεν Παρθένε,
ἑστῶτες τῷ ναῷ σου.

*Ἱκέτευε τὸν κτίστην, σὺν τοὶς ἁγίοις πάσι,
καὶ τοὶς γεννήτορσί σου.

Ὅπως καταξιώση χαρᾶς ἀνεκλαλήτου,
τοὺς ὀρθοόξους πάντας.

Πάντες οἱ λαοὶ σέ, Δέσποιναν Παρθένε,
καλούσι προσκυνοῦντες.

Καὶ ὄντως, ὢ Παρθένε, αἳ γενεαὶ πᾶσαι,
μακαρίζουσι σέ.

*Ράνατε τὸν τάφον, Παρθένοι τῆς Παρθένου,
οἱ Μυροφόροι μύρα. (3 φορές)

Τῶν Χριστοκτόνων μόνον, τὸ γένος Θεοτόκε,
τὰ νῶτα σου ἐκστρέφει.

*Φυλαὶ λοιπαὶ καὶ γλῶσσαι, τὸν τάφον σου κυκλούσι,
σὲ ἀνυμνολογοῦντες.

*Οἱ πάντες ἐξαιτοῦνται, τὴν σκέπην σου
Παρθένε καὶ τὴν ἀντίληψίν σου.

Οὐ γὰρ πατησχυσμένος, ἀπερχεταί σου Κόρη,
πᾶς ὃς τὶς σοὶ προστρέχοι.

Ἀγαθοὶς καὶ φαύλοις, παρέχεις τᾶς αἰτήσεις,
μιμήσει τοῦ Υἱοῦ σου.

Πάντας γὰρ ἐθέλοις, σωθῆναι μετασχόντας,
τῆς σῆς μεγαλωσύνης.

Οἴδαμεν σὲ Κόρη, φιλάνθρωπον οἱ πάντες,
οἱα Θεοῦ Μητέρα.

Τὶς ἐξειπεὶν ἰσχύσει, Παρθενομῆτορ μόνη,
τᾶς θείας ἀρετᾶς σου.

Τὶς δὲ ἐπαριθμήσει, τᾶς σας εὐεργεσίας,
ἃς πάσιν ἐπινέμεις.

Ζώσι καὶ τεθνεώσι, τοὶς ἐπὶ σὲ θαρρούσιν,
ἀντίληψίν σου δίδως.

*Ὅσα γὰρ θέλεις πράττεις, τὰ πάντα δυναμένη
ὡς μήτηρ τοῦ Ὑψίστου.

Ζώσι καὶ τεθνεώσι, πρόστηθι οὖν Κόρη,
ἡμὶν τοὶς σὲ ὑμνούσιν.

Ἀπάλλαξον Παρθένε, ἡμᾶς τοῦ αἰωνίου
πυρὸς καὶ τῆς γεένης.

*Σὺ γὰρ Μαρία πέλεις, ὁ γλυκασμὸς ἀγγέλων
χαρὰ τῶν θλιβομένων.

*Χριστιανῶν σὲ σκέπην, μάλιστα καὶ Μητέρα
κηρύττομεν οἱ πάντες.

Εἶς βάθη τῆς κακίας, πεσόντας Θεοτόκε,
ἔγειρον σαῖς πρεσβείαις.

*Εὐόδωσιν Παρθένε, πρὸς τρίβους τοῦ Κυρίου
τοὺς σὲ εὐλαβουμένους.

*Δόξα Πατρὶ ....

*Ὢ Τριὰς ἁγίας, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα,
τοὺς λατρευτᾶς σου σῶσον.

*Καὶ νῦν ....

*Ὢ Παναγία Μῆτερ, σκέπε καὶ φρούρει πάντας,
τοὺς ἐπὶ σὲ θαρρούντας.

*Αἳ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τὴ ταφή σου,
προσάγουσι Παρθένε. (αργά).

ΟΙ ΝΗΣΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Νηστίσιμες τροφές: Λαχανικά, όσπρια, πατάτες, ζυμαρικά, ξηροί καρποί, ελιές, φρούτα. Επίσης, όταν νηστεύουμε και δεν τρώμε ούτε λάδι, δεν πίνουμε ούτε κρασί ούτε οινοπνευματώδη ποτά. Μόνο τις ημέρες εκείνες που τρώμε τουλάχιστον το λάδι, επιτρέπονται το κρασί και τα οινοπνευματώδη.

Επισημάνσεις: Σε περιόδους Νηστείας, η σωματική Νηστεία πρέπει να συνδυάζεται με την πνευματική Νηστεία (δηλαδή με περισσότερη Προσευχή και Μελέτη της Αγίας Γραφής, καθώς και άλλων χριστιανικών βιβλίων), με μεγαλύτερη ευαισθησία προς εκείνους που έχουν την ανάγκη μας, με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη αποχή από τα αμαρτήματα, με Εξομολόγηση και Θεία Κοινωνία.Επίσης, θα πρέπει να υπάρχει συζυγική εγκράτεια (πάντα βεβαίως κατόπιν κοινής συνεννόησης και συμφωνίας μεταξύ των συζύγων), ως άσκηση ψυχοσωματική, αλλά και περιορισμός στη χρήση των οπτικοακουστικών μέσων, όπως επίσης και των διασκεδάσεων.Τέλος, για οποιεσδήποτε δυσκολίες που μπορεί να συναντήσουμε κατά τη διάρκεια της Νηστείας, είναι απαραίτητο να συμβουλευόμαστε τον Πνευματικό μας.

Ποιες Ημέρες Νηστεύουμε:Όπου δεν αναφέρεται ποιες τροφές νηστεύουμε, εννοείται πως νηστεύουμε χωρίς λάδι (π.χ. 5 Ιανουαρίου), εκτός και αν η ημέρα αυτή πέσει Σάββατο ή Κυριακή, αφού όλα τα Σάββατα και τις Κυριακές του έτους τρώμε το λάδι, εκτός από το Μεγάλο Σάββατο.

Κάθε Τετάρτη και Παρασκευή: (Τετάρτη: Το Συμβούλιο για την Προδοσία του Κυρίου μας, Παρασκευή: Τα Πάθη και ο Θάνατος του Κυρίου μας, που έγιναν για τη Σωτηρία μας) **εκτός από**: Την πρώτη Εβδομάδα μετά το Πάσχα (Εβδομάδα της Διακαινησίμου) και την Εβδομάδα μετά την Πεντηκοστή.

Όταν νηστεύουμε Τετάρτη και Παρασκευή αλλά και κατά τη Νηστεία του Πάσχα, ακόμη και όταν λόγω κάποιας Εορτής τρώμε το λάδι, δεν τρώμε ποτέ τα θαλασσινά τρόφιμα που δεν έχουν αίμα, όπως για παράδειγμα το οκταπόδι, τα καλαμαράκια και άλλα παρόμοια. Μόνη εξαίρεση για τη Νηστεία του Πάσχα

αποτελεί η Εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου (25η Μαρτίου), όπου τρώμε και το ψάρι, ενώ για τις Τετάρτες και Παρασκευές η μόνη εξαίρεση είναι, όταν πέσει Τετάρτη ή Παρασκευή κάποια Εορτή που τρώμε ψάρι. Τα θαλασσινά τρόφιμα που δεν έχουν αίμα, μπορούμε να τα φάμε όλες τις υπόλοιπες ημέρες των Νηστειών κατά τις οποίες τρώμε τουλάχιστον λάδι (εκτός μόνο από την 5η Ιανουαρίου, την 29η Αυγούστου, την 14η Σεπτεμβρίου και την 24η Δεκεμβρίου), αφού δεν λογίζονται ως ζωϊκή τροφή αλλά ως φυτική.

5 Ιανουαρίου (Παραμονή των Θεοφανείων).

Την **εβδομάδα της Τυρινής** (από Δευτέρα έως και Κυριακή της Τυρινής), είναι η εβδομάδα πριν την Καθαρή Δευτέρα και νηστεύουμε μόνο το κρέας (εκτός Τετάρτης και Παρασκευής που νηστεύουμε κανονικά), προετοιμαζόμενοι έτσι σιγά-σιγά για τη Νηστεία του Πάσχα.

Την **Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή** και την **Μεγάλη Εβδομάδα** (από την Καθαρή Δευτέρα έως και το τέλος της Πασχαλινής Θείας Λειτουργίας, η Οποία ξεκινάει μετά το "Χριστός Ανέστη" και ολοκληρώνεται περίπου στις 2:00 τα ξημερώματα της Κυριακής του Πάσχα), είναι **η Νηστεία του Πάσχα**, εκτός **της 25ης Μαρτίου (Ευαγγελισμός της Θεοτόκου)** που τρώμε ψάρι. Σάββατα και Κυριακές νηστεύουμε με λάδι, εκτός του Μεγάλου Σαββάτου που νηστεύουμε χωρίς λάδι.Τέλος, αν η 25η Μαρτίου πέσει μέσα στη Μεγάλη Εβδομάδα, τρώμε μόνο λάδι και όχι ψάρι.

Από τη **Δευτέρα μετά την Κυριακή των Αγίων Πάντων**, έως και τις **28 Ιουνίου (η Νηστεία των Αγίων Αποστόλων)**, νηστεύουμε Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή χωρίς λάδι, Τρίτη και Πέμπτη τρώμε το λάδι, ενώ Σάββατο και Κυριακή τρώμε ψάρι.

Από **1η έως και 14 Αυγούστου** (η Νηστεία για την **Κοίμηση της Θεοτόκου**), εκτός της **6ης Αυγούστου (Μεταμόρφωση του Σωτήρος Χριστού)** που τρώμε ψάρι.

29 Αυγούστου (Η Αποτομή της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου).

14 Σεπτεμβρίου (Η Ύψωσις του Τιμίου Σταυρού).

Η **Νηστεία των Χριστουγέννων** (Σαρανταήμερο): Ξεκινάει από τις 15 Νοεμβρίου και διαρκεί μέχρι και τις 24 Δεκεμβρίου. Νηστεύουμε Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή χωρίς λάδι, Τρίτη, Πέμπτη, Σάββατο και Κυριακή τρώμε το λάδι, ενώ **Σάββατα και Κυριακές από τις 21 Νοεμβρίου μέχρι και τις 17 Δεκεμβρίου τρώμε ψάρι**.

Στις **16 Νοεμβρίου** (Του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ματθαίου), τρώμε το λάδι, ενώ στις **21 Νοεμβρίου** (Τα Εισόδια της Θεοτόκου) τρώμε το ψάρι. Στις **24 Δεκεμβρίου** (Παραμονή

των Χριστουγέννων), νηστεύουμε πάντα χωρίς λάδι, εκτός φυσικά εάν πέσει Σάββατο ή Κυριακή, οπότε και τρώμε μόνο το λάδι.

Ο παρακάτω πίνακας ισχύει Μόνο όταν οι Εορτές αυτές, πέσουν σε ημέρα ή περίοδο Νηστείας, εκτός φυσικά από Εκείνες που χαρακτηρίζονται με τη λέξη 'Νηστεία', στην κατηγορία 'Κατάλυσις', οπότε και τις νηστεύουμε πάντα χωρίς λάδι (εκτός εάν πέσουν Σάββατο ή Κυριακή όπου και τρώμε το λάδι).

Όπου αναφέρεται η φράση 'Εις πάντα', τρώμε πάντοτε τα πάντα, όπου αναφέρεται η λέξη 'Ιχθύος', τρώμε πάντα το ψάρι, ενώ όπου αναφέρεται η φράση 'Οίνου & ελαίου', τρώμε πάντα το λάδι και επομένως μπορούμε να πιούμε το κρασί και τα οινοπνευματώδη ποτά, Μόνο όμως στις περιπτώσεις εκείνες, που οι Εορτές αυτές πέσουν σε ημέρα ή περίοδο Νηστείας. Διαφορετικά, τις ημέρες αυτών των Εορτών τρώμε τα πάντα.

Εορτολόγιο των ακινήτων Εορτών, των τιμωμένων είτε με την κατάλυση τροφών, είτε με τη Νηστεία

	Ιανουάριος	**Κατάλυσις**
1	Περιτομή Ιησού Χριστού, Βασιλείου του Μεγάλου	Ιχθύος
5	Παραμονή Θεοφανείων	Νηστεία
6	Τα Αγια Θεοφάνεια	Εις πάντα
7	Σύναξις Ιωάννου του Προδρόμου	Ιχθύος
16	Προσκύνησις Αλύσεως Αποστόλου Πέτρου	Οίνου & ελαίου
17	Αντωνίου του Μεγάλου	Οίνου & ελαίου
18	Αθανασίου και Κυρίλλου	Οίνου & ελαίου
20	Ευθυμίου του Μεγάλου	Οίνου & ελαίου
22	Τιμοθέου Αποστόλου, Αναστασίου Πέρσου	Οίνου & ελαίου
25	Γρηγορίου του Θεολόγου	Οίνου & ελαίου
27	Ανακομιδή Λειψάνων Ιωάννου του Χρυσοστόμου	Οίνου & ελαίου
3	Τριών Ιεραρχών	Οίνου &

0		ελαίου

	Φεβρουάριος	**Κατάλυσις**
2	Υπαπαντή Ιησού Χριστού	Ιχθύος
8	Θεοδώρου του Στρατηλάτου	Οίνου & ελαίου
10	Χαραλάμπους Ιερομάρτυρος	Οίνου & ελαίου
11	Βλασίου Ιερομάρτυρος	Οίνου & ελαίου
17	Θεοδώρου του Τήρωνος	Οίνου & ελαίου
24	Α΄και Β΄ Εύρεσις Τιμίας Κεφαλής Προδρόμου	Οίνου & ελαίου

	Μάρτιος	**Κατάλυσις**
9	Των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων	Οίνου & ελαίου
25	Ευαγγελισμός της Θεοτόκου	Ιχθύος
26	Σύναξις του Αρχαγγέλου Γαβριήλ	Οίνου & ελαίου

	Απρίλιος	**Κατάλυσις**
23	Γεωργίου του Τροπαιοφόρου	Οίνου & ελαίου
25	Μάρκου Αποστόλου και Ευαγγελιστού	Οίνου & ελαίου
30	Ιακώβου του Αποστόλου	Οίνου & ελαίου

	Μάϊος	**Κατάλυσις**
2	Ανακομιδή Λειψάνων Αθανασίου του Μεγάλου	Οίνου & ελαίου
8	Ιωάννου του Θεολόγου	Οίνου & ελαίου

15	Παχωμίου του Μεγάλου	Οίνου & ελαίου
21	Κωνσταντίνου και Ελένης	Οίνου & ελαίου
25	Γ΄ Εύρεσις της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου	Οίνου & ελαίου

	Ιούνιος	**Κατάλυσις**
8	Ανακομιδή Λειψάνου Θεοδώρου του Στρατηλάτου	Οίνου & ελαίου
11	Βαρθολομαίου και Βαρνάβα Αποστόλων	Οίνου & ελαίου
24	Γενέθλιον Ιωάννου Προδρόμου	Ιχθύος
29	Των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου	Ιχθύος
30	Η Σύναξις των 12 Αποστόλων	Οίνου & ελαίου

	Ιούλιος	**Κατάλυσις**
1	Κοσμά και Δαμιανού Αναργύρων	Οίνου & ελαίου
2	Κατάθεσις Εσθήτος Θεοτόκου	Οίνου & ελαίου
17	Μαρίνης Μεγαλομάρτυρος	Οίνου & ελαίου
20	Ηλιού του Θεσβίτου	Οίνου & ελαίου
22	Μαρίας της Μαγδαληνής	Οίνου & ελαίου
25	Κοίμησις της Αγίας Άννης	Οίνου & ελαίου
26	Παρασκευής Μεγαλομάρτυρος	Οίνου & ελαίου
27	Παντελεήμονος Μεγαλομάρτυρος	Οίνου & ελαίου

	Αύγουστος	**Κατάλυσ**

		ις
6	Μεταμόρφωσις του Σωτήρος	Ιχθύος
15	Κοίμησις της Θεοτόκου	Ιχθύος
24	Κοσμά του Αιτωλού	Οίνου & ελαίου
29	Αποτομή Τιμίας Κεφαλής Ιωάννου του Προδρόμου	Νηστεία
31	Κατάθεση Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου	Οίνου & ελαίου

	Σεπτέμβριος	**Κατάλυσις**
1	Αρχή της Ινδίκτου, Συμεών του Στυλίτου	Οίνου & ελαίου
6	Ανάμνησις Θαύματος Αρχαγγέλου Μιχαήλ	Οίνου & ελαίου
8	Γενέθλιον Θεοτόκου	Ιχθύος
9	Ιωακείμ και Άννης	Οίνου & ελαίου
13	Εγκαίνια Ιερού Ναού Αναστάσεως	Οίνου & ελαίου
14	Ύψωσις του Τιμίου Σταυρού	Νηστεία
20	Ευσταθίου και Των συν αυτώ	Οίνου & ελαίου
23	Σύλληψις Ιωάννου του Προδρόμου	Οίνου & ελαίου
26	Μετάστασις Ιωάννου του Θεολόγου	Οίνου & ελαίου

	Οκτώβριος	**Κατάλυσις**
6	Θωμά του Αποστόλου	Οίνου & ελαίου
18	Λουκά του Ευαγγελιστού	Οίνου & ελαίου
23	Ιακώβου του Αδελφοθέου	Οίνου & ελαίου
2	Δημητρίου του Μυροβλήτου	Οίνου &

6		ελαίου

	Νοέμβριος	**Κατάλυσις**
1	Κοσμά και Δαμιανού των Αναργύρων	Οίνου & ελαίου
8	Σύναξις Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ	Οίνου & ελαίου
9	Νεκταρίου Πενταπόλεως	Οίνου & ελαίου
12	Ιωάννου του Ελεήμονος	Οίνου & ελαίου
13	Ιωάννου του Χρυσοστόμου	Οίνου & ελαίου
14	Φιλίππου του Αποστόλου	Ιχθύος
16	Ματθαίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού	Οίνου & ελαίου
21	Εισόδια της Θεοτόκου	Ιχθύος
25	Αικατερίνης Μεγαλομάρτυρος	Οίνου & ελαίου
30	Ανδρέου Πρωτοκλήτου	Οίνου & ελαίου

	Δεκέμβριος	**Κατάλυσις**
4	Βαρβάρας Μεγαλομάρτυρος, Ιωάννου Δαμασκηνού	Οίνου & ελαίου
5	Σάββα του Ηγιασμένου	Οίνου & ελαίου
6	Νικολάου Επισκόπου Μύρων	Οίνου & ελαίου
9	Σύλληψις Αγίας Άννης, Μητρός της Θεοτόκου	Οίνου & ελαίου
12	Σπυρίδωνος Τριμυθούντος του Θαυματουργού	Οίνου & ελαίου
15	Ελευθερίου Ιερομάρτυρος	Οίνου & ελαίου
17	Δανιήλ Προφήτου, Διονυσίου Ζακύνθου	Οίνου & ελαίου

20	Ιγνατίου του Θεοφόρου	Οίνου & ελαίου
24	Παραμονή των Χριστουγέννων	Νηστεία
25	Γέννησις Ιησού Χριστού	Εις πάντα
26	Σύναξις της Θεοτόκου	Ιχθύος
27	Στεφάνου Πρωτομάρτυρος	Οίνου & ελαίου

Απαραίτητες Σημειώσεις

1. Σύμφωνα με τους Ιερούς Κανόνες της Εκκλησίας μας, τους οποίους αναφέρει και αναλύει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης στο «Ιερό Πηδάλιο», Μόνο την πρώτη Εβδομάδα μετά το Πάσχα (Εβδομάδα της Διακαινησίμου) και την Εβδομάδα μετά την Πεντηκοστή, δε νηστεύουμε τις Τετάρτες και τις Παρασκευές. Επίσης, οι Νηστείες των Αγίων Αποστόλων και των Χριστουγέννων, καθώς και ο πίνακας με τις καταλύσεις των τροφών, είναι εναρμονισμένοι με τους Ιερούς Κανόνες που συνέγραψαν οι Άγιοι με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος, χωρίς να παρουσιάζουν το φαινόμενο που συναντάμε σχεδόν σε όλα τα Νηστειολόγια της εποχής μας, δηλαδή τη χαλαρότητα στον τρόπο τήρησης των Νηστειών, όπως επίσης και τις (χωρίς Ιερή Αιτία) επιπλέον καταλύσεις των τροφών, κάτι που συμβαίνει από τον 18ο αιώνα, όπως μας αναφέρει χαρακτηριστικά ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης στο «Ιερό Πηδάλιο» και που είναι ξένο προς την διδασκαλία των Αγίων Πατέρων της Ορθόδοξης Χριστιανικής Πίστης μας.
2. Αν οποιαδήποτε από τις παραπάνω Εορτές, πέσει κατά τη διάρκεια της Καθαρής Εβδομάδας (που είναι η Εβδομάδα της Καθαρής Δευτέρας), ή της Μεγάλης Εβδομάδας, δεν λαμβάνουμε καθόλου υπόψη μας τον πίνακα με τις καταλύσεις, αφού τότε νηστεύουμε χωρίς λάδι, εκτός μόνο αν κατά τη διάρκεια των δύο αυτών Εβδομάδων, υπάρξει η Εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου (25η Μαρτίου), η Οποία εάν πέσει την Καθαρή Εβδομάδα τρώμε το ψάρι, ενώ αν πέσει την Μεγάλη Εβδομάδα τρώμε το λάδι.
3. Την Τετάρτη της Μεσοπεντηκοστής (25 ημέρες μετά το Πάσχα), καθώς και την Τετάρτη της Αποδόσεως της Εορτής του Πάσχα (39 ημέρες μετά το Πάσχα), τρώμε το ψάρι. Στον υπολογισμό των ημερών περιλαμβάνεται και η Ημέρα του Πάσχα.

Αγνή Παρθένε - Ποίημα του αγίου Νεκταρίου.

1. **Αγνή Παρθένε Δέσποινα, άχραντε Θεοτόκε,**

Χαίρε, Νύμφη Ανύμφευτε! (Επωδός)

2. **Παρθένε Μήτερ Άνασσα, πανέδροσέ τε πόκε. Χαίρε,...**
3. Υψηλοτέρα Ουρανών, ακτινών λαμπροτέρα. Χαίρε,...
4. Χαρά παρθενικών χορών, αγγέλων υπερτέρα. Χαίρε,...
5. Έκλαμπροτέρα ουρανών, φωτός καθαρωτέρα. Χαίρε,...
6. Των ουρανίων στρατιών πασών αγιωτέρα. Χαίρε,...
7. Μαρία αειπάρθενε, κόσμου παντός Κυρία. Χαίρε,...
8. Άχραντε νύμφη Πάναγνε, Δέσποινα Παναγία. Χαίρε,...
9. Μαρία, Νύμφη Άνασσα, χαράς ημών αιτία. Χαίρε,...
10.Κόρη σεμνή, Βασίλισσα, Μήτηρ Ύπεραγία. Χαίρε,...
11.Τιμιωτέρα Χερουβείμ, υπερενδοξοτέρα. Χαίρε,...
12.Των Ασωμάτων Σεραφείμ, των θρόνων υπέρτερα. Χαίρε,...
13. Χαίρε το άσμα Χερουβείμ, χαίρε ύμνος αγγέλων. Χαίρε,...

14. Χαίρε ωδή των Σεραφείμ, χαρά των Αρχαγγέλων. Χαίρε,...
15. Χαίρε ειρήνη και χαρά, λιμήν της σωτηρίας. Χαίρε,...
16. Πάστας του Λόγου ιερά, άνθος της αφθαρσίας. Χαίρε,...
17. Χαίρε παράδεισε τρυφής ζωής τε αιωνίας. Χαίρε,...
18. Χαίρε το ξύλον της ζωής, πηγή αθανασίας. Χαίρε,....
19. Σε Ικετεύω, Δέσποινα, Σε νυν επικαλούμαι. Χαίρε,...
20. Σε δυσωπώ. Παντάνασσα, σην χάριν εξαιτούμαι. Χαίρε,....
21. Κόρη σεμνή και άσπιλε, Δέσποινα Παναγία. Χαίρε,...
22. Θερμώς επικαλούμαι Σε, Ναέ ηγιασμένε. Χαίρε,...
23. Αντιλαβού μου, ρύσαι με από του πολεμίου. Χαίρε,...
24. Και κληρονόμον δείξον με ζωής της αιωνίου. Χαίρε,...

ΧΑΙΡΕ ΝΥΜΦΗ ΑΝΥΜΦΕΥΤΕ!

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
ΠΟΛΙΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΗ.

ΣΥΝΑΞΗ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ. 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Απολυτίκιον Ήχος δ’

Τών ουρανίων στρατιών Αρχιστράτηγοι, δυσωπούμεν υμάς ημείς οι ανάξιοι, ίνα ταίς υμών δεήσεσι, τειχίσητε ημάς, σκέπη τών

πτερύγων, τής αϋλου υμών δόξης, φρουρούντες ημάς προσπίπτοντας, εκτενώς καί βοώντας, Εκ τών κινδύνων λυτρώσασθε ημάς, ως Ταξιάρχαι τών άνω Δυνάμεων.

ΕΝ ΧΩΝΑΙΣ ΘΑΥΜΑ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ. 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Απολυτίκιον Ήχος δ'

Τών ουρανίων στρατιών Αρχιστράτηγε, δυσωπούμέν σε αεί ημείς οι ανάξιοι, ίνα ταίς σαίς δεήσεσι τειχίσης ημάς, σκέπη τών πτερύγων, τής αϋλου σου δόξης, φρουρών ημάς προσπίπτοντας, εκτενώς καί βοώντας, Εκ τών κινδύνων λύτρωσαι ημάς, ως ταξιάρχης τών άνω Δυνάμεων

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ. 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ - 20 ΜΑΪΟΥ.

Απολυτίκιον Ήχος δ'

Κανόνα πίστεως καί εικόνα πραότητος, εγκρατείας Διδάσκαλον, ανέδειξέ σε τή ποίμνη σου, η τών πραγμάτων αλήθεια, διά τούτο εκτήσω τή ταπεινώσει τά υψηλά, τή πτωχεία τά πλούσια, Πάτερ Ιεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

ΑΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ. 8 ΜΑΪΟΥ.

Απολυτικίον Ήχος δ'

Στολαίς ταίς εξ αίματος, ωραϊζόμενος, Κυρίω παρίστασαι, τώ Βασιλεί ουρανών, Χριστοφόρε αοίδιμε, όθεν σύν Ασωμάτων, καί Μαρτύρων χορείαις, άδεις τή τρισαγίω, καί φρικτή μελωδία, διό ταίς ικεσίαις ταίς σαίς, σώζε τούς δούλους σου.

ΑΓΙΑΣ ΟΣΙΟΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ. 26 ΙΟΥΛΙΟΥ.

Απολυτίκιον Ήχος α'

Τήν σπουδήν σου τή κλήσει κατάλληλον, εργασαμένη φερώνυμε, τήν ομώνυμόν σου πίστιν εις κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευή αθλοφόρε, όθεν προχέεις ιάματα, καί πρεσβεύεις υπέρ τών ψυχών ημών.

ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ. 27 ΙΟΥΛΙΟΥ.

Απολυτίκιον Ήχος γ'

Αθλοφόρε άγιε, καί ιαματικέ Παντελεήμον, πρέσβευε τώ ελεήμονι Θεώ, ίνα πταισμάτων άφεσιν, παράσχη ταίς ψυχαίς ημών.

ΚΟΙΜΗΣΗ ΘΕΟΤΟΚΟΥ. 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Απολυτίκιον Ήχος α'

Εν τή Γεννήσει τήν παρθενίαν εφύλαξας, έν τή Κοιμήσει τόν κόσμον ού κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστης πρός τήν ζωήν, μήτηρ υπάρχουσα τής ζωής, καί ταίς πρεσβείαις ταίς σαίς λυτρουμένη, εκ θανάτου τάς ψυχάς ημών.

ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ. ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΩΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Απολυτίκιον Ήχος β'

Μεγάλα τά τής πίστεως κατορθώματα! εν τή πηγή τής φλογός, ως επί ύδατος αναπαύσεως, ο Άγιος Μάρτυς Θεόδωρος ηγάλλετο, πυρί γάρ ολοκαυτωθείς, ως άρτος ηδύς, τή Τριάδι προσήνεκται. Ταίς αυτού ικεσίαις Χριστέ ο Θεός, σώσον τάς ψυχάς ημών.

ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ. 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

Απολυτίκιον Ήχος δ'

Ως τών αιχμαλώτων ελευθερωτής, καί τών πτωχών υπερασπιστής, ασθενούντων ιατρός, βασιλέων υπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ. 20 ΙΟΥΛΙΟΥ.

Απολυτίκιον Ήχος δ'

Ο ένσαρκος άγγελος, τών Προφητών η κρηπίς, ο δεύτερος Πρόδρομος τής παρουσίας Χριστού, Ηλίας ο ένδοξος, άνωθεν καταπέμψας, Ελισαίω τήν χάριν, νόσους αποδιώκει, καί λεπρούς καθαρίζει, διό καί τοίς τιμώσιν αυτόν βρύει ιάματα.

ΓΕΝΝΕΣΙΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ . 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Απολυτίκιον Ήχος δ'

Η γέννησίς σου Θεοτόκε, χαράν εμήνυσε πάση τή οικουμένη, εκ σού γάρ ανέτειλεν ο ήλιος τής δικαιοσύνης, Χριστός ο Θεός ημών, καί λύσας τήν κατάραν, έδωκε τήν ευλογίαν, καί καταργήσας τόν θάνατον, εδωρήσατο ημίν ζωήν τήν αιώνιον.

ΒΟΗΘΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ.

Οι παρακάτω ερωτήσεις βέβαια δεν καλύπτουν το Μέγα Μυστήριο της Ιεράς Εξομολόγησης. Απλά μας βοηθάει να συγκεντρώνουμε το νου μας όταν είναι να επισκεφθούμε το Πνευματικό μας και να ψάχνουμε ν βρούμε τι είναι αυτό που μας χωρίζει από το Θεό και δεν μας αφήνει να ενωθούμε μαζί Του. Η σχέση μας με το Θεό είναι μία καρδιακή-προσωπική σχέση η οποία αναπτύσσεται μέσα στο χώρο της Αγίας μας Εκκλησία του σώματος του Χριστού. Η σχέση μας με το Θεό και το Πνευματικό μας δεν είναι σχέση Δικαστή και Κατηγορουμένου, αλλά σχέση Πατέρα προς τον Υιό του, Γιατρού προς τον Ασθενή του, καθώς ο Πνευματικός αγκαλιάζει, στηρίζει, βοηθάει, ενισχύει τον πληγωμένο από τα βέλη της αμαρτίας άνθρωπο. Τον βοηθάει να σταθεί στα πόδια του και να ανοίξει την καρδιά του στη Χάρη του Παναγίου Πνεύματος. Δεν ελέγχει αλλά στηρίζει. Δεν κατηγορεί αλλά μεταφέρει την Χάρη του Θεού. Έτσι οι παρακάτω ερωτήσεις δεν είναι ένα κατηγορητήριο αλλά μία σειρά ασθενειών οι οποίες μας στερούν την πνευματική μας υγεία. Η πνευματική σχέση Εξομολόγου και Εξομολογουμένου είναι καθαρά προσωπική κι δεν χωράει σε ΄΄ καλούπια ΄΄ . Οι ερωτήσεις όμως αυτές μας βοηθούν να μην θεωρούμε την εξομολόγηση σαν ΄΄ ψυχανάλυση΄΄ ή την ευκαιρία που θα αρχίζουμε να μιλούμε και να εκθέτουμε όλα αυτά που μας ενοχλούν και μας πειράζουν, με ατέλειωτες λεπτομέρειες, οι οποίες πολλές φορές δεν αφορούν εμάς αλλά τους γύρω μας (τους συζύγους, τα παιδιά μας, τους γειτονές μας κ.τ.λ.), αλλά να διατηρούμε την Ιερότητα του Μυστηρίου και να αισθανόμαστε τη στιγμή εκείνη ότι ανοίγουμε την καρδιά μας μπροστά στο Θεό, αναγνωρίζουμε τα σφάλματα και όλα αυτά που μας χωρίζουν από το Αυτόν και με μετάνοια πέφτουμε στην αγκαλιά του Ουράνιου Πατέρα μας και λαμβάνουμε τη συγχώρεση και την πατρική Του ευλογία.

Ἐμπιστεύεσαι τὸν ἑαυτό σου πάντοτε καὶ ἰδιαίτερα στὶς δύσκολες περιστάσεις τῆς ζωῆς σου στὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἢ ἀπογοητεύεσαι καὶ δείχνεις ὀλιγοπιστία;

Μήπως στὶς θλίψεις, τὶς ἀσθένειες καὶ τὶς δοκιμασίες τῆς ζωῆς σου γογγύζεις ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ χάνεις τὴν πίστι καὶ τὸ θάρρος σου;

Μελετᾶς τὴν Ἁγία Γραφή, καθὼς ἐπίσης καὶ διάφορα θρησκευτικὰ βιβλία;

Ἐκκλησιάζεσαι τὶς Κυριακὲς καὶ τὶς μεγάλες Ἑορτὲς;

Κοινωνεῖς τακτικὰ μιὰ φορὰ τὸ χρόνο καὶ αὐτὴ χωρὶς νὰ ἐξομολογηθεῖς;

Μήπως βλασφημεῖς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας καὶ τῶν Ἁγίων μας;

Νηστεύεις, ἐὰν δὲν ἔχης σοβαροὺς λόγους ὑγείας, τὴν Τετάρτη καὶ Παρασκευή, καὶ τὶς Τεσσαρακοστὲς;

Μήπως ἔχεις μίσος καὶ ἀντιπάθεια ἐναντίον κάποιου;

Μήπως μένεις ἀσυγκίνητος μπροστὰ στὴ δυστυχία καὶ τὴν ἀνάγκη τοῦ πλησίον σου;

Στὶς συναλλαγές σου εἶσαι τίμιος, εὐθύς, εἰλικρινής, ἀκέραιος;

Μήπως συκοφάντησες ἢ κατηγόρησες τὸ συνάνθρωπό σου;

Ἐνῶ ἄκουσες κάποια πληροφορία ἢ κατηγορία ἐναντίον ἄλλου, μήπως τὴ μετέδωσες καὶ ἔβλαψες, ἔστω καὶ ἄθελά σου, τὴν ὑπόληψη καὶ τιμὴ τοῦ συνανθρώπου σου;

Μήπως κατακρίνεις τὴ συμπεριφορά, τὶς πράξεις, τὰ σφάλματα ἢ ἐλαπώματα τῶν ἄλλων, ὅταν ἀπουσιάζουν, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἀλήθεια αὐτὰ ποὺ λὲς;

Σέβεσαι τοὺς γονεῖς σου; Τοὺς φροντίζεις;

Μήπως κλέπτεις;

Μήπως ἔκαμες ποτὲ φόνο, μὲ ὁποιονδήποτε τρόπο;

Μήπως ἀναμειγνύεσαι στὴ ζωὴ τῶν ἄλλων, ἢ στὸ ἔργο των, ἢ στὴν οἰκογένειά των;

Ἐλεεῖς τοὺς πτωχούς, τὰ ὀρφανά, τοὺς , τὶς πτωχὲς οἰκογένειες ποὺ γνωρίζεις;

Μήπως εἶσαι φιλάργυρος καὶ φιλοχρήματος;

Μήπως εἶσαι πλεονέκτης;

Θίγεσαι, ὅταν σοῦ ὑποδεικνύουν τὰ σφάλματά σου, καὶ πικραίνεσαι, ὅταν σὲ ἐλέγχουν καὶ σὲ παρατηροῦν ;

Μήπως εἶσαι πείσμων, ἰσχυρογνώμων, ἐγωιστής, ὑπερήφανος καὶ ἀτομιστὴς;

Μήπως σαρκικὰ ἁμαρτήματα ἔχουν μολύνει τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχή σου;

Μήπως λέγεις λέξεις ἀπρεπεῖς, αἰσχρές, ὑβριστικές, εἶτε χάριν ἀστειότητος, εἰτε γιὰ νὰ ὑβρίσῃς καὶ νὰ ἐξευτελίσῃς ἄλλον;

Διώχνεις ἀπὸ τὸ μυαλό σου τὶς κακὲς σκέψεις ποὺ ἔρχονται νὰ μολύνουν τὴν καρδιά σου;

Διατηρεῖτε τὴ συζυγικὴ πίστι; Εἶναι φοβερό, ὅταν ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς συζύγους συνάπτει παρανόμους σχέσεις.

Μήπως καταρᾶσθε τα παιδιά σας , ὅταν σᾶς πικραίνουν; Μήπως τὰ στέλνετε στὸ διάβολο;

Μήπως ἔχετε κάνει ἔκτρωση;

Μήπως πιστεύεις ή ασκεις μαγείες;

Από όλα αυτά που σαν αλυσίδες μας κρατάνε δεμένους στη γη και δεν μας αφήνουν να πετάξουμε ελεύθεροι στον Ουρανό ήρθε να μας ελευθερώσει ο Κύριος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΕΥΛΑΒΙΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

Οι ευλαβικές λαϊκές συνήθειες που μέσα από την παράδοση έχουν περάσει στην καθημερινότητα της ζωής του Χριστιανού, παρατηρούμε ότι στις ημέρες μας παραθεωρούνται, για να μην πω περιφρονούνται και απορρίπτονται, σαν κάτι μη αναγκαίο.

Παρατηρούμε σε πολλά σπίτια τα οποία επισκεπτόμαστε ότι το καντηλάκι δεν υπάρχει, το θυμίαμα είναι άγνωστο και ανύπαρκτο, οι ιερές εικόνες χρησιμοποιούνται σαν ΄΄ντεκόρ΄΄ για να στολίσουμε το σπίτι, το σημείο τουσταυρού κατά την ώρα του φαγητού από όπου δεν απουσιάζει γίνεται με βιασύνη και σαν να ντρεπόμαστε ή να αισθανόμαστε άβολα την ώρα που κάνουμε το σταυρό μας!

Κι όμως αγαπητοί μου αυτές οι απλές και ευλαβικές συνήθειες μας βοηθούν να κρατούμε το νου μας και την καρδιά μας κοντά στο Θεό. Μας θυμίζουν καθημερινά το Θεό και την αγάπη και προστασία που μας παρέχει, είναι ένα ελάχιστο δείγμα ευχαριστίας προς τον Θεό!

Αυτές οι απλές καθημερινές συνήθειες που τόσο αβασάνιστα απορρίπτουμε και περιφρονούμε σαν κάτι που δεν είναι αναγκαίο, είναι αυτές που καλλιεργούν μέσα μας την ευλάβεια και την Χάρη του Θεού μέσα στα σπίτια μας! Όχι βέβαια σαν μηχανικές κινήσεις συνηθείας αλλά ως έκφραση της αγάπης και του σεβασμού μας προς το πρόσωπο του Θεού. Ως μία έκφραση αποδοχής του Θεού μέσα στη ζωή μας και τα σπίτια μας!

Θα θυμάστε σίγουρα όλοι τις συνήθειες που είχαν οι πατεράδες και οι παππούδες μας τα παλαιότερα χρόνια, συνήθειες απλές που όμως εξέφραζαν την πίστη και τον σεβασμό τους προς τον Θεό, όπως για παράδειγμα ότι δεν έραβαν ή δεν κεντούσαν τις παραμονές και ανήμερα των μεγάλων εορτών, ότι κάθε πρώτη του μηνός ράντιζαν με αγιασμό τα σπίτια τους, ότι δεν ξεκινούσαν την

δουλειά τους χωρίς να κάνουν το σημείο του σταυρού ή την ώρα που έβγαιναν από το σπίτι τους έκαναν πάντα το σημείο του σταυρού ή το πρωί μόλις ξυπνούσαν έτρωγαν ένα κομματάκι αντίδωρο ή έπιναν λίγο αγιασμό για να ευλογήσει ο Θεός την ημέρα που άρχιζε!

Μέσα από αυτές τις απλές συνήθειες μάθαιναν και τα μικρότερα παιδιά την αγάπη προς τον Θεό. Όχι γιατί τους μιλούσαν μόνο για τον Θεό αλλά γιατί έβλεπαν την παρουσία του Θεού στην καθημερινή ζωή των μεγαλυτέρων σαν πράξη, μέσα από το ακοίμητο καντηλάκι που έκαιγε στο σπίτι, μέσα από το σημείο του σταυρού που έκαναν οι μεγαλύτεροι όταν κάθονταν στο τραπέζι, ή άρχιζαν κάποια δουλειά! Ακόμη και κατά το πλύσιμο, που γίνονταν την ημέρα του Σαββάτου απαραιτήτως για τι την άλλη ημέρα θα ξημέρωνε Κυριακή, το λούσιμο γίνονταν τρεις φορές εις τύπον της άγιας Τριάδος και η καθαριότητα του σώματος θύμιζε την καθαριότητα της ψυχής που πρέπει να έχουμε για να πλησιάσουμε τον Θεό!

Δεν πρέπει αδελφοί μου να ξεχνούμε ότι αυτές οι απλές πράξεις τυπώνονται στο μυαλό και την καρδιά των μικρότερων παιδιών πολύ πιο καθαρά από ότι τα λόγια τα οποία τους λέμε, διότι βλέπουν την αγάπη και τον σεβασμό απέναντι στο Θεό μάσα από την δική μας ζωή και όχι μέσα από τα λόγια μας!

Δεν θα πρέπει να ξεχνούμε να ανάψουμε το καντηλάκι μας, που τόση θαλπωρή και ζεστασιά μας δίνει καθώς το βλέπουμε να καίει μπροστά στις άγιες εικόνες και συμβολίζει την άσβεστη αγάπη που τρέφουμε προς τον Πλάστη και Δημιουργό μας!

Δεν πρέπει να καταργήσουμε το θυμιάτισμα του σπιτιού μας που συμβολίζει την πνευματικά ευωδία των προσευχών και των παρακλήσεων μας προς τον Θεό, αλλά και την Χάρη του Θεού που ως ευωδία σκεπάζει και ευφραίνει τις καρδιές μας!

Δεν πρέπει αβασάνιστα να καταργήσουμε ευλαβικές συνήθειες αιώνων που αγιάζουν την καθημερινότητα μας, που μεταφέρουν την ζωή μας μπροστά στο θρόνο του Θεού και του την προσφέρουν για να την αγιάσει!

Αυτές οι τόσο απλές συνήθειες κρατούν το νου μας και την καρδιά μας κοντά στο Θεό μας ενώνουν με την ζωή της Εκκλησίας την οποία συνεχίζουν μέσα στα σπίτια μας και αποτελούν το καλύτερο σχολείο για τους νεότερους οι οποίοι ακολουθούν και παραδειγματίζονται περισσότερο από το παράδειγμα μας παρά από τα λόγια μας!

Δόξα... Ήχος πλ. α'

Όπου επισκιάσει η χάρις σου Αρχάγγελε, εκείθεν τού διαβόλου διώκεται η δύναμις, ου φέρει γάρ τώ φωτί σου προσμένειν, ο πεσών Εωσφόρος, Διό αιτούμέν σε, τά πυρφόρα αυτού βέλη, τά καθ' ημών κινούμενα, απόσβεσον τή μεσιτεία σου, λυτρούμενος ημάς, εκ τών σκανδάλων αυτού, αξιϋμνητε Μιχαήλ Αρχάγγελε.

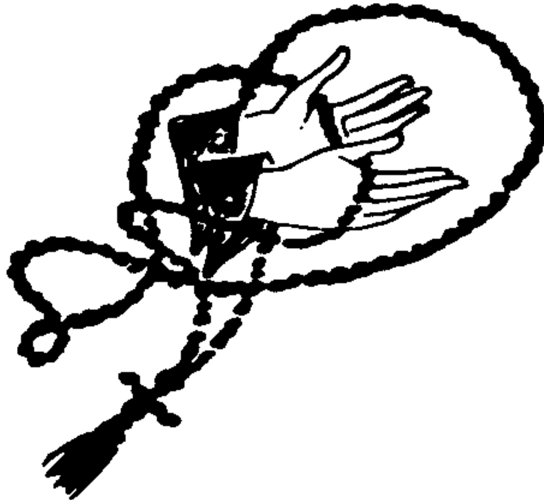
Αδελφοί μου αγαπητοί,

Να βρίσκουμαι τον χρόνο να διαβάζουμαι κάθε ημέρα ένα Κεφάλαιο από την ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ .
Είναι ο Λόγος του Θεού.
Είναι η τροφή της ψυχής.
Είναι η οδός της σωτηρίας.

Στις ελεύθερες ώρες μας να διαβάζουμαι
Πνευματικά Βιβλία,
Βίους Αγίων
και τους Λόγους των Πατέρων μας
τα οποία ενδυναμώνουν την πίστη, τον πνευματικό αγώνα και την ευσέβεια μας.

Π Ρ Ο Σ Ε Υ Χ Η Τ Α Ρ Ι Ο Ν

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ

ΤΑΞΙΑΡΧΗ - ΧΟΛΟΜΩΝΤΑ - ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

